

LECTȚII BIBLICE PENTRU SABAT

SECȚIUNEA ADULȚI

Raze de lumină mai strălucitoare

Comori de adevăr (II)

aprilie — iunie 2023

Cuprins

1. Comunicarea cu Dumnezeu
2. Nu mai amânați!
3. Cine va putea sta în picioare?
4. Când soarele coboară
5. Cei o mie de ani de pustiire (I)
6. Cei o mie de ani de pustiire (II)
7. Moștenirea sfinților
8. Ziua lui Dumnezeu, ziua iubirii
9. Sabatul Noului Testament
10. Imperiile se luptă
pentru supremație
11. Veriga ruptă
12. Intră în odihna lui Dumnezeu
13. Desfătările Zilei de Sabat

Ilustrații: Adobe Stocks pe copertă și la paginile 48, coperta 4; Map Resources la paginile 4, 83, coperta 4.

Datorită faptului că lecțiile sunt concepute de frați vorbitori de limbă engleză, ei referindu-se la textele din versiunea engleză King James, în cazul în care textele biblice românești sunt diferite de cele engleze, s-a ales traducerea acestora sau varianta română BTF (Biblia Traducerea Fidelă), astfel încât cititorul să poată înțelege la ce se referă întrebarea și să poată găsi cu ușurință răspunsul.

Lecțiile Școlii de Sabat, un program de studiu zilnic, se bazează doar pe Biblie și Spiritul Profetic, fără comentarii adiționale. Citele sunt cât de scurte posibil, pentru a oferi gânduri concise, directe. Parantezele [ ] sunt folosite în unele cazuri pentru a asigura claritatea, contextul adecvat și o lizibilitate ușoară. Se recomandă cu căldură studierea suplimentară a materialelor sursă.

Lecții biblice pentru Sabat (USPS 005—118), Vol. 99, Nr. 2, aprilie — iunie, 2023. Publicate trimestrial de Conferința Generală a Adventiștilor de Ziua a Șaptea — Mișcarea de Reformă, Departamentul Școlii de Sabat. Copyright © 2023, tipărite și distribuite de Asociația de Publicații Reformation Herald, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24022—9993, SUA.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii, nr. 27

Tel. 0268213714

e-mail: info@farulsperantei.ro

www.farulsperantei.ro

Cuvânt înainte

Pe măsură ce problema păcatului ia amploare pe planeta Pământ, determinând societatea să se degradeze chiar înainte de venirea lui Hristos, cât de important este pentru poporul lui Dumnezeu să se uite țintă la Isus — nu la lucrurile care se văd, ci la lucrurile care nu se văd, realități veșnice. Prin urmare, în acest trimestru, elevii Școlii de Sabat din întreaga lume vor continua cu partea a doua din seria Comori de adevăr; „Raze de lumină mai strălucitoare”.

Nelegiuirea și confuzia sunt peste tot, așa că avem cu adevărat nevoie de ajutorul lui Dumnezeu pentru a ști încotro să ne îndreptăm în viață. Avem nevoie de o busolă morală. „Un scriitor a asemănat încercarea de a schimba Legea lui Dumnezeu cu un obicei vechi, rău intenționat, de a îndrepta într-o direcție greșită un indicator așezat la o răscruce importantă de drumuri. Încurcătura și necazurile provocate adesea de această practică au fost mari.

„Un indicator a fost înălțat de Dumnezeu pentru cei care călătoresc prin această lume. Un braț al acestui indicator arată către ascultarea de bunăvoie de Creator, ca fiind o cale către desfătare și viață, în timp ce brațul celălalt îndrumă către neascultare, ca fiind calea spre suferință și moarte. Calea către fericire a fost la fel de clar definită ca și drumurile către cetatea de scăpare din dispensațiunea iudaică. Dar într-un moment nefericit pentru neamul omenesc, marele vrăjmaș al oricărui bine a schimbat indicatorul, și mulțimi de oameni au greșit drumul.” — *Profetei și regi*, p. 179 (cap. 14 — „În duhul și puterea lui Ilie”)

Isus Hristos este singurul Mântuitor al omenirii — și studiindu-L îndeaproape și trăind legea Sa prin puterea pe care El ne-o oferă, suntem transformați. „El a trăit Legea lui Dumnezeu și, prin exemplul Său, ne-a arătat cum să ascultăm de ea.” — *Hristos, Lumina Lumii*, p. 649 (cap. 71 — *Un serv al servilor*)

S-a luat fiecare măsură pentru a ne pregăti pentru veșnicie, dacă cooperăm cu Duhul Său în vederea primirii unei inimi noi — a unei minți noi. Prin detașarea afecțiunilor noastre de această lume și fixarea lor asupra Domnului Isus în ceruri, dezvoltăm un nou scop în viață, având în vedere veșnicia.

„Dumnezeu, care urăște păcatul, îi cheamă pe cei care mărturisesc a păzi Legea Sa să se despartă de orice nelegiuire. Neglijența de a se pocăi și a asculta de Cuvântul Lui va avea urmări serioase asupra poporului lui Dumnezeu de astăzi, întocmai cum a avut același păcat asupra vechiului Israel.” — *The Signs of the Times*, 12 februarie, 1880, Art. B

„Satan a lucrat în mod continuu pentru a eclipsa slava lumii viitoare și pentru a atrage toată atenția la lucrurile acestei vieți. El s-a luptat să aranjeze în așa fel lucrurile, încât gândurile, preocupările și efortul nostru să fie atât de mult angrenate în lucrurile vremelnice, încât noi să nu vedem sau să realizăm valoarea realităților veșnice. În gândurile și simțămintele noastre, lumea și grijile ei ocupă prea mult spațiu, în timp ce Domnul Isus și lucrurile cerești prea puțin. Ar trebui să ne îndeplinim cu conștiinciozitate toate datoriile vieții noastre de zi cu zi, însă este de asemenea esențial să cultivăm, mai presus de orice altceva, un devotament sfânt pentru Domnul nostru Isus Hristos.” — *Căminul adventist*, pp. 404, 405 (cap. 66 — *Căile de acces asupra cărora trebuie să veghem*)

Departamentul Școlii de Sabat al Conferinței Generale

Sabat, 1 aprilie 2023

**Darul Sabatului Întâi
pentru o capelă în orașul
Port Moresby, Papua Noua Guinee**

Situată la est de Indonezia și la nord de Australia, Papua Noua Guinee [PNG] este adesea denumită una dintre ultimele frontiere ale lumii, ultimul paradis. De asemenea, a fost numită adesea ca fiind țărâmul neprevăzutului. PNG este o țară frumoasă — bogată în resurse naturale, un loc în care merg misionari, medici și misionari, dar arareori vizitat de turiști. Fiind o națiune în curs de dezvoltare, cu o mare diversitate culturală și lingvistică, PNG are peste 800 de limbi distincte, cele mai multe limbi vorbite în vreo țară din lume!

Mișcarea de Reformă a Adventiștilor de Ziua a Șaptea a fost înființată în 1998 și Îl lăudăm pe Dumnezeu că vestea bună a Evangheliei s-a răspândit de atunci în multe zone noi din provinciile de nord și de munte ale țării. Biserici și grupuri au apărut în multe zone în care vrăjitoria și practicile păgâne existau în trecut.

De câțiva ani, a stat pe inima fraților noștri să răspândească și să stabilească lucrarea în partea de sud a țării. Port Moresby, capitala PNG, se află în sud și este accesată în principal pe calea aerului sau pe mare, din cauza terenului muntos și a lipsei drumurilor bune. În 2019, un pastor a fost transferat din nordul PNG-ului în zona Port Moresby și un nou câmp a fost creat pentru a urmări interesele și a stabili lucrarea în jurul capitalei.

Potrivit mai multor recenzii mondiale, Port Moresby se numără printre cele mai deplorabile orașe din lume. Furtul, jafurile și violența sunt obișnuite în acest oraș, frații noștri suferind personal aceste fapte în timp ce propovăduiau lucrarea lui Dumnezeu acolo. Pentru ca lucrarea să continue cu succes, este mare nevoie de o proprietate într-un loc sigur pentru a construi un far al Domnului în acest colț al viei Sale. Conștientizăm că mila lui Dumnezeu este mare și că sunt multe suflete la care trebuie să ajungem în ultimele ceasuri ale istoriei acestui pământ, chiar și în orașe mari precum Ninive! Prin urmare, vă rugăm să vă alăturați acestei lucrări și să oferiți cu generozitate, pentru ca acest far să poată fi înființat și lucrarea să înainteze. „Să dea glorie Domnului și să vestească lauda Lui în insule!” (Isaia 42:12 BTF). Ne rugăm ca Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug!

Frații și surorile voastre din câmpul de sud al Papua Noua Guinee

Comunicarea cu Dumnezeu

Text de memorizat: „Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice I-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut.” (1 Ioan 5:14-15)

„Rugăciunea este deschiderea inimii noastre înaintea lui Dumnezeu, ca înaintea unui prieten. Aceasta nu pentru că este necesar să informăm pe Dumnezeu cu privire la cine suntem noi, ci pentru a ne face pe noi capabili să-L primim. Rugăciunea nu-L coboară pe Dumnezeu la noi, ci ne înalță pe noi la El.” — *Calea către Hristos*, p. 93 engl. (cap. 11 - *Înaltul privilegiu al rugăciunii*)

Recomandare pentru studiu: *Calea către Hristos*, pp. 93-104 (cap. 11 - *Înaltul privilegiu al rugăciunii*)

Duminică

26 martie

1. UN MODEL DE RUGĂCIUNE

a. De ce este atât de important să rămânem în legătură cu Mântuitorul nostru? Ioan 15:4-7; Proverbele 18:24.

Ioan 15:4-7: „Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt Vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce multă roadă, căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădița neroditoare, și se usucă, apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc și ard. Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”

Proverbele 18:24: „Cine își face mulți prieteni îi face spre nenorocirea lui, dar este un prieten care ține mai mult la tine decât un frate.”

(**Proverbele 18:24**, trad. BTF: „Un om care are prieteni trebuie să se arate el însuși prietenos; și este un prieten care se lipește mai aproape ca un frate.”)

„Prin natură și revelație, prin providența Sa și prin influența Duhului Său Sfânt, Dumnezeu ne vorbește. Dar acestea nu sunt suficiente. Și noi tre-

buie să ne revărsăm inimile înaintea Lui. Pentru a avea o viață spirituală și putere morală, trebuie să avem o legătură continuă și personală cu Tatăl nostru ceresc. Gândurile noastre pot fi atrase spre El; putem medita la lucrările Sale, la mila Sa, la binecuvântările Sale; dar toate acestea nu înseamnă a avea comuniune cu Dumnezeu în sens deplin al cuvântului. Pentru a avea comuniune cu Dumnezeu, noi trebuie să avem să-I spunem ceva cu privire la viața noastră de fiecare zi.” — *Calea către Hristos*, p. 93 engl. (cap. 11 — *Înaltul privilegiu al rugăciunii*)

b. Din moment ce ucenicii L-au văzut deseori pe Isus în rugăciuni stăruitoare, ce I-au cerut să-i învețe și ce model le-a oferit El? Luca 11:1; Matei 6:9-13.

Luca 11:1: „Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.”

Matei 6:9-13: „Iată dar cum trebuie să vă rugați: *“Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!”*”

c. A fost oare acest model de rugăciune menit să fie doar memorat și repetat iar și iar? Ce alte lecții putem învăța din această instruire? Matei 6:7.

Matei 6:7: „Când vă rugați, să nu bolborosiți aceleași vorbe, ca păgânii, cărora li se pare că, dacă spun o mulțime de vorbe, vor fi ascultați.”

Luni

27 martie

2. [MOD DE] ADRESARE ȘI ADORARE

a. Ce înțelegem prin cuvintele de la începutul acestui model de rugăciune, „Tatăl nostru”? Romani 8:15-17; Ioan 20:17.

Romani 8:15-17: „Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică, ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava!”, adică „Tată!” Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Și, dacă suntem copii, suntem și moștenitori: moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim și proslăviți împreună cu El.”

Ioan 20:17: „Nu mă ține”, i-a zis Isus, „căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru.”

„Acea care Îl primesc pe Hristos ca Mântuitor personal nu sunt părăsiți ca niște orfani, lăsați să-și ducă singuri povara vieții. El îi primește ca membri ai familiei cerești; îi invită să-L numească pe Tatăl Lui, Tatăl lor. Ei sunt „cei micuți” ai Săi, scumpi inimii lui Dumnezeu, legați de El prin legăturile cele mai gingașe și mai dăinuitoare. El are față de ei o afecțiune nespusă, cu atât mai mare decât aceea pe care tatăl și mama noastră au simțit-o pentru noi când eram neajutorați, cu cât divinitatea este mai presus decât cele omenești.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 327 engl. (cap. 33 — *Cine sunt frații mei?*)

b. Ce alt rol important are Dumnezeu pe lângă denumirea prietenoasă „Tatăl nostru”? Psalmii 5:1, 2.

Psalmii 5:1, 2: „Pleacă-Ți urechea la cuvintele mele, Doamne! Ascultă suspinele mele! Ia aminte la strigătele mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu, căci către Tine mă rog!”

c. Conform următoarei secțiuni din rugăciune, înainte de a ne ruga pentru ajutor lui Dumnezeu, ce punct important ar trebui să exprimăm mai întâi? Psalmii 140:13; 92:1.

Psalmii 140:13: „Da, cei neprihăniți vor lăuda Numele Tău, oamenii fără prihană vor locui înaintea Ta.”

Psalmii 92:1: „Frumos este să lăudăm pe Domnul și să mărim Numele Tău, Prea-înalte.”

„Mulțumiți în toate lucrurile; căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Isus, cu privire la voi’ (1 Tesaloniceni 5:18 engl.KJV). Această poruncă este o asigurare că și lucrurile care par să ne stea împotriva vor lucra spre binele nostru. Dumnezeu nu ne-ar cere să fim mulțumitori pentru ceea ce ne-ar face rău.” — *Divina vindecare*, p. 255 engl. (cap. 18 - *Vindecarea minții*)

d. În exemplul lui Iosafat, cum este dezvăluită importanța laudei și a mulțumirii — chiar și în mijlocul luptei? 2 Cronici 20:1-30 (6-12, 21, 22).

2 Cronici 20:1-30 (6-12, 21, 22): „După aceea, fiii lui Moab și fiii lui Amon și cu ei niște maoniți au pornit cu război împotriva lui Iosafat. Au venit și au dat de știre lui Iosafat, zicând: „O mare mulțime înaintează împotriva ta de dincolo de mare,

din Siria, și sunt la Hatațon-Tamar, adică En-Ghedi.” În spaima sa, Iosafat și-a îndreptat fața să caute pe Domnul și a vestit un post pentru tot Iuda. Iuda s-a adunat să cheme pe Domnul și au venit din toate cetățile lui Iuda să caute pe Domnul. Iosafat a venit în mijlocul adunării lui Iuda și a Ierusalimului, în Casa Domnului, înaintea curții celei noi...⁶⁻¹² Și a zis: „Doamne, Dumnezeul părinților noștri, nu ești Tu Dumnezeul în ceruri și nu stăpânești Tu peste toate împărățiile neamurilor? Oare n-ai Tu în mână tăria și puterea, așa că nimeni nu Ți se poate împotrivi? Oare n-ai izgonit Tu, Dumnezeul nostru, pe locuitorii țării acesteia dinaintea poporului Tău Israel și n-ai dat-o Tu pentru totdeauna de moștenire seminței lui Avraam, care Te iubea? Ei au locuit-o și Ți-au zidit în ea un locaș sfânt pentru Numele Tău, zicând: ‘Dacă va veni peste noi vreo nenorocire, sabia, judecata, ciurma sau foamea, ne vom înfățișa înaintea casei acesteia și înaintea Ta, căci Numele Tău este în casa aceasta; vom striga către Tine din mijlocul strămtorării noastre, și Tu ne vei asculta și ne vei mântui!’ Acum, iată, fiii lui Amon și ai lui Moab și cei din muntele Seir, la care n-ai îngăduit lui Israel să intre când venea din țara Egiptului — căci s-a abătut de la ei și nu i-a nimic —, iată-i cum ne răsplătesc acum, venind să ne izgonească din moștenirea Ta, pe care ne-ai dat-o în stăpânire! O, Dumnezeul nostru, nu-i vei judeca Tu pe ei? Căci noi suntem fără putere înaintea acestei mari mulțimi care înainteaază împotriva noastră și nu știm ce să facem, dar ochii noștri sunt îndreptați spre Tine!” Tot Iuda stătea în picioare înaintea Domnului, cu pruncii, nevestele și fiii lor. Atunci, Duhul Domnului a venit în mijlocul adunării peste Iahaziel, fiul lui Zaharia, fiul lui Benaia, fiul lui Ieiel, fiul lui Matania, Levitul, dintre fiii lui Asaf. Și Iahaziel a zis: „Ascultați, tot Iuda și locuitorii din Ierusalim, și tu, împărate Iosafat! Așa vă vorbește Domnul: ‘Nu vă temeți și nu vă înspăimântați dinaintea acestei mari mulțimi, căci nu voi veți lupta, ci Dumnezeu. Mâine coborâți-vă împotriva lor. Ei se vor sui pe dealul Țiț și-i veți găsi la capătul văii, în fața pustiei Ieruel. Nu veți avea de luptat în lupta aceasta; așezați-vă, stați acolo și veți vedea izbăvirea pe care v-o va da Domnul. Iuda și Ierusalim, nu vă temeți și nu vă înspăimântați; mâine, ieșiți-le înainte, și Domnul va fi cu voi!’” Iosafat s-a plecat cu fața la pământ și tot Iuda și locuitorii Ierusalimului s-au aruncat înaintea Domnului să se închine înaintea Lui. Leviții dintre fiii chehatișilor și dintre fiii coreișilor s-au sculat și au lăudat cu glas tare și puternic pe Domnul Dumnezeu lui Israel. A doua zi, au pornit dis-de-dimineată spre pustia Tecoa. La plecarea lor, Iosafat a venit și a zis: „Ascultați-mă, Iuda și locuitorii Ierusalimului! Încredeți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru și veți fi întăriți; încredeți-vă în prorocii Lui, și veți izbuti.” ...^{21,22} Apoi, în învoire cu poporul, a numit niște cântăreți care, îmbrăcați cu podoabe sfinte și mergând înaintea oștirii, lăudau pe Domnul și ziceau: „Lăudați pe Domnul, căci îndurarea Lui ține în veac!” În clipa când au început cântările și laudele, Domnul a pus o pândă împotriva fiilor lui Amon și ai lui Moab și împotriva celor din muntele Seir, care veniseră împotriva lui Iuda. Și au fost bătute. Fiii lui Amon și ai lui Moab s-au aruncat asupra locuitorilor din muntele Seir ca să-i nimicească cu desăvârșire și să-i prăpădească. Și, după ce au isprăvit cu locuitorii din Seir, s-au ajutat unii pe alții să se nimicească. Când a ajuns Iuda pe înălțimea de unde

se zărește pustia, s-au uitat înspre mulțime, și iată că ei erau niște trupuri moarte întinse pe pământ și nimeni nu scăpase. Iosafat și poporul său s-au dus să ia prăzile; au găsit printre trupuri multe bogății și lucruri scumpe și au luat atât de multe, că n-au putut să le ducă pe toate. Trei zile au prădat, căci era multă pradă. A patra zi, s-au strâns în Valea Beraca (Binecuvântare), unde au binecuvântat pe Domnul, de aceea au numit locul acesta Valea Beraca, nume care i-a rămas până în ziua de azi. Toți oamenii din Iuda și din Ierusalim, în frunte cu Iosafat, au plecat veseli și s-au întors la Ierusalim, căci Domnul îi umpluse de bucurie, izbăvindu-i de vrăjmașii lor. Au intrat în Ierusalim și în Casa Domnului, în sunete de alăute și de harpe și trâmbițe. Groaza Domnului a apucat toate împărățiile celorlalte țări când au auzit că Domnul luptase împotriva vrăjmașilor lui Israel. Și împărăția lui Iosafat a fost liniștită și Dumnezeuul lui i-a dat pace de jur împrejur.”

„Trebuie să ne adunăm în jurul crucii. Domnul Hristos, și El răstignit, trebuie să fie subiectul contemplației, al conversației și al simțămintelor celor mai pline de sfântă bucurie. Noi trebuie să păstrăm în gândurile noastre fiecare binecuvântare pe care o primim de la Dumnezeu și atunci când vom conștientiza marea Lui iubire față de noi, vom fi gata să încredințăm totul în mâna care a fost pironită pe cruce pentru noi.

Ființa noastră poate fi mai aproape de cer pe aripile cuvintelor de laudă. În curțile cerești, Dumnezeu este adorat cu cântări de laudă, și pe măsură ce Îi aducem mulțumirile noastre, serviciul nostru divin se aseamănă cu adorarea din partea oștilor cerești. ‘Cine aduce mulțumiri ca jertfă, acela Mă proslăvește’ (Psalmii 50:23). Să venim deci înaintea Creatorului nostru cu bucurie plină de reverență, cu ‘mulțumiri și cântări de laudă.’” — *Calea către Hristos*, pp. 103, 104 engl. (cap. 11 - *Înaltul privilegiu al rugăciunii*)

Martți

28 martie

3. CEREREA ȘI ÎNCHEIEREA

a. Chiar dacă avem nevoile noastre temporale, cum ar fi pâinea noastră zilnică, ce aplicație spirituală trebuie să fie întotdeauna preocuparea noastră primordială, chiar peste nevoile noastre temporale? 1 Împărați 17:12-14; Ioan 6:48; 14:13, 14; 15:7.

1 Împărați 17:12-14: „Și ea a răspuns: „Viu este Domnul Dumnezeuul tău că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de făină într-o oală și puțin untdelemn într-un urciur. Și iată, strâng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru fiul meu: vom mânca și apoi vom muri.” Ilie i-a zis: „Nu te teme, întoarce-te și fă cum ai zis. Numai pregătește-mi întâi mie, cu untdelemnul și făina aceea, o mică turtă și adu-mi-o; pe urmă să faci și pentru tine și pentru fiul

tău. Căci așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel: 'Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din urciur nu se va împuțina până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului.'

Ioan 6:48: „Eu sunt Pâinea vieții.”

Ioan 14:13, 14: „și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.”

Ioan 15:7: „Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”

„Primind viața care s-a vărsat pe crucea de pe Golgota, noi putem să trăim o viață de sfințenie. Și primim această viață, primind Cuvântul Său și făcând lucrurile pe care El le-a poruncit. În felul acesta, ajungem una cu El.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 660 engl. (cap. 72 - În amintirea Mea)

„A ne ruga în numele Domnului Hristos înseamnă ceva mai mult decât simpla rostire a numelui Său la începutul și la sfârșitul unei rugăciuni. Înseamnă a ne ruga după gândul și în spiritul lui Hristos, în timp ce credem în făgăduințele Sale, ne bazuim pe harul Său și înfăptuim lucrările Sale.” — *Calea către Hristos*, pp. 100, 101 engl. (cap. 11 — Înaltul privilegiu al rugăciunii)

b. Întrucât scopul principal al rugăciunii este de natură spirituală, ce cerere anume nu poate fi niciodată uitată? Luca 11:4; Matei 26:41.

Luca 11:4: „și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator, și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.” (în engl. și BTF: „izbăvește-ne de rău”)

Matei 26:41: „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”

„Fiind biruiți de somn, ucenicii au auzit numai o mică parte din ce au discutat Hristos și mesagerii cerului. Fiindcă nu s-au rugat și nu au vegheat, ei nu au primit ceea ce Dumnezeu dorea să le ofere — o cunoaștere a suferințelor lui Hristos și a slavei care trebuia să urmeze. Ei au pierdut binecuvântarea pe care ar fi avut-o, dacă s-ar fi făcut părtași ai sacrificiului Lui de sine.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 425 (cap. 46 — Schimbarea la față)

„Dumnezeu i-a avertizat întotdeauna pe oameni despre judecățile care aveau să vină. Cei care au crezut solia Sa în vremea lor și au acționat prin credință, în ascultare de poruncile Sale, au scăpat de judecățile care au căzut

asupra celor neascultători și necredincioși.” — Ibid., p. 634 engl. (cap. 69 — *Pe Muntele Măslinilor*)

„Prin faptul că a dormit atunci când Domnul Hristos l-a îndemnat să vegheze și să se roage, Petru și-a pregătit calea pentru păcatul său cel mare. Toți ucenicii, dormind în acel moment crucial, au suferit o mare pierdere. Domnul Hristos cunoștea încercarea de foc prin care ei aveau să treacă. El cunoștea modul în care Satan avea să lucreze pentru a le paraliza simțurile, așa încât să nu poată fi pregătiți pentru timpul încercării. Pentru acest motiv i-a avertizat El atunci. Dacă și-ar fi petrecut orele din grădină în veghere și rugăciune, Petru n-ar fi fost lăsat să depindă numai de puterea sa firavă. El nu l-ar fi tăgăduit atunci pe Domnul său. Dacă ar fi vegheat împreună cu Domnul Hristos în agonia Sa, ucenicii ar fi fost pregătiți să privească suferințele Sale pe crucea Golgotei. Ei ar fi înțeles, într-o măsură însemnată, natura suferințelor Sale zdrobitoare.” — Ibid., pp. 713, 714 engl. (cap. 75 — *Înainte de Ana și a curții de judecată a lui Caiafa*)

Miercuri

29 martie

4. RĂSPUNSURI LA RUGĂCIUNE

a. Care sunt unele din principalele motive pentru care rugăciunea nu primește întotdeauna răspuns așa cum sperăm? Iacov 4:3; Psalmii 66:18; Proverbele 28:9.

Iacov 4:3: „*Sau cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre.*”

Psalmii 66:18: „*Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.*”

Proverbele 28:9: „*Dacă cineva își întoarce urechea ca să n-asculte legea, chiar și rugăciunea lui este o scârbă.*”

„Dacă păstrăm nelegiuirea în inimile noastre, dacă stăruim într-un păcat cunoscut, Dumnezeu nu ne va auzi; dar rugăciunea inimii căite și zdrobite va fi ascultată întotdeauna. Când ne-am corectat toate greșelile cunoscute, atunci putem avea încredere că Dumnezeu va răspunde cererilor noastre. Propriile merite nu ne vor recomanda niciodată bunăvoinței lui Dumnezeu; numai meritele lui Hristos ne vor mântui, numai sângele Său va fi acela care ne va curăți. Totuși, noi avem o lucrare de făcut, și anume aceea de a împlini condițiile cerute pentru a fi acceptați de Dumnezeu.” — *Calea către Hristos*, p. 95 engl. (cap. 11 — *Înaltul privilegiu al rugăciunii*)

„O, cât de mulți pierd binecuvântările cele bogate, pe care Dumnezeu le are puse deoparte pentru ei, pentru înzestrarea lor în privința sănătății și a celor spirituale! Sunt multe suflete care se luptă pentru biruințe deosebite și binecuvântări speciale, ca să poată face un lucru ieșit din comun. În vederea acestui scop, ei simt totdeauna că trebuie să lupte în agonie, cu lacrimi, în rugăciune. Când aceste persoane vor cerceta Scripturile cu rugăciune pentru a cunoaște voința descoperită a lui Dumnezeu și apoi a face voia Sa, din inimă, fără nici o urmă de rezervare sau îngăduință de sine, vor găsi odihnă. Toată agonia, toate lacrimile și lupta nu le vor aduce binecuvântarea după care tânjesc. Eul trebuie supus cu totul. Ei trebuie să facă lucrarea care li se prezintă, însușindu-și belșugul harului lui Dumnezeu, care este promis tuturor celor care îl cer prin credință.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 9, p. 165 engl. (cap. 15 — *Credincioșie în reforma sanitară*)

b. Ce este necesar pentru ca rugăciunea să primească răspuns — și de ce? Iacov 1:6, 7.

Iacov 1:6, 7: „Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască deloc, pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și împins de vânt încoace și încolo. Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul.”

„Când nu primim lucrurile pe care le-am cerut chiar atunci când ne-am rugat, trebuie totuși să credem că Dumnezeu aude și că va răspunde rugăciunilor noastre. Noi suntem atât de supuși greșelii și înguști la vedere, încât uneori cerem lucruri care n-ar fi o binecuvântare pentru noi; dar Tatăl nostru ceresc, pentru că ne iubește, răspunde rugăciunilor noastre dându-ne acele lucruri care sunt cu adevărat spre binele nostru și pe care noi înșine am dori să le avem dacă, iluminați fiind de Duhul lui Dumnezeu, le-am putea vedea așa cum sunt ele în realitate. Când ni se pare că nu primim răspuns la rugăciunile noastre, trebuie să ne prindem de făgăduințele sfinte, căci timpul răspunsului va veni cu siguranță, și vom primi binecuvântarea de care avem cea mai mare nevoie. Dar a pretinde ca rugăciunea să fie totdeauna împlinită exact în felul dorit de noi constituie o încumetare necuvenită din partea noastră. Dumnezeu este prea înțelept ca să poată greși și prea bun ca să rețină vreun bine de la cei ce umblă în neprihănire. Deci nu trebuie să ne temem a ne încrede în El, chiar dacă nu vedem imediat un răspuns la rugăciunile noastre.” — *Calea către Hristos*, p. 96 engl. (cap. 11 — *Înaltul privilegiu al rugăciunii*)

5. RUGAȚI-VĂ NEÎNCETAT

a. În toată rugăciunea, ce punct important trebuie să recunoaștem întotdeauna și să fim gata să ne supunem? 1 Ioan 5:14, 15.

1 Ioan 5:14, 15: „Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice l-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care l le-am cerut.”

„Cererile noastre trebuie să fie în conformitate cu voința lui Dumnezeu; noi trebuie să cerem lucrurile pe care El ni le-a promis și, orice am primi, trebuie să folosim pentru a îndeplini voința Sa. Dacă aceste condiții sunt îndeplinite, promisiunea va fi sigură.

Putem cere iertarea păcatelor, Duhul Sfânt, un temperament creștin, înțelepciune și puterea de a face lucrarea Sa, orice dar pe care El ni l-a promis; apoi trebuie să credem că le vom primi și să-I mulțumim lui Dumnezeu.” — *Educație*, p. 258 engl. (cap. 30 — *Credința și rugăciunea*)

b. Cât de des trebuie să ne rugăm? Daniel 6:10; 1 Tesaloniceni 5:17.

Daniel 6:10: „Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeuul lui, cum făcea și mai înainte.”

1 Tesaloniceni 5:17: „Rugați-vă neîncetat.”

„Dumnezeu nu dorește ca vreunul dintre noi să devină pustnic sau călugăr și să se retragă din lume pentru a se dedica actelor de închinare. Viața noastră trebuie să se asemene vieții Domnului Hristos, — între munte și mulțime. Cel care nu va face altceva decât să se roage va înceta curând să se mai roage, sau rugăciunile lui vor ajunge să fie o simplă formalitate. Când oamenii se retrag din viața socială, departe de sfera îndatoririlor creștine și de purtarea crucii, când încetează să mai lucreze cu zel pentru Domnul, care a lucrat cu zel pentru ei, pierd subiectul de rugăciune și nu mai au niciun motiv de devoțiune. Rugăciunile lor devin individualiste și egoiste. Ei nu se pot ruga pentru nevoile omenirii sau pentru înălțarea și edificarea împărăției lui Dumnezeu, cerând putere pentru această lucrare.” — *Calea către Hristos*, p. 101 engl. (cap. 11 — *Înaltul privilegiu al rugăciunii*)

- c. Există circumstanțe deosebite care solicită canalul de comunicare să fie întotdeauna deschis și care ar trebui să fie atitudinea noastră când venim în fața Creatorului nostru? **Neemia 2:4, 5; Evrei 4:16.**

Neemia 2:4, 5: „Și împăratul mi-a zis: „Ce ceri?” Eu m-am rugat Dumnezeului cerurilor și am răspuns împăratului: „Dacă găsește cu cale împăratul și dacă robul tău îi este plăcut, trimite-mă în Iuda, la cetatea mormintelor părinților mei, ca s-o zidesc din nou.”

Evrei 4:16: „Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”

Vineri

31 martie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Care a fost scopul modelului de rugăciune predată ucenicilor de Domnul Hristos?
2. Cât de importante sunt adorarea și lauda pentru Creatorul nostru?
3. Deși nevoile temporale sunt importante, ce ar trebui să primeze?
4. Care ar fi cele mai mari obstacole în calea rugăciunii?
5. Cât de important este să cunoaștem voia lui Dumnezeu înainte să ne rugăm pentru anumite lucruri?

Nu mai amânați!

Text de memorizat: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” (Efeseni 4:30)

„Conștiința este vocea lui Dumnezeu ce se aude în mijlocul conflictului pasiunilor omenești; când i se rezistă, Duhul lui Dumnezeu este întristat.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 120 engl. (cap. 10 — *Mustrări și avertizări*)

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pp. 537-541 engl. (cap. 59 — *Uneltirile preoților*)

Duminică

2 aprilie

1. SOLICITÂND AJUTORUL

a. Din moment ce toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu (Romani 3:23), merită cineva să fie îndreptățit? Iov 25:4-6.

Iov 25:4-6: „Cum ar putea omul să fie fără vină înaintea lui Dumnezeu? Cum ar putea cel născut din femeie să fie curat? Iată, în ochii Lui nici luna nu este strălucitoare, și stelele nu sunt curate înaintea Lui; cu cât mai puțin omul, care nu este decât un vierme, fiul omului, care nu este decât un viermișor!”

b. Cum putem fi mântuiți dacă nu merităm aceasta? Psalmii 55:16; Faptele 2:21.

Psalmii 55:16: „Dar eu strig către Dumnezeu, și Domnul mă va scăpa.”

Faptele 2:21: „Atunci, oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.”

c. Cum este posibil ca eu, în păcătoșenia mea, să pot invoca numele sfânt al lui Dumnezeu? Psalmii 55:17; 2 Cronici 6:36-39; Romani 8:26; 1 Ioan 1:7, 9.

Psalmii 55:17: „Seara, dimineța și la amiază, oftez și gem, și El va auzi glasul meu.”

2 Cronici 6:36—39: „Când vor păcătuî împotriva Ta, căci nu este om care să nu păcătuiască, și când vei fi mâniat împotriva lor și-i vei da în mâna vrăjmașului,

care-i va duce robi într-o țară depărtată sau apropiată, dacă își vor veni în fire în țara unde vor fi robi, dacă se vor întoarce la Tine și Îți vor face cereri în țara robiei lor și vor zice: 'Am păcătuit, am săvârșit fărădelegi, am făcut rău,' dacă se vor întoarce la Tine din toată inima lor și din tot sufletul lor în țara robiei lor, unde au fost duși robi, dacă-Ți vor face rugăciuni cu privirile întoarse spre țara lor, pe care ai dat-o părinților lor; spre cetatea pe care ai ales-o și spre casa pe care am zidit-o Numelui Tău, ascultă din ceruri, din locul locuinței Tale, rugăciunile și cererile lor și fă-le dreptate; iartă poporului Tău păcatele făcute împotriva Ta!"

Romani 8:26: „Și tot astfel și Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră, căci nu știm cum trebuie să ne rugăm. Dar Însuși Duhul mijlocește pentru noi cu suspine negrăite.”

1 Ioan 1:7, 9: „Dar, dacă umblăm în lumină, după cum El Însuși este în lumină, avem părtașie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat... Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”

„Din aceste pasaje ale Scripturii este evident faptul că Dumnezeu nu vrea să fii neîncredător și să îți torturezi sufletul cu teama că El nu te va accepta, din cauză că ești păcătos și nevrednic. 'Aproiați-vă de Dumnezeu și El Se va apropia de voi' (Iacov 4:8). Prezintă-ți cazul înaintea Sa, apelând la meritele sângelui care a fost vărsat pentru tine pe crucea Golgotei. Satan te va acuza că ești un mare păcătos, iar tu trebuie să recunoști acest fapt, însă poți să spui: 'Știu că sunt un păcătos, și tocmai acesta este motivul pentru care am nevoie de un Mântuitor. Domnul Isus a venit în lume ca să-i mântuiască pe cei păcătoși... Eu nu am nici un merit sau vreo bunătate prin care să pot pretinde mântuirea, dar prezint înaintea lui Dumnezeu sângele atot-ispășitor al Mielului neprihănit al lui Dumnezeu, care a ridicat păcatul lumii. Aceasta este singura mea apărare. Numele lui Isus îmi acordă intrare la Tatăl. Urechile Sale, inima Sa sunt deschise pentru cererea mea cea mai neputincioasă, iar El îmi împlinește nevoile cele mai adânci.'” — *Credința și faptele*, pp. 105, 106 engl. (cap. 16 — *Acceptat în Hristos*)

Luni

3 aprilie

2. DIN CULISELE POCĂINȚEI

a. Pentru ce am putea să ne rugăm? Faptele 3:19; Psalmii 51:1.

Faptele 3:19: „Pocăiți-vă dar și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se steargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore.”

Psalmii 51:1: „Ai milă de mine, Dumnezeule, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare, șterge fărădelegile mele!”

b. Întrucât am primit iertarea păcatelor, [înseamnă că] ne-am pocăit. Dar cum ajungem la punctul pocăinței? Faptele 5:30, 31; Ioan 16:7, 8.

Faptele 5:30, 31: „Dumnezeul părinților noștri a înviat pe Isus, pe care voi L-ați omorât, atârându-L pe lemn. Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința și iertarea păcatelor.”

Ioan 16:7, 8: „Totuși vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi, dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.”

„Asemenea lui Nicodim, trebuie să fim gata să intrăm în viață la fel ca și cel mai mare păcătos. Afară de Hristos, ‘nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți’ (Faptele 4: 12). Prin credință primim harul lui Dumnezeu; dar credința nu este Mântuitorul nostru. Ea nu ne dă nici un câștig. Ea este mâna prin care ne prindem de Hristos și ne însușim meritele Lui, care sunt remediu împotriva păcatului. Și nici măcar nu putem să ne pocăim fără ajutorul Duhului Sfânt.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 175 engl. (cap. 17 - Nicodim)

c. Este adevărat că Domnul Și-a lăsat poporul în această lume să spună păcatului pe nume (Isaia 58:1), dar ce este necesar pentru a naște convingere în inima unei persoane la care încercăm să ajungem? Ioan 14:26; Luca 24:49; Faptele 1:8.

Ioan 14:26: „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”

Luca 24:49: „Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu, dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.”

Faptele 1:8: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”

„Lumina care pornește de la cruce descoperă iubirea lui Dumnezeu. Iubirea Lui ne atrage către Sine. Dacă nu ne împotrivism acestei atracții, vom fi conduși la piciorul crucii, plini de pocăință pentru păcatele care L-au răstignit pe Mântuitorul. După aceea, Duhul lui Dumnezeu produce prin credință o nouă viață în suflet. Gândurile și dorințele sunt aduse în ascultare de voința lui Hristos. Inima și mintea sunt create din nou, după chipul Aceluia care lucrează în noi ca să-și supună totul. Apoi se scrie Legea lui Dumnezeu în minte și inimă și putem zice împreună cu Hristos: ‘Îmi place să fac voia Ta, Dumnezeule’ (Psalmii 40:8).” — Ibid., p. 176 engl. (cap. 17 - *Nicodim*)

d. Întrucât lucrarea Duhului Sfânt este atât de importantă, ce avertisment ne este dat cu privire la primirea Lui? Matei 12:31, 32; Efeseni 4:30.

Matei 12:31, 32: „De aceea vă spun: Orice păcat și orice hulă vor fi iertate oamenilor, dar hula împotriva Duhului Sfânt nu le va fi iertată. Oricine va vorbi împotriva Fiului omului va fi iertat, dar oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul acesta, nici în cel viitor.”

Efeseni 4:30: „Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.” (engl. KJV: „prin care sunteți pecetluiți...”)

„Adeseori, noi ne tânguim din cauză că faptele rele aduc urmări neplăcute pentru noi, dar aceasta nu e pocăință. Adevărata întristare pentru păcat este rezultatul lucrării Duhului Sfânt. Duhul descoperă nerecunoștința inimii care L-a disprețuit și întristat pe Mântuitorul și ne aduce cu remușcare la piciorul crucii. Prin fiecare păcat, Isus este rănit din nou; și atunci când privim la Acela pe care noi L-am străpuns, plângem pentru păcatele care au adus chin și suferință asupra Lui. Un astfel de plâns va duce la renunțarea la păcat.” — Ibid., p. 300 engl. (cap. 31 — *Predica de pe munte*)

Marti

4 aprilie

3. CE ÎNSEAMNĂ SĂ-L ÎNTRISTĂM?

a. Ce acțiune specifică determină Duhul Sfânt să se întristeze? Evrei 10:26, 27; 2 Tesaloniceni 2:10, 11.

Evrei 10:26, 27: „Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate, ci doar o așteptare înfricoșată a judecății și văpaia unui foc care va mistui pe cei răzvrățiți.”

2 Tesaloniceni 2:10, 11: „și cu toate amăgirile nelegiurii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți. Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună.”

„Ce este păcatul împotriva Duhului Sfânt? Este atunci când, în mod voit, atribuim lui Satan lucrarea Duhului Sfânt. De exemplu, să presupunem că cineva este martor al lucrării speciale a Duhului lui Dumnezeu. El are dovada convingătoare că lucrarea este în armonie cu Scriptura, și Duhul mărturisește cu duhul său că este de la Dumnezeu. Cu toate acestea, mai târziu, el cade în ispită; mândria, egoismul sau alte trăsături rele de caracter îl iau în stăpânire; și respingând toate dovezile caracterului său divin, el declară că ceea ce recunoscuse mai înainte a fi puterea Duhului Sfânt era, de fapt, puterea lui Satan. Prin mijlocirea Duhului Sfânt, Dumnezeu lucrează asupra inimii omenești; și atunci când oamenii, în mod voit, resping Duhul și declară că este de la Satan, ei întrerup canalul prin care Dumnezeu poate comunica cu ei. Tăgăduind dovada pe care Dumnezeu a avut plăcerea să le-o dea, ei alungă lumina care a strălucit în inimile lor, iar ca urmare sunt lăsați în întuneric. În acest fel, sunt adevărate cuvintele Domnului Hristos: ‘Dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!’ (Matei 6:25). Pentru o vreme, persoanele care au comis acest păcat pot părea că sunt copii ai lui Dumnezeu; dar când se ivesc ocazii care să dezvolte caracterul și să dea pe față spiritul lor, atunci se va descoperi că se află pe terenul vrăjmașului, stând sub stindardul lui cel negru.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 634 engl. (cap. 77 — *Iubirea lui Dumnezeu pentru cei păcătoși*)

b. Cum comite cineva în mod voit un păcat — și este posibil să prevenim acest lucru? Proverbele 28:13; Evrei 3:15.

Proverbele 28:13: „Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.”

Evrei 3:15: „câtă vreme se zice: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii.”

c. Care sunt rezultatele acestei stări? Proverbele 28:9; Matei 12:45; 2 Petru 2:20—22.

Proverbele 28:9: „Dacă cineva își întoarce urechea ca să n-asculte legea, chiar și rugăciunea lui este o scârbă.”

Matei 12:45: „Atunci se duce și ia cu el alte șapte duhuri mai rele decât el: intră în casă, locuiesc acolo, și starea din urmă a omului a acestuia ajunge mai rea decât cea dintâi. Tocmai așa se va întâmpla și cu acest neam viclean.”

2 Petru 2:20-22: „În adevăr, dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoașterea Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, se încurcă iarăși și sunt biruiți de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă care le fusese dată. Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: „Câinele s-a întors la ce vărsase” și „scroafa spălată s-a întors să se tăvălească iarăși în mocirlă”.

„Sfințirea este o lucrare zilnică. Nimeni să nu se înșele, crezând că Dumnezeu îl va ierta și binecuvânta cât timp calcă în picioare una din poruncile Sale. Săvârșirea cu premeditare a unui păcat cunoscut înăbușă mărturia glasului Spiritului și desparte sufletul de Dumnezeu. Oricât de mare ar fi extazul simțământului religios, Domnul Isus nu poate rămâne într-o inimă care nesocotește Legea divină. Dumnezeu îi va onora doar pe cei care-L onorează.” — *Solii către tineret*, p. 114 engl. (cap. 30 — *Credința vie*)

Miercuri

5 aprilie

4. O CALE FĂRĂ ÎNTOARCERE

a. Este păcatul împotriva Duhului Sfânt ceva ce are loc instantaneu sau se produce treptat? 2 Cronici 36:16.

2 Cronici 36:16: „Dar ei și-au bătut joc de trimișii lui Dumnezeu, I-au nesocotit cuvintele și au râs de prorocii Lui, până când mânia Domnului împotriva poporului Său a ajuns fără leac.”

„Nimeni nu este atât de împietrit ca aceia care au respins chemarea lui Dumnezeu și au acționat în ciuda Duhului harului. Cea mai obișnuită manifestare a păcatului împotriva Duhului Sfânt este continua nesocotire de a asculta invitația cerului la pocăință. Fiecare pas făcut în respingerea lui Hristos este un pas spre respingerea mântuirii și spre păcatul împotriva Duhului Sfânt.

Lepădând pe Hristos, poporul iudeu a comis păcatul de neiertat; refuzând invitația harului, și noi putem comite aceeași greșeală. Noi Îl insultăm pe Prințul vieții și-L facem de ocară înaintea sinagogii lui Satan și în fața universului ceresc, atunci când refuzăm să ascultăm de solii Lui împuterniciți

și ascultăm în schimb de agenții lui Satan, care atrag sufletul departe de Hristos. Atâta vreme cât cineva face lucrul acesta - nu poate găsi nădejde sau iertare și, în cele din urmă, va pierde orice dorință de împăcare cu Dumnezeu.” — *Hristos, Lumina lumii*, pp. 324, 325 engl. (cap. 33 — *Cine sunt frații mei?*)

b. Este posibil să îndreptăm pe cineva după ce a ajuns în ultimele etape ale acestui proces? Ieremia 8:20; Osea 4:17; Amos 8:11, 12; Evrei 6:4—6.

Ieremia 8:20: „Secerișul a trecut, vara s-a isprăvit, și noi tot nu suntem mântuiți!”

Osea 4:17: „Efraim s-a lipit de idoli: lasă-l în pace!”

Amos 8:11, 12: „Iată, vin zile”, zice Domnul Dumnezeu, „când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului. Vor pribegi atunci de la o mare la alta, de la miazănoapte la răsărit, vor umbla istoviți încoace și încolo, ca să caute Cuvântul Domnului, și tot nu-l vor găsi.”

Evrei 6:4—6: „Căci cei ce au fost luminați odată și au gustat darul ceresc și s-au făcut părtași Duhului Sfânt și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor, și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou, pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu și-L dau să fie batjocorit.”

„De mai mult de o mie de ani, iudeii abuzaseră de harul lui Dumnezeu, atrăgând asupra lor judecățile Sale. Ei respinseseră avertismentele și îi omorâseră pe proroci...

În fiecare generație li se dă oamenilor ziua lor de lumină și privilegiu, un timp de probă în care pot să se împace cu Dumnezeu. Dar harul acesta are o limită; poate să stăruie ani de zile și totuși să fie disprețuit și lepădat; dar vine un timp când harul face ultimul apel. Inima ajunge atât de împietrită, încât încetează să mai răspundă Duhului lui Dumnezeu. Atunci, glasul dulce și fermecător nu se mai roagă stăruitor pe lângă păcătos, muștrările și avertismentele încetează.

Ziua aceasta sosise acum pentru Ierusalim. Isus a plâns în agonie pentru cetatea blestemată, dar nu putea să o izbăvească. El epuizase toate mijloacele. Respingând avertismentele Duhului lui Dumnezeu, Israel respinsese singurele mijloace de ajutor. Nu mai exista altă putere prin care ei să poată fi eliberați.

Națiunea iudeilor era un simbol pentru oamenii din toate veacurile care disprețuiesc apelurile Iubirii Nemărginite. Când a plâns asupra Ieru-

salimului, lacrimile lui Hristos erau pentru păcatele din toate vremurile. În judecățile pronunțate asupra lui Israel, cei care resping muștrările și avertismentele Duhului Sfânt al lui Dumnezeu pot să-și citească propria condamnare.” — Ibid., pp. 584-587 engl. (cap. 64 — *Un popor blestemat*)

Joi

6 aprilie

5. NĂDEJDE

a. Cum știm dacă am mers prea departe în a-L întrista pe Dumnezeu? Isaia 30:21.

Isaia 30:21: „Urechile tale vor auzi după tine glasul care va zice: „Iată drumul, mergeți pe el!”, când veți voi să vă mai abateți la dreapta sau la stânga.”

„În generația aceasta, sunt mulți care pășesc pe același drum, întocmai ca iudeii necredincioși. Ei au fost martorii manifestării puterii lui Dumnezeu; Duhul Sfânt a vorbit inimii lor; dar ei se agață de necredința și împotrivirea lor. Dumnezeu le trimite avertismente și muștrări, dar ei nu vor să-și mărturisească rățăcirile și resping solia și pe solul Său. Tocmai mijloacele pe care El le folosește pentru îndreptarea lor devin pentru ei o piatră de poticnire.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 587 engl. (cap. 64 — *Un popor blestemat*)

b. În timp ce privim la planul de mântuire, ce trebuie să realizăm — și pentru ce ar trebui să ne rugăm Mântuitorului nostru? Psalmii 51:11, 12; Evrei 3:7, 8.

Psalmii 51:11, 12: „Nu mă lepăda de la Fața Ta și nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt! Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și sprijină-mă cu un duh de bunăvoință!”

Evrei 3:7, 8: „De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie.”

„Muștrarea Domnului se răsfrânge asupra poporului Său pentru mândria și necredința lor. El nu le va reda bucuria mântuirii Sale, în timp ce ei se îndepărtează de la instrucțiunile cuvântului și Spiritului Său. El va da har aceluia care se tem de El și merg în calea adevărului, și va retrage binecuvântările Sale de la toți aceia care se aseamănă lumii. Milă și adevăr sunt făgăduite celui umil și pocăit, și judecăți sunt rostite împotriva celor răzvrățiți.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 5, p. 190 engl. (cap. 19 — *Lumea în biserică*)

„Transformarea caracterului trebuie să fie mărturia față de lume cu privire la sălășluirea lăuntrică a iubirii lui Hristos. Domnul așteaptă ca poporul Său să arate că puterea răscumpărătoare a harului poate lucra asupra caracterului defectuos și poate face ca acesta să se dezvolte într-o simetrie și deplină rodnicie.

Dar pentru ca noi să împlinim scopul lui Dumnezeu, trebuie să fie făcută o lucrare de pregătire. Domnul ne îndeamnă să ne golim inima de egoism, care este rădăcina înstrăinării. El dorește să reverse asupra noastră Spiritul Său Sfânt într-o măsură bogată și ne îndeamnă să curățăm calea prin renunțarea la sine.” — Ibid., vol. 6, p. 43 engl. (cap. 4 - *Adunările în tabără*)

Vineri

7 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Prin ce mod anume îl invită Dumnezeu pe păcătos la pocăință?**
- 2. Datorită rolului important pe care îl deține Duhul Sfânt, ce avertisment ne este dat?**
- 3. Cum este posibil ca noi să-l întristăm pe Duhul Sfânt astăzi?**
- 4. Ce presupune păcătuirea împotriva Duhului Sfânt?**
- 5. Ce ar trebui să analizăm în mod continuu cu privire la viața noastră personală?**

Cine va putea sta în picioare?

Text de memorizat: „Așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Isus Hristos.” (Tit 2:13).

„Unul dintre cele mai solemne și mai glorioase adevăruri descoperite în Biblie este cel cu privire la a doua venire a Domnului Hristos, pentru a desăvârși marea lucrare de mântuire... Doctrina cu privire la a doua venire este nota dominantă a Sfințelor Scripturi.” — *Tragedia veacurilor*, p. 299 engl. (cap. 17 — *Vestitorii dimineții*)

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pp. 635-652 engl. (cap. 40 — *Poporul lui Dumnezeu salvat*)

Duminică

9 aprilie

1. O REVENIRE LITERALĂ

a. Numiți cea mai fericită făgăduință din Scriptură. Ioan 14:1-3; 2 Timotei 4:8.

Ioan 14:1-3: „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”

2 Timotei 4:8: „De acum mă așteaptă cununa neprihănită, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui.”

„Revenirea Domnului a fost în toate veacurile nădejdea urmașilor Săi adevărați. Făgăduința Mântuitorului la despărțirea de pe Muntele Măslinilor, că va reveni, a luminat viitorul ucenicilor Săi, umplându-le inimile de bucurie și nădejde pe care întristarea n-o putea stinge și încercările n-o puteau umbri. În mijlocul suferinței și a persecuției, ‘arătarea marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos’ a fost ‘fericita nădejde’. Când creștinii tesaloniceni erau copleșiți de durere la înmormântarea celor dragi, care nădăjduseră să trăiască pentru a fi martorii revenirii Domnului, Pavel, învățătorul lor, le îndrepta atenția către învierea care urma să se producă la revenirea Mântuitorului.” - *Tragedia veacurilor*, p. 302 engl. (cap. 17 — *Vestitorii dimineții*)

b. De ce sunt atât de însemnate detaliile aflate în profetiile cu privire la revenirea Domnului Hristos? Matei 24:30, 31; Evrei 9:28.

Matei 24:30, 31: „Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă. El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.”

Evrei 9:28: „tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară nu în vederea păcatului, ci ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.”

„Doctrina cu privire la pocăința întregii lumi și la domnia spirituală a lui Hristos n-a fost susținută de către biserica apostolică. Nu a fost primită la nivel general de creștini până pe la începutul secolului al XVIII-lea. Ca oricare altă rătăcire, urmările ei aveau să fie rele... Această învățătură a indus un simțământ de încredere și de siguranță care nu avea niciun temei sigur și i-a condus pe mulți să neglijeze pregătirea necesară pentru a-L întâlni pe Domnul lor.” — Ibid., pp. 321, 322 engl. (cap. 18 — *Un reformator american*)

Luni

10 aprilie

2. LITERAL ȘI VIZIBIL

a. În ce fel va reveni Domnul Isus? Faptele 1:9-11.

Faptele 1:9-11: „După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor. Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb și au zis: „Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.”

„Făgăduința celei de a doua veniri a lui Hristos trebuia să fie păstrată mereu proaspătă în mintea ucenicilor Săi. Același Isus, pe care ei Îl văzuseră înălțându-Se la cer, urma să vină iarăși spre a-i lua la Sine pe aceia care pe acest pământ se consacră slujirii Lui. Același glas care le spusese: ‘Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului’, urma să le ureze bun venit înaintea feței Sale, în Împărăția cerească.” — *Faptele Apostolilor*, p. 33 engl. (cap. 3 — *Marea însărcinare*)

„Cu adevărat prețioasă a fost această făgăduință făcută ucenicilor îndurerați — că Îl vor vedea din nou pe Domnul Isus, Cel prea iubit de toți. Prețioasă este, de asemenea, această făgăduință pentru fiecare adevărat

urmaș al lui Hristos. Nici unul dintre cei care Îl iubesc cu adevărat pe Isus nu va regreta că El va veni din nou...

Domnul Isus revine în același fel în care S-a înălțat la cer, însă cu splendoare suplimentară. El vine în slava Tatălui Său și toți sfinții îngeri alături de El, care-L însoțesc pe calea Sa. În loc de nemiloasa coroană de spini care să-I străpungă tâmplesle sfinte, o coroană de slavă uluitoare îi va împodobi fruntea sfântă... El nu va purta o haină simplă, fără cusături, ci un veșmânt mai alb decât zăpada — de o strălucire orbitoare. Domnul Isus vine! Dar nu pentru a domni ca un prinț pământesc, vremelnic. El va învia pe cei neprihăniți care au murit, îi va preschimba pe sfinții în viață într-o nemurire glorioasă și, împreună cu toți sfinții, va prelua împărăția de sub întregul cer.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 351 engl. (cap. *Același Isus se va întoarce*).

b. Înseamnă oare aceasta că Isus a înviat în trupul Său propriu-zis? Ioan 2:19-21.

Ioan 2:19-21: „Drept răspuns, Isus le-a zis: „Stricați templul acesta și în trei zile îl voi ridica.” Iudeii au zis: „Au trebuit patruzeci și șase de ani ca să se zidească Templul acesta, și Tu îl vei ridica în trei zile?” Dar El le vorbea despre templul trupului Său.”

„După înviere, preoții și conducătorii au răspândit vestea că Hristos n-a murit pe cruce, că El a fost numai leșinat și că, după aceea, Și-a revenit. Alte vești susțineau că în mormânt nu fusese pus un corp adevărat din carne și oase, ci numai asemănarea unui trup. Însă, măsurile luate de ostașii romani resping aceste neadevăruri. Ei nu I-au sfărâmat picioarele, pentru că El deja murise. Pentru a-i mulțumi pe preoți, ei I-au străpuns doar coasta. Dacă n-ar fi fost deja mort, această rană I-ar fi adus imediat moartea.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 772 engl. (cap. 80 — *În mormântul lui Iosif*)

„După învierea Sa, El a mai zăbovit o perioadă pe pământ, pentru ca ucenicii să se poată obișnui cu El în trupul Său înviat și proslăvit. Acum era gata să-și ia rămas-bun. El dovedise faptul că este un Mântuitor viu. Ucenicii Lui nu mai trebuia să-L asocieze cu mormântul. Ei puteau să se gândească la El ca fiind proslăvit înaintea universului ceresc.” — *Ibid.*, p. 829 engl. (cap. 87 — *La Tatăl Meu și Tatăl vostru*)

Marti

11 aprilie

3. GLORIOASA LUI ARĂTARE

a. Descrieți revenirea literală a Domnului Isus Hristos pe norii cerului. Matei 25:31.

Matei 25:31: „Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va șede pe scaunul de domnie al slavei Sale.”

„Nicio limbă nu poate descrie slava acelei scene. Norul viu, de o maiestate și slavă neîntrecută, se apropia din ce în ce mai mult, și noi am putut privi clar persoana minunată a lui Isus. El nu purta o cunună de spini, ci pe fruntea Lui sfântă odihnea o coroană de slavă. Pe haina și pe coapsa Lui era scris un nume: Împăratul împăraților și Domnul domnilor. Chipul Îi strălucea ca soarele la amiază, ochii Îi erau ca o flacără și picioarele Lui se asemănau cu o aramă fină. Vocea Lui răsuna ca multe instrumente muzicale. Pământul s-a cutremurat înaintea Lui, cerurile s-au strâns ca un sul când este rulat, și fiecare munte și insulă au fost mutate din locurile lor.” — *Scrieri timpurii*, pp. 286, 287 engl. (sect. - *Izbăvirea sfinților*)

b. Câți dintre locuitorii vii ai pământului nu vor fi capabili să recunoască o asemenea revenire? Matei 24:24-27; Apocalipsa 1:7; 6:16, 17.

Matei 24:24-27: „Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși, vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși. Iată că v-am spus mai dinainte. Deci, dacă vă vor zice: 'Iată-L în pustie', să nu vă duceți acolo! 'Iată-L în odăițe ascunse', să nu credeți. Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.”

Apocalipsa 1:7: „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.”

Apocalipsa 6:16, 17: „Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului, căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în picioare?”

„Îngrozitor va fi împlinită rugăciunea aceea în ziua cea mare a judecății. Când Domnul Hristos va veni iarăși pe pământ, oamenii Îl vor vedea nu ca pe un prizonier împresurat de gloată. Îl vor vedea ca pe Împăratul cerului. Hristos va veni în slava Sa, în slava Tatălui Său și în slava sfinților îngeri. De zece mii de ori zece mii și mii de mii de îngeri, fiii minunați și biruitori ai lui Dumnezeu, de un farmec și o slavă inegalabile, Îl vor escorta în drumul Său. Apoi El va sta pe tronul slavei Sale și înaintea Sa vor fi adunate toate națiunile pământului. Atunci orice ochi Îl va vedea, chiar și cei care L-au străpuns. În locul unei coroane de spini, El va purta o coroană de slavă — coroană în coroană. În locul acelei vechi haine împărătești de purpură, El

va fi îmbrăcat cu haine de cel mai imaculat alb, 'de o albeață pe care niciun înălbitor de pe pământ n-o poate da' (Marcu 9:3). Pe haina și pe coapsa Lui va fi scris un nume: 'Împăratul împăraților și Domnul domnilor' (Apocalipsa 19:16). Aceia care și-au bătut joc de El și L-au lovit, vor fi și ei prezenți. Preoții și conducătorii vor privi iarăși scena din sala judecății. Fiecare amă-nunt va fi adus înaintea lor, ca și când ar fi scris cu litere de foc. Atunci, aceia care s-au rugat: 'Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri' vor primi răspuns la cererea lor. Iar lumea întregă va ști și va înțelege. Își vor da seama împotriva cui și [împotriva] a ce au luptat ei, niște ființe săr-mane, slabe și limitate. Într-o agonie și o groază teribilă, vor striga munților și stâncilor: 'Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scau-nul de domnie și de mânia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?' (Apocalipsa 6:16-17)" — *Hristos, Lumina lumii*, pp. 739, 740 engl. (cap. 77 — În sala de judecată a lui Pilat)

Miercuri

12 aprilie

4. SCOPUL REVENIRII LUI

a. Care este scopul principal al revenirii lui Isus? Matei 16:27.

Matei 16:27: „Căci Fiul omului are să vină în slava Tatălui Său, cu îngerii Săi, și atunci va răsplăti fiecăruia după faptele lui.”

„În rânduiala Sa divină, prin favoarea Sa nemeritată, Domnul a stabilit ca faptele bune să fie răsplătite. Noi suntem acceptați numai prin meritele lui Hristos, iar faptele de milă și de bunătate pe care le facem sunt roadele credinței; ele devin o binecuvântare pentru noi, întrucât oamenii vor fi răsplățiți după faptele lor. Mireasma meritelor lui Hristos este cea care face ca faptele noastre bune să fie plăcute înaintea lui Dumnezeu, iar harul este cel care ne conferă putere să facem lucrările pentru care El ne răsplătește. Faptele în și prin ele însele nu au niciun merit. Când am făcut tot ce ne stătea în putere să facem, trebuie să ne considerăm niște slujitori netrebnici. Nu merităm niciun fel de mulțumire din partea lui Dumnezeu. Am făcut doar ceea ce era datoria noastră să facem și lucrările noastre nu ar fi putut fi îndeplinite în puterea propriei noastre naturi păcătoase.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1122 engl. (cap. referitor la Luca 17)

b. Cum rămâne cu cei care au murit având speranța de a-L vedea pe Isus revenind? 1 Tesaloniceni 4:13-18.

1 Tesaloniceni 4:13-18: „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.”

„Când au deschis și au citit epistola lui Pavel, o mare bucurie și mângâiere a fost adusă bisericii prin cuvintele lămuritoare cu privire la adevărata stare a morților. Pavel arăta că cei care aveau să trăiască atunci când va fi să vină Hristos nu vor întâmpina pe Domnul mai înainte decât cei care adormiseră în Isus. Glasul Arhanghelului și trâmbița lui Dumnezeu vor ajunge chiar până la cei adormiți, și întâi vor învia cei morți în Hristos, mai înainte ca cei vii să fi fost îmbrăcați în nemurire.” — *Faptele Apostolilor*, p. 258 engl. (cap. 25 — *Epistolele către Tesaloniceni*)

c. Ce se va întâmpla cu cei nepocăiți? Marcu 8:38; Apocalipsa 6:14-17.

Marcu 8:38: „Pentru că de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.”

Apocalipsa 6:14-17: „Cerul s-a strâns ca o carte de piele pe care o faci sul. Și toți munții și toate ostroavele s-au mutat din locurile lor. Împărații pământului, domnitorii, căpitanii oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi și ascundeți-ne de Fața Celui ce șade pe scaunul de domnie și de mânia Mielului, căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui și cine poate sta în picioare?”

„În viața tuturor acelora care resping adevărul sunt momente când conștiința se trezește, când memoria redă amintirile chinuitoare ale unei vieți de ipocrizie, iar sufletul este hărțuit de regrete zadarnice. Dar ce sunt acestea în comparație cu remușcarea din ziua aceea, când ‘teama vine ca o pustiire’, când ‘nimicirea vine ca o furtună!’ (Proverbele 1:27) Aceia care au vrut să distrugă pe Hristos și pe poporul Său credincios, sunt acum martorii slavei care îi înconjoară.” — *Tragedia veacurilor*, p. 644 engl. (cap. 40 — *Poporul lui Dumnezeu salvat*)

5. PREGĂTIREA

- a. **Pentru a fi martori la aceste evenimente finale într-o stare de alertă (pregătire), ce fel de caracter este necesar? 1 Ioan 2:28; 3:1-9.**

1 Ioan 2:28: „Și acum, copilașilor, rămâneți în El, pentru ca, atunci când Se va arăta El, să avem îndrăzneală și la venirea Lui să nu rămânem de rușine și depărtați de El.”

1 Ioan 3:1-9: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl: să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El, pentru că Îl vom vedea așa cum este. Oricine are nădejdea aceasta în El se curățește, după cum El este curat. Oricine face păcat face și fărădelege; și păcatul este fărădelege. Și știți că El S-a arătat ca să ia păcatele; și în El nu este păcat. Oricine rămâne în El nu păcătuiește; oricine păcătuiește nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut. Copilașilor, nimeni să nu vă înșele! Cine trăiește în neprihănire este neprihănit, cum El Însuși este neprihănit. Cine păcătuiește este de la diavolul, căci diavolul păcătuiește de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului. Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.”

„Neprihănirea își are rădăcinile în evlavie. Nici o ființă omenească nu este neprihănită, decât atâta timp cât are credință în Dumnezeu și menține o legătură vie cu El. După cum o floare de pe câmp își are rădăcina înfiptă în pământ, după cum ea are nevoie să primească aer, rouă, ploaie și lumină, la fel și noi avem nevoie să primim de la Dumnezeu ceea ce slujește vieții sufletului. Numai devenind părtași ai naturii Sale primim noi putere să ascultăm de poruncile Lui. Nici un om, de sus sau de jos, experimentat sau neexperimentat, nu poate să mențină fără încetare în fața semenilor săi o viață curată și puternică, decât dacă viața lui este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Cu cât activitatea în mijlocul oamenilor e mai extinsă, cu atât mai strânsă trebuie să fie comuniunea inimii cu Dumnezeu.” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 7, p. 194 engl. (cap. 37 — *Dependența de Dumnezeu*)

- b. **Ce fac toți cei care așteaptă revenirea lui Hristos? Marcu 13:35-37; Iacov 5:7, 8; 1 Tesaloniceni 5:1-6.**

Marcu 13:35-37: „Vegheați dar, pentru că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântarea cocoșilor, sau dimineața. Temeți-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind. Ce vă zic vouă, zic tuturor: ‘Vegheați!’”

Iacov 5:7, 8: „Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.”

1 Tesaloniceni 5:1-6: „Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. Când vor zice: „Pace și liniște!”, atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată, și nu va fi chip de scăpare. Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului. De aceea să nu dormim ca ceilalți, ci să veghem și să fim treji.”

„Întrucât timpul este scurt, noi ar trebui să lucrăm cu stăruință și energie dublă...”

‘Vegheați și rugați-vă’ este un îndemn repetat deseori în Scripturi. În viața aceluia care ascultă acest îndemn, va exista un val (curent subteran) de fericire, care îi va binecuvânta pe toți cei cu care ei intră în contact. Cei care sunt ursuzi și prost dispuși vor deveni amabili și plăcuți, iar cei care sunt mândri vor deveni blânzi și smeriți.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 293 engl. (cap. 39 — *Munca fizică pentru elevi*)

Vineri

14 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Care a fost speranța continuă a tuturor credincioșilor de la momentul când primii noștri părinți au fost alungați din Grădina Edenului?
2. De unde știm că venirea Domnului Hristos este literală?
3. Dintre cei care trăiesc pe pământ, cine va fi cu adevărat capabil să asiste la revenirea Sa?
4. De ce revine Isus?
5. Cum te pregătești tu să Îl întâmpini pe Domnul Isus?

Când soarele coboară

Text de memorizat: „Adevărat este cuvântul acesta: Dacă am murit împreună cu El, vom și trăi împreună cu El.” (2 Timotei 2:11).

„Trupurile noastre muritoare pot pieri și pot fi puse în mormânt. Cu toate acestea, fericita noastră nădejde trăiește până la înviere, când glasul lui Hristos îi strigă pe cei adormiți în țărână. Atunci ne vom bucura de plinătatea binecuvântatei și glorioasei speranțe.” — *In Heavenly Places*, p. 352.

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pp. 551-562 engl. (cap. 34 — *Spiritismul*)

Duminică

16 aprilie

1. GÂNDUL VEȘNICIEI

a. De ce există moarte în această lume — și ce speranță a pus Domnul în inimile noastre? Romani 5:12; 6:23; Eclesiastul 3:11.

Romani 5:12: „De aceea, după cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și prin păcat a intrat moartea, și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, din pricină că toți au păcătuit...”

Romani 6:23: „Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

Eclesiastul 3:11 (mijloc): „...A pus în inima lor chiar și gândul veșniciei...”

„Nemurirea, făgăduită omului condiționată de ascultare, a fost pierdută prin păcătuire. Adam nu putea transmite urmașilor lui ceea ce el nu avea; și n-ar fi putut exista nicio nădejde pentru rasa căzută, dacă Dumnezeu, prin jertfa Fiului Său, n-ar fi adus nemurirea la îndemâna lor... Și numai prin Hristos se poate obține nemurirea.” — *Tragedia veacurilor*, p. 533 engl. (cap. 33 — *Prima mare amăgire*)

„Pentru a avea o existență veșnică, omul trebuia să continue să se împărtășească din pomul vieții. Lipsit de această [posibilitate], vitalitatea lui avea să scadă în mod treptat, până când viața ar fi dispărut. A fost planul lui Satan acela ca Adam și Eva, prin neascultare, să atragă dizgrația lui Dumnezeu; și apoi, dacă dădeau greș în a obține iertare, el a sperat că ei aveau

să mănânce mai departe din pomul vieții, perpetuând astfel existența păcatului și a suferinței. Dar, după căderea omului, îngerii sfinți au fost imediat însărcinați să păzească pomul vieții. În jurul acestor îngeri țâșneau raze de lumină sub forma unor săbii strălucitoare. Nimănui din familia lui Adam nu i s-a permis să treacă peste această barieră și să se înfrupte din fructele dătătoare de viață — de aceea nu există un păcătos nemuritor.” — *Patriarhi și profeți*, p. 60 engl. (cap. 3 — *Ispitirea și căderea*)

Luni

17 aprilie

2. SUFLETUL

- a. **Întrucât sufletul este compus din materia făcută din lut plus suflarea lui Dumnezeu care a fost dată la creațiune (Geneza 2:7), ce trebuie să înțelegem în legătură cu ce se întâmplă în momentul morții? Eclesiastul 12:7; Iacov 4:14.**

Geneza 2:7: „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.”

Eclesiastul 12:7: „până nu se întoarce țărâna în pământ, cum a fost, și până nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat.”

Iacov 4:14: „și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puțințel și apoi piere.”

„Nu spuneți cu îndrăzneală: ‘Astăzi sau mâine vom merge în cutare oraș și vom rămâne acolo un an, vom cumpăra și vinde și vom obține un câștig.’ Dumnezeu poate avea planuri diferite pentru voi. Viața nu este decât un abur.” — *The Review and Herald*, 23 decembrie 1902.

- b. **Care este diferența dintre oameni și animale, când moartea îi doboară? Psalmii 49:16, 17; Eclesiastul 2:15, 16; 3:19, 20.**

Psalmii 49:16, 17: „Nu te teme când se îmbogățește cineva și când i se înmulțesc vistierile casei, căci nu ia nimic cu el când moare: vistierile lui nu se coboară după el.”

Eclesiastul 2:15, 16: „Și am zis în inima mea: „Dacă și eu voi avea aceeași soartă ca nebunul, atunci pentru ce am fost mai înțelept?” Și am zis în inima mea: „Și aceasta este o deșertăciune.” Căci pomenirea înțeleptului nu este mai veșnică decât a nebunului: chiar în zilele următoare, totul este uitat. Și apoi și înțeleptul moare, și nebunul!”

Eclesiastul 3:19, 20: „Căci soarta omului și a dobitocului este aceeași; aceeași soartă au amândoi; cum moare unul, așa moare și celălalt; toți au aceeași suflare, și omul nu întrece cu nimic pe dobitoc, căci totul este deșertăciune. Toate merg la un loc; toate au fost făcute din țărână și toate se întorc în țărână.”

„Genealogia rasei noastre, așa cum ne este dată prin inspirație, ne duce înapoi la originea sa, nu la o linie de germeni, moluște și patrupeze în dezvoltare, ci la Marele Creator. Deși format din țărână, Adam a fost ‘fiul lui Dumnezeu.’

El a fost așezat ca reprezentant al lui Dumnezeu, mai presus de ființele inferioare. Ele nu sunt capabile să înțeleagă sau să recunoască suveranitatea lui Dumnezeu, totuși au fost create cu capacitatea de a iubi omul și de a-i sluji.” — *Patriarhi și profeti*, p. 45 engl. (cap. 2 — *Creațiunea*)

„O, minunată iubire a lui Hristos, care Se apleacă să-i vindece pe păcătoși și pe suferinzi! Divinitatea simte împreună cu omul, ușurându-i durerile și suferințele! O, minunată putere, dată astfel pe față pentru fiii oamenilor! Cine se mai poate îndoi de solia mântuirii? Cine poate disprețui îndurările unui Mântuitor plin de milă?

A fost nevoie de nu mai puțin decât putere creatoare pentru a reface sănătatea aceluia trup în stare de descompunere. Același glas, care a chemat la viață pe omul făcut din țărâna pământului, a rostit cuvinte de viață și către slăbănogul muribund. Și aceeași putere, care a dat viață trupului, reînnoise și inima. Acela care la creațiune ‘a zis și s-a făcut’, care ‘poruncește și ce poruncește ia ființă’ (Psalmii 33:9), rostise o hotărâre de viață pentru omul mort în greșeli și păcate.” — *Hristos, Lumina lumii*, pp. 269, 270 engl. (cap. 27 — *Poți să mă curățești*)

„În sentința rostită asupra lui Satan, a fost dată o aluzie la răscumpărare. ‘Vrăjmășie voi pune între tine și femeie’, a spus Dumnezeu, ‘între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul’ (Geneza 3:15). Această sentință, rostită în auzul primilor noștri părinți, era pentru ei o făgăduință. Înainte să audă de spini și de pălămidă, de truda și suferința care avea să fie partea lor sau de țărâna în care erau nevoiți să se întorcă, ei au auzit cuvinte care nu se putea să nu le dea speranță. Tot ce fusese pierdut prin cedarea în favoarea lui Satan putea fi recâștigat prin Hristos.” — *Educație*, p. 27 engl. (cap. 3 — *Cunoașterea binelui și a răului*).

Marti

18 aprilie

3. STAREA CELOR MORȚI

- a. **Explicați dacă oamenii care au murit sunt într-o stare de conștiință — și de ce trebuie să înțelegem clar acest punct. Eclesiastul 9:3-6; Psalmii 115:17; 146:4.**

Eclesiastul 9:3-6: „Iată cel mai mare rău în tot ce se face sub soare, anume că aceeași soartă au toți. De aceea și este plină inima oamenilor de răutate și de aceea este atâta nebulie în inima lor tot timpul cât trăiesc. Și după aceea? Se duc la cei morți. Căci cine este scutit? Oricine trăiește tot mai trage nădejde, căci un câine viu face mai mult decât un leu mort. Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri, dar cei morți nu știu nimic și nu mai au nicio răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită. Și dragostea lor, și ura lor, și pizma lor de mult au și pierit și niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare.”

Psalmii 115:17: „Nu morții laudă pe Domnul și nici vreunul din cei ce se coboară în locul tăcerii.”

Psalmii 146:4: „Suflarea lor trece, se întorc în pământ și în aceeași zi le pier și planurile lor.”

„Spiritismul este capodopera înșelăciunii. El constituie cea mai fascinantă și de succes amăgire a lui Satan — una calculată pentru a prinde în cursă pe cei care și-au condus la mormânt pe cei dragi lor. Îngeri răi apar sub înfățișarea celor dragi și relatează întâmplări legate de viețile lor și fac fapte pe care le-au făcut [aceștia] pe când erau în viață. În acest fel, ei îi determină pe oameni să creadă că prietenii lor morți sunt îngeri care plutesc deasupra lor și comunică cu ei. Acești îngeri răi, care pretind că sunt prietenii decedați, sunt priviți cu o anumită adorare și, pentru mulți, cuvintele lor cântăresc mai mult decât Cuvântul lui Dumnezeu.” — *This Day With God*, p. 247.

„Spiritismul este pe punctul de a lua lumea în stăpânire. Mulți cred că spiritismul este susținut prin șiretlicuri și înșelătorie, dar lucrul acesta este departe de adevăr. Puterile supraomenești lucrează printr-o varietate de căi și puțini au o idee cu privire la felul în care vor avea loc manifestările spiritismului în viitor. Temelia pentru succesul spiritismului a fost pusă prin afirmațiile făcute de la amvoanele pământului nostru. Pastorii au predicat ca învățături biblice niște doctrine false, al căror autor este marele înșelător.

Învățătura despre starea conștiință a omului după moarte, despre spiritele celor morți care intră în legătură cu cei vii, nu are nicio temelie în Scripturi, și totuși teoriile acestea sunt prezentate ca fiind adevărate. Prin învățătura aceasta falsă a fost deschisă calea pentru ca spiritele diavolilor să-i înșele pe oameni, înfățișându-se înaintea lor sub identitatea celor ce au murit. Slujitorii satanici îi personifică pe cei morți și în felul acesta pun stăpânire pe sufletele omenești. Satan are o religie, el are o sinagogă și închinători devotați.” — *Evangelizare*, pp. 602, 603 engl. (sect. 18 — *Științele false, sectele, teoriile filozofice și societățile secrete*)

b. Din moment ce morții nu știu nimic, ne putem ruga sfinților din trecut să mijlocească între noi și Dumnezeu? 1 Timotei 2:5.

1 Timotei 2:5: „Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos.”

„Zeificarea morților a avut un loc de seamă în aproape toate sistemele religioase păgâne și, tot așa a fost cazul cu presupusa comunicare cu cei morți. Se credea că zeii le comunică oamenilor voința lor și, de asemenea, că atunci când sunt consultați, le dau sfaturi. Acesta era caracterul renumitelor oracole ale Greciei și Romei.” — *Evanghelizare*, p. 603 engl. (sect. 18 — *Științele false, sectele, teoriile filozofice și societățile secrete*)

Miercuri

19 aprilie

4. SPERANȚA DIN MORMÂNT

a. Contrastați nivelul de speranță dintre două categorii diferite de oameni în timp ce coboară în mormânt. Proverbele 11:7; 14:32; Romani 8:11.

Proverbele 11:7: „La moartea celui rău, îi piere nădejdea, și așteptarea oamenilor nelegiuți este nimicită.”

Proverbele 14:32: „Cel rău este doborât de răutatea lui, dar cel neprihănit chiar și la moarte trage nădejde.”

Romani 8:11: „Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.”

b. Explicați care este diferența între învierea celor dreți și cea a celor nelegiuți. Ioan 5:21—29.

Ioan 5:21-29: „În adevăr, după cum Tatăl înviază morții și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea. Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, pentru ca toți să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinstește pe Fiul nu cinstește pe Tatăl, care L-a trimis. Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce-l vor asculta vor învia. Căci, după cum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine. Și I-a dat putere să judece, întrucât este Fiu al omului. Nu vă mirați de lucrul acesta, pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi

glasul Lui și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele vor învia pentru viață, iar cei ce au făcut răul vor învia pentru judecată.”

„Se face o deosebire între cele două categorii de oameni care sunt înviați... Aceia care au fost ‘socotiți vrednici’ de învierea spre viață sunt ‘fericiți și sfinți’. ‘Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere’ (Apocalipsa 20:6). Dar aceia care nu și-au asigurat iertare prin pocăință și credință, trebuie să primească pedeapsa nelegiuirii lor — ‘plata păcatului’. Ei suferă pedeapsa care va fi diferită ca durată și intensitate, ‘după faptele lor’, dar în cele din urmă se încheie cu moartea a doua. Deoarece este imposibil pentru Dumnezeu, ținând seama de dreptatea și de mila Sa, să-l mântuiască pe păcătos în păcatele sale, El îl privează de existența pe care, prin neascultare, a pierdut-o și de care s-a dovedit a fi nevrednic. Un scriitor inspirat spune: ‘Încă puțină vreme și cel rău nu va mai fi; te vei uita la locul unde era și nu va mai fi.’ Iar un altul declară: ‘Ei vor fi ca și când n-ar fi fost niciodată’ (Psalmii 37:10; Obadia 16). Acoperiți de rușine, ei cad într-o uitare deznădăjduită, veșnică.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 544, 545 engl. (cap. 33 — *Prima mare amăgire*)

c. Cum se referă Biblia la perioada de timp în care cei drekți sunt morți? Psalmii 13:3; Marcu 5:39; Ioan 11:11—14.

Psalmii 13:3: „Privește, răspunde-mi, Doamne, Dumnezeul meu! Dă lumină ochilor mei, ca să n-adorm somnul morții.”

Marcu 5:39: „A intrat înăuntru și le-a zis: „Pentru ce faceți atâta zarvă și pentru ce plângeți? Copila n-a murit, ci doarme.”

Ioan 11:11-14: „După aceste vorbe, le-a zis: „Lazăr, prietenul nostru, doarme, dar Mă duc să-l trezesc din somn.” Ucenicii l-au zis: „Doamne, dacă doarme, are să se facă bine.” Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbește despre odihna căpătată prin somn. Atunci, Isus le-a spus pe față: „Lazăr a murit.”

„Hristos le prezintă copiilor Săi credincioși moartea, ca fiind un somn. Viața lor e ascunsă cu Hristos în Dumnezeu și, până când va suna ultima trâmbiță, cei care mor vor dormi în El.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 527 engl. (cap. 58 — *Lazăre, vino afară!*)

„Pentru credincioși, moartea este ceva de mică însemnătate. Hristos vorbește despre ea ca și cum ar fi o clipă. ‘Dacă păzește cineva cuvântul Meu, el nu va vedea niciodată moartea.’ Pentru creștini, moartea nu este decât un somn, o clipă de tăcere și de întuneric. Viața este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, și ‘când Se va arăta Hristos, viața voastră, atunci vă veți arăta și voi împreună cu El în slavă.’ (Ioan 8:51, 52 engl.; Coloseni 3:4).

La a doua Sa venire, toți morții cei scumpi vor auzi glasul Lui și se vor arăta la viață plină de slavă nepieritoare. Aceeași putere, care L-a înviat pe Hristos din mormânt, va învia și biserica Lui și o va proslăvi împreună cu El, [punând-o] mai presus de toate domniile, de toate puterile, de orice nume care se numește, nu numai în lumea aceasta, dar și în lumea viitoare.” — Ibid., p. 787 engl. (cap. 81 — *A înviat Domnul*)

Joi

20 aprilie

5. SISTEMUL SĂU DE ÎNVIERE

a. Întocmai ca Adam, ce speranță trebuie să păstrăm înaintea noastră? 1 Corinteni 15:12—23.

1 Corinteni 15:12-23: „Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților? Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică și zadarnică este și credința voastră. Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu, fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu înviază. Căci, dacă nu înviază morții, nici Hristos n-a înviat. Și dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre și, prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii! Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos, dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod, apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos.”

„După izgonirea sa din Eden, viața lui Adam pe pământ a fost plină de durere. Fiecare frunză care cădea, fiecare victimă a jertfei, orice vătămare a înfățișării plăcute a naturii, fiecare pată asupra curăției omului era o nouă amintire a păcatului său. Grozavă era agonia remușcării când privea nelegiuirea abundând și, ca un răspuns la avertizările lui, întâmpina acuzații aduse lui, ca fiind cauza păcatului. Cu umilință răbdătoare, a purtat aproape o mie de ani pedeapsa neascultării. S-a pocăit pe deplin de păcatul său, s-a încrezut în meritele Mântuitorului făgăduit și a murit în nădejdea unei învieri.” — *Tragedia veacurilor*, p. 647 engl. (cap. 40 — *Poporul lui Dumnezeu salvat*)

b. Descrieți cum se va desfășura învierea poporului credincios al lui Dumnezeu. 1 Corinteni 15:42-55.

1 Corinteni 15:42-55: „Așa este și învierea morților. Trupul este semănat în putrezire și înviază în neputrezire; este semănat în ocară și înviază în slavă; este semănat în neputință și înviază în putere. Este semănat trup firesc și înviază trup duhovnicesc. Dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc. De aceea este scris: „Omul dintâi Adam a fost făcut un suflet viu.” Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață. Dar întâi vine nu ce este duhovnicesc, ci ce este firesc; ce este duhovnicesc vine pe urmă. Omul dintâi este din pământ, pământesc; omul al doilea este din cer. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; cum este Cel ceresc, așa sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc. Ce spun eu, fraților, este că nu pot carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu, și că putrezirea nu poate moșteni neputrezirea. Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală din ochi, la cea din urmă trâmbiță. Trâmbița va suna, morții vor învia nesupuși putrezirii și noi vom fi schimbați. Căci trebuie ca trupul acesta supus putrezirii să se îmbrace în neputrezire și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire. Când trupul acesta supus putrezirii se va îmbrăca în neputrezire și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?”

„Când glasul lui Dumnezeu i-a chemat pe sfinții adormiți, pământul s-a zguduit îngrozitor. Aceștia au răspuns chemării și au ieșit înveșmântați în nemurire slăvită, strigând: ‘Victorie, victorie asupra morții și mormântului! O, moarte, unde îți este boldul? O mormântule, unde îți este biruința?’ Apoi, sfinții cei vii, împreună cu cei înviați și-au ridicat glasurile într-un strigăt lung, fericit, de biruință. Acele trupuri care coborâseră în mormânt purtând semnele bolii și morții ieșiseră din el cu putere și sănătate nepieritoare. Sfinții ce vii sunt preschimbați într-un moment, într-o clipeală din ochi, și ridicați împreună cu cei înviați pentru a-L întâmpina pe Domnul lor în văzduh. O, ce revedere glorioasă! Prieteni pe care moartea îi separase erau uniți, pentru a nu se mai despărți vreodată.” — *Scrieri timpurii*, p. 287 engl. (sect. — *Izbăvirea sfinților*)

Vineri

21 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. De ce sunt oamenii motivați să trăiască și nu își doresc să moară?**
- 2. Cum este împărțită la moarte compoziția originală a sufletului?**
- 3. La ce conduce ideea falsă a stării conștiente a celor morți?**
- 4. Care a fost speranța tuturor credincioșilor încă de când moartea a intrat în lume?**
- 5. În cele din urmă, cum se unește trupul cu suflarea de viață pentru totdeauna?**

0 mie de ani de pustiire (I)

Text de memorizat: „Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere. Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.” (Apocalipsa 20:5, 6).

„Lumea vede chiar grupa aceea pe care a batjocorit-o, a disprețuit-o și pe care a dorit să o nimicească, trecând neatinsă prin molimă, furtună și cutremur. Acela care pentru călătorii Legii Sale este un foc mistuitor, pentru poporul Său este o ocrotire sigură.” — *Tragedia veacurilor*, p. 654 engl. (cap. 41 — *Pustiirea pământului*)

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pp. 653-661 engl. (cap. 41 — *Pustiirea pământului*)

Duminică

23 aprilie

1. ÎNCEPUTUL CELOR O MIE DE ANI

- a. Ce eveniment are loc la începutul celor o mie de ani (mileniului)? Apocalipsa 20:5

Apocalipsa 20:5: „Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.”

- b. Cine este înviat la prima înviere și când are loc acest eveniment? Apocalipsa 20:6 (prima parte); 1 Corinteni 15:22, 23. Ce ar trebui să ne determine realitatea învierii pe fiecare dintre noi să luăm în considerare, prin rugăciune?

Apocalipsa 20:6 (prima parte): „Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere...”

1 Corinteni 15:22, 23: „Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos, dar fiecare la rândul celei lui. Hristos este cel dintâi rod, apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos.”

„Hristos apare în slava Sa și îi cheamă pe sfinții adormiți. Sfinții aflați în viață sunt preschimbați și, odată cu morții înviați, sunt ridicăți de pe pământ.”

mânt și purtați de îngeri pentru a-L întâmpina pe Domnul lor în văzduh. Pământul este lăsat ca un pustiu dezolant.” — *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 83.

„Oamenii pot să spună că au o mare credință în Isus și că voi nu puteți face nimic, ci că Domnul Hristos va face totul pentru voi. Dar, când Domnul Hristos îi va chema din morminte pe cei morți, depinde numai de conduita voastră, dacă veți fi înviați pentru viața veșnică sau pentru condamnare.” — *Credința și faptele*, p. 55 engl. (cap. 7 - *Cum să știm că Dumnezeu este cel care conduce*)

Luni

24 aprilie

2. ÎNVIEREA CELOR NEPRIHĂNIȚI

a. Ce fel de distincții îi caracterizează pe cei drekți când sunt înviați la revenirea Domnului Hristos de la începutul mileniului? Apocalipsa 20:4-6.

Apocalipsa 20:4-6: „Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasc capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani. Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere. Fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de întâia înviere! Asupra lor a doua moarte n-are nicio putere; ci vor fi preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și vor împărăți cu El o mie de ani.”

„Domnul Hristos... așteaptă cu interes timpul revenirii Sale. Atunci, drekții cei morți vor învia în corp nepieritor, iar drekții cei vii vor fi duși în cer fără să vadă moartea.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 530 (cap. 58 — *Lazăre, vino afară!*)

„Dătătorul de viață îi va striga pe cei răscumpărați să se ridice la prima înviere și până la acel ceas triumfător, când va suna ultima trâmbiță și arma-ta uriașă va înainta spre o biruință veșnică, fiecare sfânt adormit va fi păstrat în siguranță și păzit ca un mărgăritar prețios, fiind cunoscut de Dumnezeu pe nume. Prin puterea Mântuitorului, care a sălășluit în ei pe parcursul vieții, și pentru că au fost părtași ai naturii divine, ei sunt înviați din morți.

„Vine ceasul”, a spus Domnul Hristos, “în care toți cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele.” Acea voce va răsună prin toate locuințele morților; și fiecare sfânt care doarme în Isus se va trezi și va ieși din locul care-l ținea captiv. Atunci virtutea caracterului pe care am primit-o prin neprihănirea Domnului Hristos ne va uni cu măreție adevărată, de cel mai înalt grad.” — *Fii și fiice ale lui Dumnezeu*, p. 359 engl. (cap. *Cei morți în Hristos vor învia mai întâi*).

„Numai cei fericiți și sfinți vor fi pregătiți pentru prima înviere; prin urmare, când Hristos va veni, El nu va preschimba caracterul... Cuvântul Domnului declară că trebuie să fim găsiți fără vină, fără pată sau fără vreo zăbăritură sau vreun lucru de acest fel. Acum este timpul să învățăm supunere, ascultare de voința divină, pentru ca Dumnezeu să lucreze în noi voința și îndeplinirea după bunul Său plac, iar noi să putem lucra la propria mântuire cu frică și cutremur. Însă, propriile noastre eforturi nu sunt de niciun folos în ispășirea păcatului sau reînnoirea inimii. Doar sângele Domnului Hristos poate ispăși pentru noi; numai harul Său poate crea în noi o inimă curată și ne poate ajuta să ascultăm de legea lui Dumnezeu. În El este singura noastră nădejde.” — *The Signs of the Times*, 9 februarie 1891.

b. Analizați maniera în care Domnul Hristos revine pentru cei care L-au iubit. 1 Tesaloniceni 4:13-16.

1 Tesaloniceni 4:13-16: „Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n-au nădejde. Căci dacă credem că Isus a murit și a înviat, credem și că Dumnezeu va aduce înapoi împreună cu Isus pe cei ce au adormit în El. Iată, în adevăr, ce vă spunem prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci Însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.”

„Hristos îi pretinde ca fiind ai Săi pe toți cei care au crezut în numele Lui. Puterea înviorătoare a Duhului Sfânt, care sălășluiește în trupul muritor, leagă de Domnul Hristos (pe) fiecare suflet credincios. Cei care cred în Isus sunt sfinți pentru inima Sa; căci viața lor este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.” — *Solii alese*, vol. 2, p. 271 engl. (cap. *Cei îndoliați/Cei ce au pierdut pe cineva prin moarte*).

Marti

25 aprilie

3. CĂMINUL CERESC

a. Ce se va întâmpla cu dreptii cei vii, alături de sfinții cei înviați? 1 Tesaloniceni 4:17.

1 Tesaloniceni 4:17: „Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.”

„[Hristos] a fost acuzat de blasfemie și a fost condamnat la o moarte crudă; dar El a sfărâmat lanțurile morții, a înviat din morți triumfător și a

declarat deasupra mormântului împrumutat de la Iosif: 'Eu sunt Învierea și Viața' (Ioan 11:25). Toată puterea din cer și de pe pământ a fost investită în El, iar cei drepti vor ieși din morminte, de asemenea, liberi în Hristos. Ei vor fi socotiți vrednici să obțină acea lume și învierea dintre cei morți. . .

Ce dimineață glorioasă va fi dimineața învierii! Ce scenă minunată se va deschide când Hristos va veni să fie adorat de cei credincioși! Toți cei care au fost părtași cu Hristos la umilirea și suferințele Sale vor fi părtași cu El în slava Sa. Prin învierea lui Hristos din morți, fiecare sfânt credincios care adoarme în Isus va ieși din închisoarea morții triumfător...

Domnul Isus Hristos a triumfat asupra morții și a sfărâmat lanțurile mormântului, iar toți cei care dorm în mormânt vor împărți aceeași biruință; vor ieși din mormintele lor așa cum a făcut Biruitorul." — *Solii alese*, vol. 2, pp. 271, 272 engl. (cap. 27, *Cei îndoliați*, subcap. *Dimineața învierii, plină de slavă*).

b. Cum vor fi adunați laolaltă [cei drepti] și cu ce scop? Matei 24:29-31; Ioan 14:3; 13:36.

Matei 24:29-31: „Îndată după acele zile de necaz, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer și puterile cerurilor vor fi clătinate. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă. El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.”

Ioan 14:3: „Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca, acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”

Ioan 13:36: „Doamne”, I-a zis Simon Petru, „unde Te duci?” Isus i-a răspuns: „Tu nu poți veni acum după Mine, unde Mă duc Eu, dar mai târziu vei veni.”

„Multă vreme, noi am așteptat revenirea Mântuitorului nostru. Dar totuși, făgăduința Lui este sigură. În curând, vom fi în țara făgăduită nouă. Acolo, Isus ne va conduce lângă apa vieții, care curge de la tronul lui Dumnezeu și ne va lămuri întâmplările întunecoase ale providenței prin care ne-a trecut El pe pământul acesta, pentru a ne desăvârși caracterele. Acolo vom privi în chip neîntunecat frumusețile Edenului restaurat. Aruncând la picioarele Mântuitorului coroanele pe care El le-a pus pe capul nostru și atingându-ne harpele de aur, vom umple tot cerul de laude pentru Acela care șade pe tron.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 254 engl. (cap. 41 — *Spre casă*)

„Slavă Domnului! Iată locuințele spre care îmi îndrept privirea. Nu sunt locuințele pământești de aici, pentru că acestea vor fi dărâmate în curând de marele cutremur de pământ; ci sunt acele locașuri cerești pe care Hristos

le-a pregătit pentru cei credincioși. Noi nu avem o casă aici. Suntem doar străini și călători, în trecere către o patrie mai bună, chiar cerească.” — *In Heavenly Places*, p. 354.

Miercuri

26 aprilie

4. EXPERIENȚA CELOR NELEGIUIȚI

a. Ce se întâmplă cu cei păcătoși (nelegiuți) la a doua venire a lui Hristos — și de ce? 2 Tesaloniceni 1:7, 8; 2:7, 8.

2 Tesaloniceni 1:7, 8: „și să vă dea odihnă atât vouă, care sunteți întristați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacără de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos.”

2 Tesaloniceni 2:7, 8: „Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum să fie luat din drumul ei. Și atunci se va arăta acel nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale și-l va prăpădi cu arătarea (engl. „strălucirea”) venirii Sale.”

„Cei nelegiuți sunt copleșiți de regrete, nu din cauza neglijării păcătoase față de Dumnezeu și de semenii lor, ci pentru că Dumnezeu a biruit. Ei deplâng rezultatul acestui fapt; dar nu se pocăiesc de nelegiuirea lor.” — *Tragedia veacurilor*, p. 654 engl. (cap. 41 — *Pustiirea pământului*)

„Hristos nu ne prezintă aici un mileniu temporal, o mie de ani în care urmează să se pregătească toți pentru veșnicie. El ne spune că, după cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi când va veni Fiul omului.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 633 engl. (cap. 69 — *Pe Muntele Măslinilor*)

b. Descrieți această răzbunare (aplicare a pedepsei). Apocalipsa 19:11-16; Isaia 24:17-22; Ieremia 25:30-33.

Apocalipsa 19:11—16: „Apoi am văzut cerul deschis și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el se cheamă „Cel credincios” și „Cel adevărat” și El judecă și Se luptă cu dreptate. Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe decât numai El singur. Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu”. Oștile din cer îl urmau călare pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor”.

Isaia 24:17-22: „Groaza, groapa și lațul vin peste tine, locuitor al țării! Cel ce fuge dinaintea strigătelor de groază cade în groapă și cel ce se ridică din groapă se prinde în laț, căci se deschid stăvilarele de sus și se clatină temelilele pământului! Pământul se rupe, pământul se sfărâmă, pământul se crapă, pământul se clatină ca un om beat, tremură ca o colibă; păcatul lui îl apasă, cade și nu se mai ridică. În ziua aceea, Domnul va pedepsi în cer oștirea de sus, iar pe pământ, pe împărații pământului. Aceștia vor fi strânși ca prinși de război și puși într-o temniță, vor fi închiși în gherle și, după un mare număr de zile, vor fi pedepsiți.”

Ieremia 25:30-33: „Și tu să le procești toate aceste lucruri și să le spui: ‘Domnul va răcni de sus; din Locașul Lui cel Sfânt, va face să-I răsunе glasul; va răcni împotriva locului locuinței Lui; va striga, precum cei ce calcă în teasc, împotriva tuturor locuitorilor pământului. Vuietul ajunge până la marginea pământului, căci Domnul Se ceartă cu neamurile, intră la judecată împotriva oricărei făpturi și dă pe cei răi pradă sabiei’, zice Domnul. Așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată, nenorocirea merge din popor în popor și o mare furtună se ridică de la marginile pământului. Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ.”

„Acum toți au decis; nelegiuții s-au unit deplin cu Satan în lupta contra lui Dumnezeu. A venit timpul ca Dumnezeu să restabilească autoritatea Legii Sale călcate în picioare. Acum lupta nu mai este numai cu Satan, ci și cu oamenii. ‘Domnul Se ceartă cu popoarele’; ‘El va da sabiei pe cei nelegiuți’...

Lucrarea de distrugere începe cu aceia care au pretins că sunt păzitorii spirituali ai poporului. Străjerii falși sunt primii care cad. Nu există nimeni care să fie vrednic de milă sau de cruțat. Bărbați, femei, fete și copii pier deopotrivă.” — *Tragedia veacurilor*, p. 656 engl. (cap. 41 — *Pustiirea pământului*)

c. Descrieți ce se întâmplă cu toți cei morți — și starea pământului de la acel moment. Apocalipsa 19:17-21; Ieremia 4:23-29; Isaia 24:1-4.

Apocalipsa 19:17-21: „Apoi am văzut un înger care stătea în picioare în soare. El a strigat cu glas tare și a zis tuturor păsărilor care zburau prin mijlocul cerului: „Veniți, adunați-vă la ospățul cel mare al lui Dumnezeu, ca să mâncați carnea împăraților, carnea căpitanilor, carnea celor viteji, carnea cailor și a călăreților și carnea a tot felul de oameni, slobozi și robi, mici și mari!” Și am văzut fiara și pe împărații pământului și oștile lor, adunate ca să facă război cu Cel ce ședea călare pe cal și cu oastea Lui. Și fiara a fost prinsă. Și, împreună cu ea, a fost prins prorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele cu care amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei și se închinaseră icoanei ei. Amândoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s-au săturat din carnea lor.”

Ieremia 4:23-29: „Mă uit la pământ, și iată că este pustiu și gol; mă uit la ceruri, și lumina lor a pierit! Mă uit la munți, și iată că sunt zguduți și toate dealurile se clatină! Mă uit, și iată că nu este niciun om și toate păsările cerurilor au fugit! Mă uit, și, iată, Carmelul este un pustiu și toate cetățile sale sunt nimicite înaintea Domnului și înaintea mâniei Lui aprinse! Căci așa vorbește Domnul: „Toată țara va fi pustie, dar nu o voi nimici de tot. Din pricina aceasta, țara este în jale și cerurile sus sunt întunecate, căci Eu am zis, am hotărât lucrul acesta, și nu-Mi pare rău de el, nu Mă voi întoarce. La vuietul călăreților și arcașilor, toate cetățile fug; se ascund în păduri și se suie pe stânci; toate cetățile sunt părăsite, nu mai au locuitori.”

Isaia 24:1-4: „Iată, Domnul deșartă țara și o pustiește, îi răstoarnă fața și risipește locuitorii; cum se întâmplă preotului, se întâmplă și poporului; stăpânului, ca și slugii; stăpânei, ca și slujnicei; vânzătorului, ca și cumpărătorului; celui ce dă cu împrumut, ca și celui ce ia cu împrumut; datornicului, ca și celui căruia îi este dator. Țara este pustie de tot și prădată; căci Domnul a hotărât așa. Țara este tristă, sleită de puteri; locuitorii sunt mâhniți și tânjesc; căpeteniile poporului sunt fără putere.”

„La venirea Domnului Hristos nelegiuții sunt șterși de pe fața întregului pământ, nimiciti de suflarea gurii Sale și distruși de strălucirea slavei Sale. Hristos Își ia poporul în cetatea lui Dumnezeu, iar pământul este golit de locuitorii lui...”

Pământul întreg pare ca un pustiu dezolant. Ruinele orașelor și satele distruse de cutremur, copaci dezrădăcinați, stânci sfărâmate, aruncate de mare sau scoase din pământ, zac răspândite pe suprafața lui, în timp ce văgăuni uriașe marchează locul de unde au fost smulși munții din temeliiile lor.” — *Tragedia veacurilor*, p. 657 engl. (cap. 41 — *Pustiirea pământului*)

Joi

27 aprilie

5. PUSTIIREA

a. **Ce au făcut locuitorii acestui pământ ca să atragă o asemenea mânie din partea unui Dumnezeu sfânt? Isaia 24:5, 6.**

Isaia 24:5, 6: „căci țara a fost spurcată de locuitorii ei; ei călcau legile, nu țineau poruncile și rupeau legământul cel veșnic! De aceea mănâncă blestemul țara și suferă locuitorii ei pedeapsa nelegiuirilor lor; de aceea sunt prăpădiți locuitorii țării și nu mai rămâne decât un mic număr din ei.”

„Timp de șase mii de ani a continuat marea luptă; Fiul lui Dumnezeu împreună cu solii cerești au fost în luptă cu puterea celui rău, pentru a-i avertiza, a-i lumina și a-i salva pe fiii oamenilor. Acum toți au decis; nelegiuții

s-au unit deplin cu Satan în lupta contra lui Dumnezeu. A venit timpul ca Dumnezeu să restabilească autoritatea Legii Sale călcate în picioare. Acum lupta nu mai este numai cu Satan, ci și cu oamenii. 'Domnul Se ceartă cu popoarele'; 'El va da sabia pe cei nelegiuiți.' — *Tragedia veacurilor*, p. 656 engl. (cap. 41 — *Pustiirea pământului*)

b. Este acesta finalul complet? Ieremia 4:27. Cât timp vor rămâne în această stare? Apocalipsa 20:5.

Ieremia 4:27: „Căci așa vorbește Domnul: „Toată țara va fi pustiită, dar nu o voi nimici de tot.”

Apocalipsa 20:5: „Ceialți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere.”

„Cei răi fuseseră nimiciți și trupurile lor moarte zăceau pe fața pământului. Mânia lui Dumnezeu, manifestată prin cele șapte plăgi de pe urmă, căzuse asupra locuitorilor pământului, făcându-i să-și muște limbile de durere și să-L blesteme pe Dumnezeu. Păstorii mincinoși fuseseră obiectul deosebit al mâniei lui Iehova. Ochii li se mistuiseră în orbite și limbile lor în gură în timp ce ei stăteau încă în picioare. După ce sfinții fuseseră izbăviți de glasul lui Dumnezeu, mulțimea de oameni răi (nelegiuiți) și-au întors mânia unii asupra altora. Pământul părea inundat cu sânge și trupurile moarte erau întinse pretutindeni, de la un capăt la altul.” — *Scrieri timpurii*, pp. 289, 290 engl. (sect. — *Pământul pustiit*)

„Apocalipsa profetizează alungarea lui Satan, precum și starea de haos și pustiire la care va fi adus pământul și declară că această stare va dăinui timp de o mie de ani.” — *Tragedia veacurilor*, p. 658 engl. (cap. 41 — *Pustiirea pământului*)

Vineri

28 aprilie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce eveniment marchează începutul mileniului și cum se desfășoară?**
- 2. Care era teama tesalonicenilor și cum aduc mângâiere cuvintele lui Pavel?**
- 3. Cum ne aduc alinare făgăduințele Domnului Hristos? Care dintre ele în mod special?**
- 4. De ce sunt distruși cei nelegiuiți de strălucirea venirii lui Hristos?**
- 5. Cât de profundă este distrugerea finală a celor răi?**

Sabat, 6 mai 2023
Darul Sabatului Întâi
pentru misiunile mondiale

Vă doriți ca Domnul Isus să vină în curând? El ne spune cum se poate întâmpla aceasta: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” (Matei 24:14).

Trebuie să ducem Evanghelia în întreaga lume, dar „cât de puțin s-a făcut în comparație cu marea lucrare care se află în fața noastră! Îngerii lui Dumnezeu lucrează asupra minții oamenilor, pregătindu-i pentru primirea soliei de avertizare. Este nevoie de misionari în câmpuri în care abia s-a pătruns. În permanență se deschid noi câmpuri de lucru.” — *Evanghelizare*, p. 408 engl. (secț. 12 - *Vestirea soliei în alte continente*)

Unde sunt câteva dintre aceste noi câmpuri? Noile misiuni deschise recent includ Africa Centrală, Sudan, Lesotho, Gabon, Guineea-Bissau, Benin — plus Coasta de Fildeș, care are deja în componență membri botezați. În prezent, Conferința Generală ajută cu salariile pastorilor și lucrătorilor biblici în 85 de misiuni din întreaga lume. La cât se ridică această sumă? În 2021, 647.000 USD au fost trimiși cu acest scop. Cât de mult am primit în daruri pentru această lucrare? 132.826 USD. (Aceasta este fața realității și puteți vedea că nu este un efort susținut!)

Dragi frați și surori, aceasta este realitatea. Misiunile au nevoie de sprijinul tuturor — și într-o măsură mult mai mare. Doriți să vedeți solia ajungând în locuri noi? Se poate întâmpla dacă ne majorăm donațiile către fondul pentru misiuni mondiale.

„Pe măsură ce se intră în câmpuri noi, apelurile pentru daruri sunt din ce în ce mai dese. Dacă a existat vreodată o vreme în care a trebuit să fim economi, atunci acea vreme este acum... Un cent pare a fi o sumă mică, însă o sută de cenți fac un dolar și, dacă sunt cheltuiți corect, pot ajunge să salveze un om de la moarte. Dacă toți banii pe care poporul nostru i-a cheltuit pentru satisfacere personală ar fi fost consacrați cauzei lui Dumnezeu, casieria nu ar mai fi goală, iar lucrarea misionară ar putea ajunge în toate colțurile lumii.” — *Sfaturi privind administrarea creștină a vieții*, p. 290, 291 engl. (cap. 56 — *O datorie ce îi revine omului*)

Vă rugăm, dragi frați și surori, când se strânge Darul Sabatului Întâi pentru misiunile mondiale, amintiți-vă de sufletele aflate în întuneric și oferiți cu generozitate, pentru ca noi câmpuri să poată primi adevărul prezent. „Membrii bisericii noastre ar trebui să simtă un adânc interes pentru misiunea internă și externă. Mari binecuvântări vor veni asupra lor dacă fac eforturi pline de jertfire de sine pentru a sădi adevărul în câmpuri noi.” — *Sfaturi pentru o slujire creștină eficientă*, p. 184 (cap. 16 — *Mișcarea de extindere a bisericii*)

Domnul să binecuvânteze din belșug atât darurile, cât și pe dăruitorii!

Frații voștri din cadrul Conferinței Generale

O mie de ani de pustiire (II)

Text de memorizat: „Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele, li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani.” (Apocalipsa 20:4).

„Îngerul a spus: ‘Mânia lui Dumnezeu și a Mielului este cea care provoacă distrugerile sau moartea celor răi. La auzirea glasului lui Dumnezeu, sfinții vor fi puternici și de temut ca o armată sub steagurile ei, dar ei nu vor împlini atunci judecata scrisă. Executarea sentinței va fi la încheierea celor o mie de ani.’ — *Scrieri timpurii*, p. 52 engl. (secț. — *Ultimele plăgi și judecata*)

Recomandare pentru studiu: *Scrieri timpurii*, pp. 289-295 engl. (cap. *Pământul pustiit, A doua înviere, A doua moarte.*)

Duminică

30 aprilie

1. STAREA LUI SATAN

- a. Ce se întâmplă cu Satan în timpul mileniului? Apocalipsa 20:1-3. Explicați care sunt „lanțurile” — cum și când vor fi îndepărtate acestea. Apocalipsa 20:5, 7, 8.

Apocalipsa 20:1-3: „Apoi am văzut coborându-se din cer un înger care ținea în mână cheia adâncului și un lanț mare. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și Satan, și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în adânc, l-a închis acolo și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme.”

Apocalipsa 20:5, 7, 8: „Ceilalți morți n-au înviat până nu s-au sfârșit cei o mie de ani. Aceasta este întâia înviere...⁷⁻⁸Când se vor împlini cei o mie de ani, Satan va fi dezlegat și va ieși din temnița lui ca să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării.”

„Pământul arăta ca un ținut sălbatic pustiit. Orașe și sate, spulberate de cutremur, zăceau în mormane de moloz. Munții se mișcaseră din locurile

lor, lăsând în urmă cratere enorme. Stânci zgrunțuroase, aruncate afară din mare sau rupte chiar din uscat, erau risipite pe toată suprafața lui. Copaci mari fuseseră dezrădăcinați și risipiți pe tot pământul. Iată care avea să fie căminul lui Satan și al îngerilor lui pentru o mie de ani. Aici va fi ținut, pentru a străbate de-a lungul și de-a latul scoarța sfâșiată a pământului și a vedea efectele răzvrătirii lui împotriva Legii lui Dumnezeu. Timp de o mie de ani, el se poate bucura de roadele blestemului pe care el însuși l-a provocat. Limitat doar la planeta Pământ, el nu va avea privilegiul de a ajunge la alte planete, pentru a-i ispiti și necăji pe cei care nu au căzut.” — *Scrieri timpurii*, p. 290 engl. (sect. — *Pământul pustii*)

„La încheierea celor o mie de ani, Hristos Se întoarce din nou pe pământ... În timp ce coboară într-o maiestate înfricoșată, poruncește morților nelegiuți să învie pentru a-și primi pedeapsa.” — *Tragedia veacurilor*, p. 662 engl. (cap. 42 — *Sfârșitul luptei*)

Luni

1 mai

2. JUDECÂND NEAMURILE ȘI ÎNGERII

a. Ce vor face sfinții în timpul celor o mie de ani? **Apocalipsa 20:4; 3:21; 1 Corinteni 6:2, 3.**

Apocalipsa 20:4: „Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat și au împărățit cu Hristos o mie de ani.”

Apocalipsa 3:21: „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.»”

1 Corinteni 6:2, 3: „Nu știți că sfinții vor judeca lumea? Și dacă lumea va fi judecată de voi, sunteți voi nevrednici să judecați lucruri de foarte mică însemnătate? Nu știți că noi vom judeca pe îngeri? Cu cât mai mult lucrurile vieții acesteia?”

„După ce sfinții sunt îmbrăcați în nemurire și ridicăți în văzduh pentru a fi cu Isus, după ce-și primesc harpele, hainele și cununile și intră în cetate, Isus și sfinții se așază în vederea judecării. Sunt deschise cărțile — cartea vieții și cartea morții. Cartea vieții conține faptele bune ale sfinților, iar cea a morții cuprinde faptele rele ale celor nelegiuți. Aceste cărți sunt comparate cu cartea de statute, Biblia, iar oamenii sunt judecați după aceasta. Sfinții, în perfectă armonie cu Isus, declară verdictul asupra morților celor răi.

‘Privește’, a spus îngerul, ‘în armonie cu Isus, sfinții participă la judecată și îi cântăresc pe cei răi în funcție de faptele pe care le-au comis în trup, iar ceea ce trebuie să primească aceștia la executarea sentinței este așezat în dreptul numelui lor.’ Am văzut că aceasta era lucrarea sfinților, împreună cu Isus, în timpul celor o mie de ani în Cetatea cea Sfântă, înainte ca aceasta să coboare pe pământ.” — *Scrieri timpurii*, pp. 52, 53 engl. (sect. — *Ultimele plăgi și judecata*)

b. Odată încheiată această lucrare, ce se întâmplă cu capitala cerească, Noul Ierusalim? Apocalipsa 21:2, 10; Galateni 4:26.

Apocalipsa 21:2, 10: „Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei...¹⁰Și m-a dus, în Duhul, pe un munte mare și înalt. Și m-a arătat cetatea sfântă, Ierusalimul, care se cobora din cer, de la Dumnezeu.”

Galateni 4:26: „Dar Ierusalimul cel de sus este slobod și el este mama noastră.”

„La încheierea celor o mie de ani, Isus, cu îngerii și toți sfinții, părăsesc Cetatea cea Sfântă; și, în timp ce coboară spre pământ împreună cu ei, cei răi sunt înviați și apoi, chiar cei ‘ce L-au străpuns’, înviați și ei, Îl vor zări de departe în toată slava Sa, avându-i cu Sine pe îngeri și pe sfinți, și se vor tângui amar din pricina Lui.” — Ibid., p. 52 (sect. — *Ultimele plăgi și judecata*)

„Hristos coboară pe Muntele Măslinilor, de unde S-a înălțat după învierea Sa și unde îngerii au repetat făgăduința revenirii Sale. Profetul spune: „Atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, și toți sfinții împreună cu El! Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor, care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc ... și se va face o vale foarte mare.... Și Domnul va fi Împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn, și Numele Lui va fi singurul Nume’ (Zaharia 14:5, 4, 9). În timp ce Noul Ierusalim, în splendoarea lui orbitoare, se coboară din ceruri și se așază pe locul curățit și pregătit să-l primească, Hristos, împreună cu poporul Său și cu îngerii, intră în Cetatea Sfântă.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 662, 663 engl. (cap. 42 — *Sfârșitul luptei*)

Marți

2 mai

3. JUDECATA EXECUTORIE

a. Deși Satan plănuiește să cucerească capitala, cum va avea acest lucru ca rezultat o altă judecată? Apocalipsa 20:9 p.p., 11, 12.

Apocalipsa 20:9 (prima parte), 11, 12: „Și ei s-au suit pe fața pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită...^{11,12} Apoi am văzut un scaun de domnie mare și alb și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele. Și am văzut pe morți, mari și mici, stând în picioare înaintea scaunului de domnie. Niște cărți au fost deschise. Și a fost deschisă o altă carte, care este cartea vieții. Și morții au fost judecați după faptele lor; după cele ce erau scrise în cărțile acelea.”

„Acum Satan se pregătește pentru o ultimă luptă pentru supremație. Cât timp a fost lipsit de putere și întrerupt din lucrarea lui de amăgire, prințul răului s-a simțit nenorocit și descurajat; dar când morții nelegiuți învie și el vede acele mulțimi de partea lui, nădejdea lui reînvie și se hotărăște să nu renunțe la marea luptă. Își va pune în linie de bătaie, sub steagul lui, toate oștile celor pierduți și prin ei va căuta să-și aducă la îndeplinire planurile. Cei nelegiuți sunt prizonierii lui Satan. Respingându-L pe Hristos, ei au acceptat conducerea marelui răzvrătit. Ei sunt gata să primească sugestiile lui și să împlinească poruncile lui. Dar, consecvent șireteniei lui de la început, el nu recunoaște că ar fi Satan. El pretinde a fi prințul care este proprietarul de drept al lumii și a cărui moștenire i-a fost răpită pe nedrept. El se prezintă supușilor lui amăgiți ca salvator, asigurându-i că puterea lui i-a scos din morminte și că este pe punctul de a-i scăpa de cea mai crudă tiranie. Prezența lui Hristos fiind îndepărtată, Satan face minuni pentru a-și susține pretențiile. El îi întărește pe cei slabi și le inspiră tuturor spiritul și energia sa. Le propune să-i conducă împotriva taberei sfinților și să pună stăpânire pe Cetatea lui Dumnezeu. Cu o bucurie diabolică arată spre milioanele nenumărate de oameni care au fost înviați din mormintele lor și declară că, în calitate de conducător al lor, este în stare să cucerească cetatea ca să-și recâștige tronul și împărăția.” — *Tragedia veacurilor*, p. 663 engl. (cap. 42 — *Sfârșitul luptei*)

b. Cum se va executa judecata? Apocalipsa 20:9 (ultima parte), 10; Isaia 34:8-10.

Apocalipsa 20:9 (ultima parte), 10: „...Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit... Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde sunt fiara și prorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor.”

Isaia 34:8-10: „Căci este o zi de răzbunare a Domnului, un an de răsplătire și răzbunare pentru Sion. Pâraiele Edomului se vor preface în smoală și pulberea lui, în pucioasă; da, țara lui va fi ca smoala care arde. Nu se va stinge nici zi, nici noapte, și fumul lui se va înălța în veci. Din veac în veac va fi pustiit și nimeni nu va trece prin el în veci de veci.”

„Flăcări cad de la Dumnezeu din cer. Pământul se crapă. Armele ascunse în adâncurile lui sunt scoase în afară. Flăcări nimicitoare izbucnesc din fiecare prăpastie deschisă. Chiar și stâncile ard. A venit ziua care va arde ca un cuptor. Elementele se topesc de dogoarea mistuitoare, pământul cu tot ce este pe el arde. (Maleahi 4:1; 2 Petru 3:10) Suprafața pământului pare o masă topită — un lac de foc uriaș, clocotind. Este vremea judecății și a pierzării oamenilor nelegiuți.” — Ibid., pp. 672, 673 engl. (cap. 42 — *Sfârșitul luptei*)

c. Cum știm că acest foc nu este pentru veșnicie? Ieremia 17:27; Iuda 1:7.

Ieremia 17:27: „Dar, dacă nu veți asculta când vă poruncesc să sfințiți ziua Sabatului, să nu duceți nicio povară și să n-o aduceți înăuntru pe porțile Ierusalimului, în ziua Sabatului, atunci voi aprinde un foc la porțile cetății, care va arde casele cele mari ale Ierusalimului și nu se va stinge.”

Iuda 1:7: „Tot așa, Sodoma și Gomora și cetățile dimprejurul lor, care se dăduseră ca și ele la curvie și au poftit după trupul altuia, ne stau înaintea ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc veșnic.”

Miercuri

3 mai

4. NIMICIREA CELOR NELEGIUIȚI

a. Cum este comparată „curățarea” finală cu potopul din vremea lui Noe? 2 Petru 3:10-13.

2 Petru 3:10-13: „Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură și pământul, cu tot ce este pe el, va arde. Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi, printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri și trupurile cerești se vor topi de căldura focului? Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.”

„În timp ce pământul este învăluit în focul distrugerii, cei drepti locuiesc în siguranță în Sfânta Cetate. A doua moarte nu are nicio putere asupra acelor care au avut parte de prima înviere. În timp ce Dumnezeu este un foc mistuitor pentru cei nelegiuți, pentru poporul Său El este un soare și un scut. (Apocalipsa 20:6; Psalmii 84:11)” — *Tragedia veacurilor*, p. 673 engl. (cap. 42 — *Sfârșitul luptei*)

„Focul care îi consumă pe cei nelegiuți curăță pământul. Orice urmă de blestem este îndepărtată. Niciun iad arzând veșnic nu va păstra înaintea celor răscumpărați consecințele grozave ale păcatului.” — Ibid., p. 674 engl. (cap. 42 — *Sfârșitul luptei*)

b. Cât de completă este această nimicire? Maleahi 4:1-3; Psalmii 37:10.

Maleahi 4:1-3: „Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde”, zice Domnul oștirilor, „și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură. Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși și veți sări ca vițeele din grajd. Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre în ziua pe care o pregătesc Eu”, zice Domnul oștirilor.”

Psalmii 37:10: „Încă puțină vreme și cel rău nu va mai fi; te vei uita la locul unde era și nu va mai fi.”

„Sfinții se vor odihni în Cetatea cea Sfântă și vor domni ca regi și preoți timp de o mie de ani; apoi, Isus va coborî împreună cu sfinții pe Muntele Măslinilor, iar muntele se va despica în două și va deveni o câmpie întinsă, pe care va fi așezat Paradisul lui Dumnezeu. Restul pământului nu va fi curățat până nu se vor sfârși cei o mie de ani, când sunt înviați cei răi și se adună în jurul cetății. Picioarele celor nelegiuți nu vor întina niciodată pământul făcut nou. Din cer de la Dumnezeu va cădea foc și îi va mistui — îi va arde cu totul, și rădăcină, și ramură. Satan este rădăcina, iar copiii săi sunt ramurile. Același foc care îi va mistui pe cei răi va curăți și pământul.” — *Scrisori timpurii*, pp. 51, 52 engl. (sect. — *Pentru turma cea mică*)

„Numai o singură amintire rămâne: Mântuitorul nostru va purta pentru veșnicie semnele răstignirii Sale. Pe fruntea Sa rănită, pe coasta Sa, pe mâinile și picioarele Sale, sunt singurele urme ale lucrării pline de cruzime pe care a făcut-o păcatul. Privindu-L pe Hristos în slava Sa, profetul spune: ‘Din coasta Lui pornesc raze, și acolo este ascunsă tăria Lui’ (Habacuc 3:4). [În] acea coastă împunsă, din care a curs suvoiuul purpuriu care l-a împăcat pe om cu Dumnezeu — acolo este slava Mântuitorului, acolo ‘este ascunsă tăria Lui’. [Întrucât a fost] puternic ca să mântuiască, prin jertfa răscumpărării, El a fost puternic să execute dreptatea asupra aceluia care au disprețuit mila lui Dumnezeu. Iar semnele umilinței Sale formează cinstea Sa cea mai înaltă; prin veacurile veșnice, rănilor de la Calvar vor provoca lauda Sa și vor face cunoscută puterea Sa.” — *Tragedia veacurilor*, p. 674 engl. (cap. 42 — *Sfârșitul luptei*).

5. PĂMÂNTUL CURĂȚAT

a. Ce se va întâmpla cu universul pe care îl cunoaștem?

Apocalipsa 21:1, 5. Cum se vor uni atunci toate făpturile din univers? Apocalipsa 5:13.

Apocalipsa 21:1, 5: „Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era. ⁵Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: „Iată, Eu fac toate lucrurile noi.” Și a adăugat: „Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate.”

Apocalipsa 5:13: „Și pe toate făpturile care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare și tot ce se află în aceste locuri le-am auzit zicând: „Ale Celui ce șade pe scaunul de domnie și ale Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!”

„Anii veșniciei, în desfășurarea lor, vor aduce descoperiri mai bogate și mai slăvite despre Dumnezeu și despre Hristos. Pe măsură ce crește cunoștința, cresc și dragostea, respectul și fericirea. Cu cât oamenii Îl vor cunoaște pe Dumnezeu mai mult, cu atât mai mare va fi admirația lor față de caracterul Său. Când Isus deschide în fața lor bogățiile mântuirii și realizările uimitoare în lupta cea mare cu Satan, inimile celor mântuiți sunt cuprinse de o devoțiune și mai arzătoare și, cu o bucurie și mai entuziastă, își ating harpele de aur și atunci de zece mii de ori zece mii și mii de mii de glasuri se unesc pentru a înălța coruri puternice de laudă...

Marea luptă s-a sfârșit. Păcatul și păcătoșii nu mai există. Universul întreg este curat. O singură vibrație de armonie și de bucurie străbate prin creațiunea imensă. De la Acela care a creat toate se revarsă viața, lumina și fericirea prin domeniile spațiului nelimitat. De la atomul minuscul și până la lumile cele mari, toate lucrurile, însuflețite și neînsuflețite, în frumusețea lor neumbrită și într-o bucurie desăvârșită, declară că Dumnezeu este iubi-re.” — *Tragedia veacurilor*, p. 678 engl. (cap. 42 — *Sfârșitul luptei*)

b. Având în vedere această realitate, ce ar trebui să ne întrebăm? Evrei 3:7, 8.

Evrei 3:7, 8: „De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie.”

„Acum trebuie să ne trezim și să facem un efort hotărât pentru un caracter armonios. ‘Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile.’ ...

Ce faceți, fraților, în timpul mării lucrări de pregătire?” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 216 (cap. 23 — *Sigiliul lui Dumnezeu*)

Vineri

5 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce îl limitează pe Satan și cum este eliberat?**
- 2. În ce fel de lucrare sunt implicați sfinții timp de o mie de ani și care sunt urmările?**
- 3. Deși Satan încearcă să cucerească Cetatea lui Dumnezeu, cum generează acest fapt judecata finală?**
- 4. Cum este curățat întregul univers?**
- 5. Care este starea finală a universului lui Dumnezeu?**

Moștenirea sfinților

Text de memorizat: „Dar, după cum este scris: ‘Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.’” (1 Corinteni 2:9).

„Când Tatăl L-a dăruit pe Fiul lumii noastre, El a oferit în acest dar unic toate comorile cerului. Nu a reținut nimic. El nu poate face mai mult decât a făcut pentru a-i întoarce pe oameni la pocăință. El nu are vreun alt mijloc ținut în rezervă pentru mântuirea lor.” — *The Review and Herald*, 17 septembrie 1901.

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pp. 355-374 engl.
(cap. 20 — *O mare redeșteptare religioasă*)

Duminică

7 mai

1. STAREA INIȚIALĂ

a. Ce a pregătit Dumnezeu pentru încununarea lucrării Sale de creație — și de ce? **Geneza 1:1; Isaia 45:18; 43:7.**

Geneza 1:1: „La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”

Isaia 45:18: „Căci așa vorbește Domnul, Făcătorul cerurilor, singurul Dumnezeu, care a întocmit pământul, l-a făcut și l-a întărit, l-a făcut nu ca să fie pustiu, ci l-a întocmit ca să fie locuit: „Eu sunt Domnul, și nu este altul!”

Isaia 43:7: „pe toți cei ce poartă Numele Meu și pe care i-am făcut spre slava Mea, pe care i-am întocmit și i-am alcătuit.”

„Deasupra tuturor celorlalte categorii de fapte inferioare, Dumnezeu a plănuțit ca omul, lucrarea care a încoronat creația Sa, să exprime gândirea Lui și să dezvăluie slava Sa. Dar omul nu trebuie să se înalțe pe sine ca fiind Dumnezeu.” — *Divina vindecare*, p. 415 engl. (cap. 35 — *Lumina cunoașterii slavei lui Dumnezeu*)

„După ce pământul și toate fiarele de pe el au fost create, Tatăl și Fiul și-au dus la îndeplinire planul, care a fost conceput înainte de căderea lui Satan, și anume — de a face om după chipul lor. Ei lucraseră împreună la crearea pământului și a tuturor viețuitoarelor de pe acesta.” — *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 24.

b. Descrieți ceea ce avea să rezulte din răzvrătirea (Geneza 3:9-14) împotriva planului inițial al lui Dumnezeu. Geneza 2:17; Romani 6:23.

Geneza 2:17: „dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”

Romani 6:23: „Fiindcă plata păcatului este moartea, dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.”

c. De ce a continuat omul să trăiască după ce a căzut în păcat — și ce este implicat în planul de mântuire? Luca 19:10; Apocalipsa 13:8 (up); Mica 4:8.

Luca 19:10: „Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.”

Apocalipsa 13:8 (up): „... cei ale căror nume nu sunt scrise în cartea vieții Mielului înjunghiat de la întemeierea lumii.” (trad. BTF)

Mica 4:8: „Iar la tine, turn al turmei, deal al fiicei Sionului, la tine va veni și la tine va ajunge vechea stăpânire, împărăția fiicei Ierusalimului!”

„[Hristos] a fost Răscumpărător atât înainte, cât și după întruparea Sa. Îndată ce s-a ivit păcatul, a existat și un Mântuitor.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 210 engl. (cap. 21 — *Betesda și Sinedriul*)

Luni

8 mai

2. AL TREILEA CER

a. Câte ceruri există? 2 Corinteni 12:2 (prima parte). Descrieți primul cer. Geneza 1:6-8; 6:7.

2 Corinteni 12:2: „Cunosc un om în Hristos care, acum paisprezece ani, a fost răpit până în al treilea cer...”

Geneza 1:6-8: „Dumnezeu a zis: „Să fie o întindere între ape și ea să despartă apele de ape.” Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt de-debutul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.”

Geneza 6:7: „Și Domnul a zis: „Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut, de la om până la vite, până la târâtoare și până la păsările cerului, căci Îmi pare rău că i-am făcut.”

b. Ce se află în al doilea cer? Geneza 15:5; Psalmii 8:3; Deuteronom 4:19.

Geneza 15:5: „Și după ce l-a dus afară, i-a zis: „Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri.” Și i-a zis: „Așa va fi sămânța ta.”

Psalmii 8:3: „Când privesc cerurile — lucrarea mâinilor Tale —, luna și stelele pe care le-ai făcut.”

Deuteronom 4:19: „Veghează asupra sufletului tău, ca nu cumva, ridicându-ți ochii spre cer și văzând soarele, luna și stelele, toată oștirea cerurilor, să fii târât să te închini înaintea lor și să le slujești, căci acestea sunt lucruri pe care Domnul Dumnezeuul tău le-a făcut și le-a împărțit ca să slujească tuturor popoarelor, sub cerul întreg.”

c. Unde este locul în care Dumnezeu Își ia poporul — și cine locuiește acolo? 2 Corinteni 12:2, 4; Apocalipsa 2:7; 22:1, 2; 1 Împărați 8:30.

2 Corinteni 12:2, 4: „Cunosc un om în Hristos care, acum paisprezece ani, a fost răpit până în al treilea cer (dacă a fost în trup, nu știu, dacă a fost fără trup, nu știu — Dumnezeu știe). Și știu că omul acesta (dacă a fost în trup sau fără trup, nu știu — Dumnezeu știe) a fost răpit în rai și a auzit cuvinte care nu se pot spune și pe care nu-i este îngăduit unui om să le rostească.”

Apocalipsa 2:7: „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul: ‘Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu.’ ”

Apocalipsa 22:1, 2: „Și mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. În mijlocul pieței cetății și pe cele două maluri ale râului, era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună; și frunzele pomului slujesc la vindecarea neamurilor.”

1 Împărați 8:30: „Binevoiește și ascultă cererea robului Tău și a poporului Tău Israel, când se vor ruga în locul acesta! Ascultă-i din locul locuinței Tale, din ceruri, ascultă-i și iartă-i!”

„Teama de a nu face moștenirea viitoare să pară prea materială i-a făcut pe mulți să spiritualizeze chiar acele adevăruri care ne conduc să o privim ca fiind căminul nostru. Isus i-a asigurat pe ucenicii Săi că S-a dus să le pregătească locașuri în casa Tatălui. Aceia care primesc învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu nu vor fi în totală necunoștință cu privire la căminul ceresc. Și, cu toate acestea, ‘lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc’ (1 Corinteni 2:9). Limbajul omenesc este insuficient să descrie răsplata celor neprihăniți. [Aceasta] va fi cunoscută numai de aceia care o vor vedea. Nicio minte mărginită nu poate cuprinde slava Paradisului lui Dumnezeu.

În Biblie, moștenirea celor mântuiți este numită ‘patrie’ (Evrei 11:14-16). Acolo, păstorul ceresc Își conduce turma la izvoare de apă vie. Pomul vieții își dă roadele în fiecare lună, iar frunzele pomului sunt pentru folosul neamurilor. Acolo sunt izvoare care curg continuu, limpezi precum cristallul, și, pe malul lor, pomi unduind își aruncă umbrele pe cărările pregătite pentru răscumpărații Domnului. Acolo, câmpiile întinse se continuă cu coline pline de frumusețe, iar munții lui Dumnezeu își înalță crestele înalte. Pe acele câmpii pașnice, lângă izvoarele pline de viață, poporul lui Dumnezeu, atâta vreme pelerin și rătăcitor, va găsi un cămin.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 674, 675 engl. (cap. 42 — *Sfârșitul luptei*)

d. Care este lucrarea Domnului Isus în acel loc? Evrei 8:1; 9:27; 1 Timotei 2:5.

Evrei 8:1: „Punctul cel mai însemnat al celor spuse este că avem un Mare Preot care S-a așezat la dreapta scaunului de domnie al Măririi, în ceruri.”

Evrei 9:27: „Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata.”

1 Timotei 2:5: „Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos.”

„Mijlocirea lui Hristos în favoarea omului, din Sanctuarul de sus, este tot atât de importantă, pentru Planul de Mântuire, ca moartea Sa pe cruce.” — Ibid., p. 489 engl. (cap. 28 — *În fața raportului vieții*)

„Lucrarea de mijlocire a Domnului Hristos pentru noi constă în faptul că El prezintă meritele Sale divine, oferindu-Se înaintea Tatălui ca înlocuitor și garant al nostru, deoarece Domnul Hristos S-a înălțat la cer spre a face ispășire pentru nelegiuirile noastre.” — *Credința și faptele*, p. 105 engl. (cap. 16 — *Acceptat în Hristos*)

3. NOUL PĂMÂNT

a. Ne-a promis Domnul Isus un loc veritabil — și unde vom merge dacă suntem găsiți credincioși? Ioan 14:1-3; Matei 5:12.

Ioan 14:1-3: „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.”

Matei 5:12: „Bucurați-vă și veseliți-vă, pentru că răsplata voastră este mare în ceruri; căci tot așa au prigunit pe prorocii care au fost înainte de voi.”

b. Ce aduce cea mai mare bucurie în viață — și care era speranța înaintașilor noștri credincioși? Luca 10:20; Evrei 11:13-16.

Luca 10:20: „Totuși să nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse, ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.”

Evrei 11:13-16: „În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite, ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.”

„În cetatea cea sfântă este o ordine și o armonie desăvârșită. Toți îngerii care sunt însărcinați să viziteze pământul dețin o cartelă aurie, ca o legitimație, pe care o prezintă îngerilor de la porțile cetății când ies sau intră. Cerul este un loc minunat.” — *Scrieri timpurii*, p. 39 engl. (sect. — *Dragostea lui Dumnezeu pentru poporul Său*)

c. Cât timp vom petrece pe Noul Pământ? Matei 5:5; Romani 4:13.

Matei 5:5: „Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!”

Romani 4:13: „În adevăr, făgăduința făcută lui Avraam sau seminței lui, că va moșteni lumea, n-a fost făcută pe temeiul Legii, ci pe temeiul acelei neprihăniri care se capătă prin credință.”

„Cuvântul lui Dumnezeu n-a dat greș; nici nu s-a împlinit în totul prin ocuparea Canaanului de către poporul iudeu. ‘Făgăduințele au fost făcute lui Avraam și seminței lui’ (Galateni 3:16). Avraam însuși trebuia să fie părtaș la moștenire. Poate părea că împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu întârzie mult, căci ‘pentru Domnul o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi’ (2 Petru 3:8); s-ar putea să pară că întârzie; dar, la timpul hotărât, ‘va veni și se va împlini negreșit’ (Habacuc 2:3). Darul făcut lui Avraam și seminței lui nu cuprinde numai țara Canaanului, ci tot pământul. Așa spune apostolul, că făgăduința ca să fie el moștenitor al lumii n-a fost făcută lui Avraam, nici seminței lui prin lege, ci prin îndreptățirea prin credință. (Romani 4:13). În Biblie ni se vorbește în mod clar că făgăduințele făcute lui Avraam urmează să fie împlinite prin Hristos. Toți cei ce sunt ai lui Hristos sunt ‘sămânța lui Avraam, moștenitori prin făgăduință’ — moștenitori ‘la o moștenire nesticăcioasă și neîntinată, care nu se poate veșteji’ (Galateni 3:29; 1 Petru 1:4), un pământ eliberat de blestemul păcatului. Căci ‘domnia, stăpânirea și puterea tuturor împărățiilor care sunt pretutindeni sub ceruri se vor da poporului sfinților Celui Preaînalt’; iar ‘cei blânzi moștenesc țara și au belșug de pace’. (Daniel 7:27; Psalmii 37:11)

Dumnezeu i-a dat lui Avraam prilejul să vadă această moștenire nepieritoare și, cu nădejdea aceasta, el a fost mulțumit. ‘Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu’ (Evrei 11:9, 10).” — *Patriarhi și profeți*, pp. 169, 170 engl. (cap. 14 — *Distrugerea Sodomei*)

Miercuri

10 mai

4. UN LOC FERICIT

a. De ce a venit Domnul Isus să ne mântuiască — nu în păcatele noastre, ci din păcatele noastre? Matei 1:21; Apocalipsa 21:27; 22:14.

Matei 1:21: „*Ea va naște un Fiu și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.*”

Apocalipsa 21:27: „*Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună, ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului.*”

Apocalipsa 22:14: „*Ferice de cei care îndeplinesc poruncile Sale, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!*” (engl. KJV)

„Isus a venit în această lume pentru a-și mântui poporul din păcatele lor. El nu ne va mântui în păcatele noastre, pentru că El nu este slujitorul păcatului. Noi trebuie să răspundem la atracția divină a lui Hristos și să ne pocăim de păcatele noastre, unindu-ne cu Hristos întocmai cum mlădița este unită cu vița. Domnul Isus spune: ‘Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii.’ Isus îi atrage pe toți oamenii, dar cine va răspunde la această chemare? Mulți oameni vor fi puternic influențați de viața și exemplul celor care pretind că au răspuns acestei iubiri divine care atrage inimile oamenilor. Mulți vă vor urmări pe voi, cei care mărturisiți Numele Lui, pentru a vedea dacă aceasta vă face bărbați mai buni și femei mai vrednice. Ei vor urmări să vadă dacă sunteți asemenea lui Hristos, blânzi și amabili în căminul vostru. Domnul a spus: ‘După roadele lor îi veți cunoaște.’” — *The Signs of the Times*, 15 februarie 1892.

„Nu este o dovadă reală că ești creștin doar pentru motivul că emoția ta este stârnită, că duhul tău este mișcat de adevăr. Întrebarea este: Crești tu în Hristos, conducătorul tău cel viu, Capul? Se dă pe față, în viața ta, harul lui Hristos? Dumnezeu dă harul Său oamenilor pentru ca aceștia să-și dorească și mai mult din harul Său. Harul lui Dumnezeu este un lucrător activ asupra inimii omului și, când este primit, dovada primirii lui se va arăta în viața și caracterul primitorului; căci viața spirituală va fi văzută dezvoltându-se dinlăuntru. Harul lui Hristos în inimă va nutri întotdeauna viața spirituală și se va realiza progres spiritual. Fiecare avem nevoie de un Mântuitor personal, altfel vom pieri în păcatele noastre. Lăsați să se nască întrebarea în sufletele noastre: Creștem noi în Hristos, conducătorul nostru viu? Dobândim noi cunoștințe avansate despre Dumnezeu și despre Isus Hristos, pe care L-a trimis El? Noi nu vedem plantele crescând pe câmp, dar avem totuși siguranța că ele cresc; să nu ne dăm oare seama de propria noastră tărie și creștere spirituală?” — *That I May Know Him*, p. 163.

b. La ce fel de experiență putem să ne așteptăm în acel loc nou? Isaia 33:24; 35:1-10; Apocalipsa 21:4; 22:3.

Isaia 33:24: „Niciun locuitor nu zice: „Sunt bolnav!” Poporul Ierusalimului capătă iertarea fărădelegilor lui.”

Isaia 35:1-10: „Pustia și țara fără apă se vor bucura; pustietatea se va veseli și va înflori ca trandafirul; se va acoperi cu flori și va sări de bucurie, cu cântece de veselie și strigăte de biruință, căci i se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și a Saronului. Vor vedea slava Domnului, măreția Dumnezeului nostru. Întăriți mâinile slăbănogite și întăriți genunchii care se clatină! Spuneți celor slabi de inimă: „Fiți tari și nu vă temeți! Iată Dumnezeul vostru, răzibunarea va veni, răsplătirea lui

Dumnezeu; El Însuși va veni și vă va mântui.” Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor; atunci șchiopul va sări ca un cerb și limba mutului va cânta de bucurie, căci în pustie vor țâșni ape și în pustietate pâraie; marea de nisip se va preface în iaz și pământul uscat, în izvoare de ape. În vizuina care slujea de culcuș șacalilor vor crește trestii și papură. Acolo se va croi o cale, un drum, care se va numi „Calea cea sfântă”: niciun om necurat nu va trece pe ea, ci va fi numai pentru cei sfinți; cei ce vor merge pe ea, chiar și cei fără minte, nu vor putea să se rătăcească. Pe calea aceasta nu va fi niciun leu și nicio fiară sălbatică nu va apuca pe ea, nici nu va fi întâlnită pe ea, ci cei răscumpărați vor umbla pe ea. Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!”

Apocalipsa 21:4: „El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.”

Apocalipsa 22:3: „Nu va mai fi nimic vrednic de blestem acolo. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului vor fi în ea. Robii Lui îi vor sluji.”

„Toate strâmtorările și luptele s-au isprăvit. Cântările de biruință umplu tot cerul, în timp ce răscumpărații stau în jurul tronului lui Dumnezeu.”
— *My Life Today*, p. 348.

Joi

11 mai

5. PREGĂTIREA

a. Cum putem descrie noi, în limbajul omenesc, al treilea cer? 1 Corinteni 2:9.

1 Corinteni 2:9: „Dar, după cum este scris: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.”

„Chiar și în viața aceasta putem avea priveliști ale prezenței lui Dumnezeu și putem gusta din bucuriile legăturilor cu cerul; dar nu putem ajunge plinătatea fericirii și binecuvântărilor Sale decât în Împărăția lui Dumnezeu. Numai veșnicia poate descoperi destinul măreț pe care îl poate atinge omul refăcut după chipul lui Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 602 engl. (cap. 58 — *Școlile profeților*)

„Este nevoie de toată veșnicia pentru a dezvălui slava și a scoate la lumină comorile prețioase ale Cuvântului lui Dumnezeu.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1107 engl. (cap. referitor la 2 Corinteni 12).

b. De ce ne-a oferit Dumnezeu șansa de a auzi aceste lucruri minunate despre cer? Ioan 3:16, 17; Matei 6:19-21.

Ioan 3:16, 17: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică. Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El.”

Matei 6:19-21: „Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.”

„Domnului Hristos Îi place să ia un material aparent lipsit de speranță, pe aceia pe care Satan i-a degradat și prin care a lucrat — și să facă din ei supușii harului Său. El Se bucură să-i elibereze de suferință și de mânia care va cădea asupra celor neascultători. El face din copiii Săi uneltele Sale prin care va aduce la îndeplinire această lucrare, iar în succesul ei, chiar și în viața aceasta, ei găsesc o răsplată prețioasă.

Dar ce e aceasta, în comparație cu bucuria pe care o vor avea în marea zi a descoperirii finale? ‘Acum, vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos, dar atunci vom vedea față în față.’ Acum, cunoaștem în parte, dar atunci vom cunoaște deplin, așa cum am fost și noi cunoscuți pe deplin. (1 Corinteni 13:12.)” — *Mărturie pentru comunitate*, vol. 6, pp. 308, 309 engl. (cap. 37 — *Răsplătirea servirii*)

Vineri

12 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. **Explicați de ce omul a putut să trăiască în continuare după ce a căzut în păcat.**
2. **Vom petrece cu adevărat veșnicia într-un loc numit „Rai”? Vă rugăm, explicați.**
3. **Explicați care este moștenirea veșnică a celor răscumpărați și nădejdea lui Avraam într-un astfel de loc.**
4. **Descrieți cerul nou și pământul cel nou.**
5. **Cum este posibil să petrecem eternitatea într-un asemenea loc?**

Ziua lui Dumnezeu, ziua iubirii

Text de memorizat: „*Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru!*” (Ezechiel 20:20).

„Dumnezeu a văzut că un Sabat era esențial pentru om, chiar și în Paradis. El avea nevoie să lase deoparte, în una din cele șapte zile, propriile interese și ocupații, pentru ca să poată contempla mai profund lucrările lui Dumnezeu și să mediteze asupra puterii și bunătății Sale. El avea nevoie de un Sabat ca să-i reamintească mai viu de Dumnezeu și să-i trezească mulțumirea pentru că toate [lucrurile] de care beneficia și [pe care le] deținea veneau din mâna binefăcătoare a Creatorului.” — *Patriarhi și profeți*, p. 48 engl. (cap. 2 — *Creațiunea*)

Recomandare pentru studiu: *Îndrumarea copilului*, pp. 527-537 engl. (secț. 18 — *Mentținând experiența religioasă*)

Duminică

14 mai

1. VIAȚA VEȘNICĂ

- a. **Ce trebuie să înțelegem cu privire la singurii oameni care vor avea privilegiul de a merge pe acel pământ mai bun? Apocalipsa 22:12-14; Iacov 2:10.**

Apocalipsa 22:12-14: „*Iată, Eu vin curând și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui. Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă, Începutul și Sfârșitul. Ferice de cei ce își spală hainele, ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!*”

Iacov 2:10: „*Căci cine păzește toată Legea și greșește într-o singură poruncă se face vinovat de toate.*”

„În timp ce [mulți] refuză să creadă și să asculte de vreuna din cerințele lui Dumnezeu, ei stăruiesc să-I ofere serviciile lor formale de închinare. Dar Duhul lui Dumnezeu nu răspunde la un astfel de serviciu. Indiferent cât de zeloși ar fi în respectarea ceremoniilor religioase, Domnul nu-i poate primi dacă ei stăruie mai departe în călcarea conștiință a vreuniei dintre poruncile Lui.” — *Patriarhi și profeți*, p. 634 engl. (cap. 61 — *Lepădarea lui Saul*).

**b. Ce ar trebui să facem cu această lege și unde ar trebui păstrată?
2 Corinteni 13:5; Evrei 8:10.**

2 Corinteni 13:5: „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă cereți-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați.”

Evrei 8:10: „Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”

„Noi trebuie să comparăm caracterele noastre cu standardul infailibil al Legii lui Dumnezeu. Pentru a face acest lucru, trebuie să cercetăm Scripturile și să ne măsurăm realizările după Cuvântul lui Dumnezeu.” — *The Review and Herald*, 14 februarie 1893.

Luni

15 mai

2. RESTAURAREA PROFETIZATĂ

a. Ce profeție arată că poporul lui Dumnezeu va acorda o atenție deosebită legii sale morale a celor Zece Porunci? Ieremia 6:16; Isaia 58:12.

Ieremia 6:16: „Așa vorbește Domnul: „Stați în drumuri, uitați-vă și întrebați care sunt cărările cele vechi, care este calea cea bună: umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!” Dar ei răspund: „Nu vrem să umblăm pe ele!”

Isaia 58:12: „Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmurile de mai înainte, vei ridica din nou temelii străbune; vei fi numit Dregător de spărturi, Cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit.”

„La vremea sfârșitului, orice instituție divină va fi restaurată. Spărtura făcută în Lege atunci când Sabatul a fost schimbat de om urmează să fie reparată. Rămășița poporului lui Dumnezeu, stând înaintea lumii ca reformatori, trebuie să arate că Legea lui Dumnezeu este temelia oricărei reforme durabile și că Sabatul poruncii a patra trebuie să stea ca memorial al creațiunii, o reamintire constantă a puterii lui Dumnezeu. În cuvinte distincte și clare ei trebuie să prezinte nevoia ascultării de toate preceptele Decalogului. Constrânși de dragostea lui Hristos, ei trebuie să colaboreze cu El în reclădirea locurilor pustii. Ei trebuie să fie dregătorii spărturii, cei ce dreg cărările pe care să rămâi.” — *Profeți și regi*, p. 678 engl. (cap. 57 - *Reforma*)

b. Numiți punctul specific care trebuie luat în considerare în această restaurare și explicați rezultatul. Isaia 58:13, 14.

Isaia 58:13, 14: „Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă, dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinști, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării, atunci te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov”, căci gura Domnului a vorbit.”

„Atunci când începe Sabatul, trebuie să punem o strajă asupra noastră, asupra faptelor și cuvintelor noastre, ca nu cumva să-L jefuim pe Dumnezeu însușindu-ne timpul care este în mod strict al Lui. Nu trebuie să facem și nici să le îngăduim copiilor noștri să facă vreun fel de lucrare pentru întreținere sau orice altceva ce ar fi putut fi făcut în cele șase zile lucrătoare. Vinerea este ziua de pregătire. Atunci este timpul dedicat pregătirii necesare pentru Sabat, dar și gândurilor și discuțiilor despre el. Nimic din ceea ce în fața cerului va fi privit ca o încălcare a sfântului Sabat nu trebuie spus sau făcut în Sabat. Dumnezeu nu ne cere doar să ne abținem de la munca fizică în Sabat, ci și mintea să fie disciplinată să stăruie asupra subiectelor sacre. Porunca a patra este efectiv călcată prin discuții despre lucruri lumești sau prin angajarea în conversații ușurate și banale.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 2, pp. 702, 703 (secț. — *Responsabilitate pentru lumina primită*)

„Pentru toți aceia care primesc Sabatul ca un semn al puterii creatoare și răscumpărătoare a lui Hristos, el va fi o desfătare. Văzând pe Hristos în Sabat, ei se desfătă în El. Sabatul îi îndrumă către lucrările creațiunii, ca o dovadă a mării Lui puteri de a mântui. În timp ce ne atrage atenția către pacea Edenului care a fost pierdută, el ne vorbește despre pacea restabilită prin Mântuitorul.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 289 engl. (cap. 29 - *Sabatul*)

Marti

16 mai

3. REFORMAREA ÎN PRIVINȚA SABATULUI

a. Cum a căutat Dumnezeu să corecteze atitudinea poporului Său față de Sabat — și ce urma să se întâmple dacă ei ar fi continuat să-l respingă? Ieremia 17:24-27.

Ieremia 17:24-27: „Dacă Mă veți asculta în adevăr”, zice Domnul, „și nu veți aduce nicio sarcină înăuntru, pe porțile acestei cetăți, în ziua Sabatului, ci veți sfinți ziua Sabatului și nu veți face nicio lucrare în ziua aceasta, atunci pe porțile acestei cetăți

vor intra împărați și voievozi care vor ședea pe scaunul de domnie al lui David; ei vor veni în care și călare pe cai, ei și voievozii lor, oamenii lui Iuda și locuitorii Ierusalimului, și cetatea aceasta va fi locuită în veci. Vor veni din cetățile lui Iuda și din împrejurimile Ierusalimului, din țara lui Benjamin, din vale, de pe munte și de la miazăzi, ca să aducă arderi-de-tot și jertfe, să aducă daruri de mâncare și tămâie și să aducă jertfe de mulțumire în Casa Domnului. Dar, dacă nu veți asculta când vă poruncesc să sfințiți ziua Sabatului, să nu duceți nicio povară și să n-o aduceți înăuntru pe porțile Ierusalimului, în ziua Sabatului, atunci voi aprinde un foc la porțile cetății, care va arde casele cele mari ale Ierusalimului și nu se va stinge.”

„Cu o ocazie, la porunca Domnului, prorocul s-a așezat la una din intrările principale în cetate și a susținut acolo importanța sfințirii zilei de Sabat. Locuitorii Ierusalimului erau în primejdie să piardă din vedere sfințirea Sabatului și au fost avertizați cu solemnitate împotriva preocupării lor cu cele vremelnice în ziua aceea...”

Astfel, prorocul a susținut cu tărie principiile sănătoase ale viețuirii corecte, atât de lămurit conturate în cartea legii. Dar împrejurările care predominau în țara lui Iuda erau de așa natură că numai prin cele mai hotărâte măsuri se putea produce o schimbare în bine.” — *Profeți și regi*, p. 411, 412 (cap. 34 — *Ieremia*)

b. Cum generează aceleași acțiuni consecințe similare? 1 Corinteni 10:5, 6. Oare S-a schimbat Dumnezeu? Maleahi 3:6; Evrei 13:8.

1 Corinteni 10:5, 6: „Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustie. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.”

Maleahi 3:6: „Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea voi, copiii ai lui Iacov, n-ați fost nimiciți.”

Evrei 13:8: „Isus Hristos este același ieri și azi și în veci!”

„Oriunde există aceeași cauză vor urma aceleași consecințe. Acela care în mod deliberat își înăbușă convingerile cu privire la datorie, pentru că nu se potrivesc cu înclinațiile sale, va pierde în cele din urmă puterea discernământului între adevăr și rătăcire. Rațiunea se întunecă, conștiința se tocește, inima se împietrește, iar sufletul se desparte de Dumnezeu. Acolo unde solia adevărului divin este disprețuită sau socotită fără importanță, acolo biserica va fi învăluită în întuneric, credința și dragostea se vor răci, iar înstrăinarea și certurile vor pătrunde înăuntru. Membrii bisericii își con-

centrează interesele și energiile în planuri lumești, iar păcătoșii se împietresc în nepocăința lor.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 378, 379 engl. (cap. 21 — *O avertizare respinsă*)

„Astăzi, Satan folosește aceeași uneltire pentru a introduce aceleași rele, iar eforturile lui sunt urmate de aceleași consecințe care, în zilele lui Israel, au coborât pe atâția în mormânt.” — *The Review and Herald*, 4 februarie 1909.

„Același pericol există și astăzi în mijlocul poporului, al celor care mărturisesc că sunt depozitarii Legii lui Dumnezeu. Ei sunt prea înclinați să se fleteze că stima pe care o au față de porunci îi va apăra de puterea judecării divine. Ei refuză să fie muștrați pentru cele rele și îi învinuiesc pe slujitorii lui Dumnezeu că sunt prea zeloși să îndepărteze păcatul din tabără.” — *The Signs of the Times*, 12 februarie 1880, Art. B.

Miercuri

17 mai

4. DIFICULTĂȚI

- a. **De unde știm că Sabatul exista înainte de Muntele Sinai? Exodul 20:8; 16:4, 5. Cum și-au manifestat evreii disprețul față de aceeași lege? Exodul 16:27-30.**

Exodul 20:8: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.”

Exodul 16:4, 5: „Domnul a zis lui Moise: „Iată că voi face să vă plouă pâine din ceruri. Poporul va ieși afară și va strânge cât îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la încercare și să văd dacă va umbla sau nu după Legea Mea. În ziua a șasea, când vor pregăti ce au adus acasă, vor avea de două ori mai mult decât vor strânge în fiecare zi.”

Exodul 16:27-30: „În ziua a șaptea, unii din popor au ieșit să strângă mană, și n-au găsit. Atunci, Domnul a zis lui Moise: „Până când aveți de gând să nu păziți poruncile și legile Mele? Vedeți că Domnul v-a dat Sabatul; de aceea vă dă în ziua a șasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămână la locul lui și, în ziua a șaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găsește.” Și poporul s-a odihnit în ziua a șaptea.”

„În fiecare săptămână, în timpul lungii lor călătorii în pustie, israeliții au fost martorii unei întreprinderi minuni, menite a impresiona mințile lor cu privire la sfințenia Sabatului: o dublă cantitate de mană ce cădea în ziua a șasea, dar niciodată în cea de-a șaptea zi, iar porția necesară pentru ziua Sabatului se păstra proaspătă și curată, pe când dacă ar fi fost păstrată altă dată, de pe o zi pe alta, n-ar mai fi fost bună de mâncat.

În împrejurările legate de căderea manei, avem dovada concludentă că Sabatul nu a fost instituit, așa cum pretind unii, atunci când a fost dată Legea

pe Sinai. Mai înainte ca israeliții să vină la Sinai, ei au înțeles că păzirea Sabatului este imperativă pentru ei. Fiind obligați să adune în fiecare zi de vineri o porție dublă de mană în pregătirea lor pentru Sabat, zi în care nu cădea mană deloc, natura sacră a zilei de odihnă era mereu întipărită asupra lor. Iar când unii oameni din popor au ieșit în ziua Sabatului să strângă mană, Domnul a întrebat: 'Până când veți refuza să țineți poruncile și legile Mele?' — *Patriarhi și profeti*, pp. 296, 297 engl. (cap. 26 — *De la Marea Roșie la Sinai*)

b. A fost acesta un incident izolat, din pustie, cu privire la păzirea Sabatului ? Explicați. Ezechiel 20:10-13.

Ezechiel 20:10-13: „Și i-am scos astfel din țara Egiptului și i-am dus în pustie. Le-am dat legile Mele și le-am făcut cunoscute poruncile Mele pe care trebuie să le împlinescă omul ca să trăiască prin ele. Le-am dat și Sabatele Mele să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc. Dar casa lui Israel s-a răzvrătit împotriva Mea în pustie. N-au urmat legile Mele, ci au lepădat poruncile Mele pe care trebuie să le împlinescă omul ca să trăiască prin ele și Mi-au pângărit peste măsură de mult Sabatele Mele. Atunci am avut de gând să-Mi vărs mânia peste ei în pustie, ca să-i nimicesc.”

„În tot timpul celor patruzeci de ani în pustie, în fiecare săptămână i se amintea poporului, prin miracolul manei, obligația sfântă a păzirii Sabatului. Și totuși, nici aceasta nu i-a dus la ascultare. Cu toate că nu s-au dat la o călcare atât de fățișă și îndrăzneată ca cel care primise o pedeapsă atât de izbitoare, s-a dat totuși pe față o mare delăsare în păzirea poruncii a patra. Dumnezeu declară prin profetul Său: 'Mi-au pângărit peste măsură de mult Sabatele Mele' (Ezechiel 20:13-24). Și acesta este enumerat printre motivele de excludere a primei generații din Țara Făgăduită. Și, cu toate acestea, copiii lor n-au învățat lecția. Atât de mare a fost nepăsarea lor față de păzirea Sabatului, în timpul celor patruzeci de ani de pribegie în pustie, încât chiar dacă Dumnezeu nu i-a oprit să intre în Canaan, El a declarat că aveau să fie împrăștiați printre păgâni, după așezarea lor în Țara Făgăduinței.” — *Ibid.*, pp. 409, 410 engl. (cap. 36 — *În pustie*)

Joi

18 mai

5. O SEMNIFICAȚIE IMPORTANTĂ

a. Cum demonstrează porunca privitoare la Sabat că nu este o poruncă nouă? Exodul 20:8-11.

Exodul 20:8-11: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeuului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.”

„Sabatul nu este introdus ca o instituție nouă, ci ca una care a fost întemeiată la creațiune. Trebuie să ne aducem aminte de el și să-l respectăm ca pe un mijloc de aducere aminte a lucrării Creatorului. Arătând spre Dumnezeu ca Făcător al cerurilor și al pământului, el Îl deosebește pe adevăratul Dumnezeu de toți ceilalți dumnezei falși. Toți cei care țin ziua a șaptea arată prin acest act că sunt adoratori ai lui Dumnezeu. În acest fel, Sabatul este semnul ascultării omului de Dumnezeu.” — *Patriarhi și profeți*, p. 307 engl. (cap. 27 — *Legea data lui Israel*)

b. Unde putem găsi porunca originală și ce semnificație are această instituție a Sabatului asupra adevăratului popor al lui Dumnezeu? Geneza 2:1-3; Ezechiel 20:20.

Geneza 2:1-3: „Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.”

Ezechiel 20:20: „Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru!”

„Ca și Sabatul, săptămâna își are originea la creațiune și a fost păstrată, ajungând până la noi de-a lungul istoriei biblice. Dumnezeu Însuși a delimitat prima săptămână ca un etalon pentru săptămânile ce aveau să se succedă până la sfârșitul timpului. La fel ca toate celelalte, ea a fost formată din șapte zile literale. Șase zile au fost folosite pentru lucrarea creațiunii; în ziua a șaptea, Dumnezeu S-a odihnit și a binecuvântat atunci această zi, punând-o deoparte ca zi de odihnă pentru om.” — *Ibid.*, p. 111 engl. (cap. 9 - *Săptămâna creațiunii, o săptămână literală*)

„Pentru că El S-a odihnit în Sabat, ‘Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o’ — a pus-o deoparte pentru un scop sfânt. El i-a dat-o lui Adam ca o zi de odihnă. Era un semn de aducere aminte a lucrării de creațiune și, în felul acesta, un semn al puterii lui Dumnezeu și al iubirii Sale.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 281 engl. (cap. 29 - *Sabatul*)

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Care este legătura dintre viața veșnică și Cele Zece Porunci?
2. Ce trebuie să învățăm din restaurarea profeției cu privire la problema Sabatului?
3. În timpul nostru, care sunt consecințele unei abordări delăsătoare, ca în zilele lui Ieremia?
4. Cât de predominantă a fost nesocotirea Sabatului în pustie și care au fost consecințele?
5. Ce semnificație are ziua Sabatului pentru tine personal?

Sabatul Noului Testament

Text de memorizat: „De aceea rămâne o odihnă pentru poporul lui Dumnezeu.” (Evrei 4:9 BTF).

„Pentru toți aceia care primesc Sabatul ca un semn al puterii creatoare și răscumpărătoare a lui Hristos, el va fi o desfătare. Văzând pe Hristos în Sabat, ei se desfată în El. Sabatul îi îndrumă către lucrările creațiunii, ca o dovadă a mării Lui puteri de a mântui.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 289 (cap. 29 — *Sabatul*)

Recomandare pentru studiu: *Patriarhi si profeți*, pp. 44-51 (cap. 2 - *Creațiunea*)

Duminică

21 mai

1. MODELUL NOSTRU

- a. **Cum vom trăi dacă Îl iubim cu adevărat pe Domnul Isus și Îi urmăm exemplul? Ioan 14:15; 15:10. Ce a făcut El în Sabat? Luca 4:16, 31.**

Ioan 14:15: „Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele.”

Ioan 15:10: „Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.”

Luca 4:16, 31: „A venit în Nazaret, unde fusese crescut, și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească...³¹S-a coborât în Capernaum, cetate din Galileea, și acolo învăța pe oameni în ziua Sabatului.”

„Care este dovada convertirii? — ‘Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele’ (Ioan 14:15). ‘Dacă Mă iubiți, dragostea voastră să nu fie doar ca presupusul sentiment de atașament între oameni. Dragostea adevărată stă în păzirea poruncilor Mele.’ Iubirea care va produce ascultare de bunăvoie nu este un lucru nestatornic, ci un principiu puternic, statornic, revelat în cuvânt și acțiune.” — *Manuscript Releases*, vol. 10, p. 291.

„Domnul Hristos a făcut un sacrificiu infinit. Nimic mai puțin decât viața preaiubitului Fiu al lui Dumnezeu ar fi fost îndeajuns pentru a plăti datoria apăsătoare pe care am provocat-o prin încălcarea Legii lui Dumnezeu. El a luat asupra Lui natura noastră și a devenit păcat pentru noi, pentru ca noi

să căpătăm 'iertarea păcatelor trecute' și, prin puterea și harul Său divin, să putem îndeplini cerințele drepte ale legii.

Oricine consideră că nu are nicio importanță dacă păzim sau nu poruncile lui Dumnezeu, nu Îl cunoaște pe Hristos. Domnul Isus spune: 'Am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui', iar cei care Îl urmează pe Isus, vor face așa cum a făcut și El." — *The Review and Herald*, 6 martie 1888.

b. Ce ar trebui să facem cu exemplul Său? 1 Petru 2:21; 1 Ioan 2:6.

1 Petru 2:21: „Și la aceasta ați fost chemați, fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.”

1 Ioan 2:6: „Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.”

Luni

22 mai

2. RĂSTIGNIREA

a. De unde știm că Domnul Isus a fost răstignit în ziua pregătirii — și care zi este aceasta? Luca 23:52-56; Marcu 15:42.

Luca 23:52-56: „Omul acesta s-a dus la Pilat și a cerut trupul lui Isus. L-a dat jos de pe cruce, L-a înfășurat într-o pânză de in și L-a pus într-un mormânt nou, săpat în piatră, în care nu mai fusese pus nimeni. Era Ziua Pregătirii și începea ziua Sabatului. Femeile care veniseră cu Isus din Galileea au însoțit pe Iosif, au văzut mormântul și felul cum a fost pus trupul lui Isus în el, s-au întors și au pregătit miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după Lege.”

Marcu 15:42: „Când s-a înserat, fiindcă era Ziua Pregătirii, adică ziua dinaintea Sabatului.”

„Acel Sabat a fost de neuitat pentru ucenicii întristați, precum și pentru preoți, conducători, pentru cărturari și popor. La apusul soarelui, în seara zilei de pregătire, trâmbițele au sunat, semn că Sabatul începuse. Paștele a fost ținut așa cum fusese ținut timp de veacuri, în timp ce Acela către care el arăta fusese omorât de mâini nelegiuite și așezat în mormântul lui Iosif.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 774 (cap. 80 — *În mormântul lui Iosif*)

„În sfârșit, Isus Se odihnea. Ziua cea lungă de ocară și tortură se terminase. Pe când ultimele raze ale soarelui în apus vesteau venirea Sabatului, Fiul lui Dumnezeu Se afla liniștit în mormântul lui Iosif. Lucrarea Sa fiind terminată, cu mâinile încrucișate în pace, El S-a odihnit în cursul orelor sacre ale zilei de Sabat...”

Isus Se odihnea acum de lucrarea mântuirii; și, deși printre aceia de pe pământ care-L iubeau era întristare, în ceruri era totuși bucurie. Glorioasă era în ochii ființelor cerești făgăduința cu privire la viitor. Dumnezeu și îngerii vedeau o creațiune refăcută, un neam de oameni răscumpărați, care, după ce au biruit păcatul, nu mai aveau să cadă niciodată — și toate acestea, ca rezultat al lucrării desăvârșite a lui Hristos. Ziua în care Isus S-a odihnit este pentru totdeauna legată de această scenă. Căci 'lucrările Lui sunt desăvârșite' și 'tot ce face Dumnezeu dăinuiește în veci' (Deuteronom 32:4; Eclesiastul 3:14). Când vor veni 'timpurile restituirii tuturor lucrurilor, pe care Dumnezeu le-a spus prin gura tuturor sfinților săi profeți de când a început lumea.' (Faptele Apostolilor 3:21), Sabatul creațiunii, ziua în care Isus a fost așezat la odihnă în mormântul lui Iosif, încă va fi o zi de odihnă și bucurie. Cerul și pământul se vor uni în laude, când 'de la un Sabat la altul' (Isaia 66:23) neamurile celor mântuiți se vor pleca în fericită adorare înaintea lui Dumnezeu și a Mielului." — Ibid., pp. 769, 770 (cap. 80 — *În mormântul lui Iosif*)

b. De ce nu au terminat credincioșii de pregătit trupul lui Hristos în acest prim Sabat după răstignire? Luca 23:56; Marcu 15:42-47.

Luca 23:56: „S-au întors și au pregătit miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după Lege.”

Marcu 15:42-47: „Când s-a înserat, fiindcă era Ziua Pregătirii, adică ziua dinaintea Sabatului, a venit Iosif din Arimateea, un sfetnic cu vază al soborului, care și el aștepta Împărăția lui Dumnezeu. El a îndrăznit să se ducă la Pilat ca să ceară trupul lui Isus. Pilat s-a mirat că murise așa de curând. A chemat pe sutaș și l-a întrebat dacă a murit de mult. După ce s-a încredințat de la sutaș că a murit, a dăruit lui Iosif trupul. Și Iosif a cumpărat o pânză subțire de in, a dat jos pe Isus de pe cruce, L-a înfășurat în pânza de in și L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă. Apoi a prăvălit o piatră la ușa mormântului. Maria Magdalena și Maria mama lui Iose se uitau unde-L puneau.”

„Ucenicii s-au odihnit în Sabat, îndurerați de moartea Domnului lor, în timp ce Isus, Împăratul slavei, stătea în mormânt.” — *Scrieri timpurii*, p. 181 (sect. — *Învierea lui Hristos*)

c. Când și-au continuat planul de a-și încheia sarcina? Marcu 16:1, 2.

Marcu 16:1, 2: „După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salome au cumpărat miresme ca să se ducă să ungă trupul lui Isus. În ziua dintâi a săptămânii, s-au dus la mormânt dis-de-dimineată, pe când răsărea soarele.”

Mărți

23 mai

3. BISERICA CREȘTINĂ TIMPURIE

- a. Ce profeție a Domnului Isus a arătat că biserica avea să onoreze și să respecte ziua de Sabat și la 40 de ani după învierea Sa? Matei 24:15-20; 5:17.**

Matei 24:15-20: „De aceea, când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care a vorbit prorocul Daniel, așezată în Locul Sfânt — cine citește să înțeleagă! — atunci, cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți; cine va fi pe acoperișul casei să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă; și cine va fi la câmp să nu se întoarcă să-și ia haina. Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țâță în zilele acelea! Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.”

Matei 5:17: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc.”

„Acela care a făcut Sabatul nu l-a desființat, ținându-l pe crucea Sa. Sabatul n-a fost anulat și nu și-a pierdut valoarea prin moartea Lui. La patruzeci de ani după răstignire, trebuia să fie păstrat încă sfânt. Timp de patruzeci de ani, ucenicii trebuiau să se roage ca fuga lor să nu aibă loc într-o zi de Sabat.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 630 (cap. 69 — *Pe Muntele Măslinilor*)

„Hristos a făcut Sabatul și El nu l-a abolit niciodată. Sabatul nu a devenit nul, nici nu și-a pierdut valoarea prin răstignire, așa cum pretind mulți. Moartea lui Hristos pe cruce este un argument incontestabil în favoarea caracterului neschimbător al fiecărui precept din Legea sfântă a lui Dumnezeu...

Ca și cap al familiei umane, El a trăit fiecare poruncă, fiecare iotă, fiecare frântură din lege. El a trăit în lumea noastră așa cum le cere urmașilor Săi să trăiască și, prin urmare, nu există nicio scuză pentru ca cineva să nu atingă standardul desăvârșirii.” — *The Review and Herald*, 20 decembrie 1898.

- b. Care era adesea orânduiala apostolilor în Sabatul biblic al zilei a șaptea? Faptele 18:1-4.**

Faptele 18:1-4: „După aceea, Pavel a plecat din Atena și s-a dus la Corint. Acolo, a găsit pe un iudeu numit Aquila, de neam din Pont, venit de curând din Italia, cu nevastă-sa Priscila, deoarece Claudiu poruncise ca toți iudeii să plece din Roma. A venit la ei. Și, fiindcă avea același meșteșug, a rămas la ei și lucrau — meseria lor era facerea corturilor. Pavel vorbea în sinagogă în fiecare zi de Sabat și îndupleca pe iudei și pe greci.”

„Când [Pavel] a terminat, iar iudeii au părăsit sinagoga, neamurile au mai zăbovit și s-au rugat ca aceleași cuvinte să le fie rostite și Sabatul următor. Apostolii au stârnit un mare interes pentru acest loc în rândul iudeilor, cât și al neamurilor. Ei i-au încurajat pe credincioși și pe toți cei convertiți să rămână tari în credința lor și să stăruie în harul lui Dumnezeu. Interesul pentru a auzi cuvintele apostolilor a fost atât de mare, încât întreaga cetate s-a adunat în următoarea zi de Sabat.” — *Sketches from the Life of Paul*, pp. 48, 49.

c. Ce putem învăța din practica lui Pavel — când într-un loc pe care îl vizita nu exista o sinagogă? Faptele 16:12, 13.

Faptele 16:12, 13: „De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-un ținut al Macedoniei și o colonie romană. În cetatea aceasta am stat câteva zile. În ziua Sabatului, am ieșit pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am șezut jos și am vorbit femeilor, care erau adunate laolaltă.”

„Nu trebuie să-i învățăm pe copii să nu se bucure în Sabat și că este greșit să te plimbi pe-afară. Oh, nu. Domnul Hristos Își ducea ucenicii în Sabat afară, pe malul lacului, și-i învăța. Predicile Lui în Sabat nu erau întotdeauna prezentate într-o încăpere închisă.” — *Îndrumarea copilului*, p. 533 (cap. 79 — *Sabatul, ziua bucuriei*)

Miercuri

24 mai

4. PRIMA ZI A SĂPTĂMÂNII

a. Când Domnul Hristos S-a arătat pentru prima dată după învierea Sa, de ce se adunaseră ucenicii? Cum confirmă a doua Sa vizită că El nu instituise o zi diferită de închinare? Ioan 20:19, 26.

Ioan 20:19, 26: „În seara aceleiași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate de frica iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: „Pace vouă!” ... După opt zile, ucenicii lui Isus erau iarăși în casă și era și Toma împreună cu ei. Pe când erau ușile încuiate, a venit Isus, a stat în mijloc și le-a zis: „Pace vouă!”

„Hristos S-a odihnit în mormânt în ziua Sabatului, iar când ființele sfinte din cer și pe pământ s-au pus în mișcare în dimineața primei zile a săptămânii, El S-a ridicat din mormânt pentru a-și reînnoi lucrarea de învățare a ucenicilor. Dar acest fapt nu consacră prima zi a săptămânii într-o zi de Sabat.” — *Spirit of Prophecy*, vol. 3, p. 204.

b. Cum se demonstrează că prima zi nu a fost instituită pentru a fi o zi specială de închinare, punând deoparte, acasă, daruri de ajutorare? 1 Corinteni 16:1, 2. Arată oare acțiunea de frângere a pâinii că o anumită zi sau noapte este desemnată ca o zi specială de închinare săptămânală? Faptele 2:42, 46.

1 Corinteni 16:1, 2: „Cât privește strângerea de ajutoare pentru sfinți, să faceți și voi cum am rânduit Bisericii Galatiei. În ziua dintâi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte, acasă, ce va putea, după câștigul lui, ca să nu se strângă ajutoarele când voi veni eu.”

Faptele 2:42, 46: „Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățească, în frângerea pâinii și în rugăciuni...⁴⁶Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă.”

c. De ce s-a ținut întâlnirea din Troa până după miezul nopții? Faptele 20:8-12. Când este miezul nopții în prima zi a săptămânii din zilele noastre? Geneza 1:5; Leviticul 23:32.

Faptele 20:8-12: „În odaia de sus, unde eram adunați, erau multe lumini. Și un tânăr, numit Eutih, care ședea pe fereastră, a adormit de-a binelea în timpul lungii vorbiri a lui Pavel; birit de somn, a căzut din catul al treilea și a fost ridicat mort. Dar Pavel s-a coborât, s-a repezit spre el, l-a luat în brațe și a zis: „Nu vă tulburați, căci sufletul lui este în el.” După ce s-a suit iarăși, a frânt pâinea, a cinat și a mai vorbit multă vreme până la ziuă. Apoi a plecat. Flăcăul a fost adus viu, și lucrul acesta a fost pricina unei mari mângâieri.”

Geneza 1:5: „Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.”

Leviticul 23:32: „Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, și să vă smeriți sufletele în ziua aceasta; din seara zilei a noua până în seara următoare, să prăznuiți Sabatul vostru.”

„Faptul că iubitul lor învățător era gata să plece strânsese laolaltă o grupă mai mare decât de obicei. Ei s-au adunat într-o cameră de sus, de la etajul al treilea, cel mai răcoros și plăcut loc pentru o astfel de adunare într-o

seară caldă de primăvară. Noaptea erau atunci întunecate, dar multe făclii ardeau în cameră. Minteia lui Pavel a fost impresionată de primejdiile care îl așteptau și de incertitudinea reîntâlnirii cu frații săi; avea de prezentat în fața lor chestiuni de mare interes și importanță; și acolo, în căldura iubirii și grijii sufletului său față de ei, apostolul a predicat până la miezul nopții.” - *Sketches from the Life of Paul*, pp. 196, 197.

d. Care zi este de fapt Ziua Domnului — și cât de important este pentru noi să înțelegem acest lucru? Apocalipsa 1:10; Marcu 2:28; Isaia 58:13.

Apocalipsa 1:10: „În ziua Domnului eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca sunetul unei trâmbițe.”

Marcu 2:28: „așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.”

Isaia 58:13: „Dacă îți vei opri piciorul în ziua Sabatului, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă, dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinsti, neurmând căile tale, neînțeleptnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării.”

„Dacă lumina adevărului v-a fost prezentată, descoperindu-vă Sabatul poruncii a patra și arătându-vă că în Cuvântul lui Dumnezeu nu există nicio temelie pentru respectarea duminicii, și totuși continuați să rămâneți la păzirea sabatului fals, refuzând să sfințiți Sabatul pe care Dumnezeu îl numește ‘ziua Mea cea sfântă’, atunci, voi primiți semnul fiarei. Când va avea loc aceasta? Când vă veți supune legii care vă poruncește să încetați să lucrați duminica și să vă închinați lui Dumnezeu în ziua aceasta, în ciuda faptului că știți că în Biblie nu este niciun cuvânt care arată că duminica trebuie să fie altfel decât o zi de lucru obișnuită, atunci voi sunteți de acord să primiți semnul fiarei și refuzați sigiliul lui Dumnezeu.” — *Evanghelizare*, p. 235 (sect. 8 — *Predicarea adevărilor distincte*)

Joi

25 mai

5. UN MEMORIAL

a. Ce fel de memorial este Sabatul? Exodul 31:13; Geneza 2:1-3.

Exodul 31:13: „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: ‘Să nu care cumva să nu țiineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.’”

Geneza 2:1-3: „Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.”

„Importanța Sabatului ca memorial al creațiunii este că el păstrează totdeauna prezent motivul adevărat pentru care închinarea se cuvine lui Dumnezeu’ — pentru că El este Creatorul, iar noi suntem făpturile Sale... Totdeauna trebuia păstrat acest adevăr în mintea oamenilor, că Dumnezeu a instituit Sabatul în Eden; și câtă vreme faptul că El este Creatorul nostru continuă să fie motivul pentru care să ne închinăm Lui, atâta vreme Sabatul va continua să fie semnul și memorialul Său. Dacă Sabatul ar fi fost păstrat pretutindeni, gândurile și afecțiunile omului ar fi fost îndreptate către Creator ca obiect al adorării și al închinării și niciodată n-ar fi existat vreun închinător la idoli, vreun ateu sau vreun necredincios. Păzirea Sabatului este un semn al credințioșiei față de adevăratul Dumnezeu, ‘Acela care a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor’. Urmează ca solia care poruncește oamenilor să se închine lui Dumnezeu și să păzească poruncile Sale - să ceară în mod deosebit să păzească porunca a patra.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 437, 438 (cap. 25 — *Legea lui Dumnezeu de neschimbat*)

b. Cum este [Sabatul] un memorial al mântuirii noastre personale? Deuteronom 5:15. Cum are loc această schimbare a inimii? Ezechiel 36:26, 27; Psalmii 51:10.

Deuteronom 5:15: „Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul Dumnezeuul tău te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins, de aceea ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău să ții ziua de odihnă.”

Ezechiel 36:26, 27: „Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele și să păziți și să împliniți legile Mele.”

Psalmii 51:10: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!”

„Dumnezeu prețuiește numai un serviciu făcut din iubire. Dacă lipsește aceasta, tot șirul ceremoniilor este pentru El o ofensă. Tot așa este și cu Sabatul. El avea ca scop să-i aducă pe oameni în legătură cu Dumnezeu; dar, dacă mintea era stăpânită de forme și obiceiuri obositoare, obiectivul Sabatului era zădărnicit. Păzirea lui exterioară era doar o batjocură.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 286 (cap. 29 - Sabatul)

Vineri

26 mai

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Ce exemplu a oferit Domnul Hristos cu privire la respectarea Sabatului?**
- 2. Cum arată în mod clar evenimentele din preajma crucificării că Sabatul a rămas intact?**
- 3. Ce fel de obicei, cu privire la Sabat, au menținut apostolii?**
- 4. Explicați de ce prima zi a săptămânii nu este desemnată ca zi oficială de închinare.**
- 5. Care este cel mai important aspect al sfințirii Sabatului?**

Sabat, 3 iunie 2023 Darul Sabatului Întâi pentru un sediu și o capelă în Hosanna, Etiopia

Etiopia, o țară cunoscută pentru civilizația sa străveche, se învecinează cu Sudanul de Sud, Sudan, Kenya, Eritreea, Djibouti și Somalia. În rândul populației de aproape 120 milioane de locuitori, poporul Etiopiei exercită o serie de confesiuni — în cea mai mare parte avraamice — de etiopieni ortodocși, P'ent'ay (protestanți evanghelic) și romano-catolici, reprezentând 67,3% din populație, urmați de islamism la 31,3%. Există, de asemenea, o comunitate evreiască mică, plus câțiva membri ai credinței Bahá'í.

Solia AZS-MR a ajuns în Etiopia cu aproximativ 20 de ani în urmă, când câțiva frați și surori, atinși de Duhul Sfânt, au început să citească și să se roage cu privire la adevărul prezent. Curând după aceea, ne-au vizitat frații AZS-MR și am fost apoi organizați într-un câmp misionar.

Hosanna (cunoscut și sub numele de Hosaena) este un oraș mare, la o distanță de 139 de mile (225 km) de Addis Abeba, capitala țării. Hosanna este locul în care plănuim să construim sediul pentru câmpul Uniunii de Nord din Etiopia.

Acest câmp al Uniunii a fost înființat în 2020, când Uniunea etiopiană s-a împărțit în trei câmpuri separate ale Uniunii în sud — o zonă cu aproximativ 40 de milioane de suflete. Avem resurse limitate, dar lucrarea noastră se extinde. În prezent, Misiunea de Nord a Uniunii Etiopiene are peste 26 de biserici locale. Aceasta acoperă regiunea vastă cuprinsă între orașul Hosanna și granița cu Kenya.

Avem membri ai bisericii în Hosanna — și de mai bine de 20 de ani, ei nu au avut un locaș de închinare. Dar acum Îl lăudăm pe Domnul pentru că avem încredere și considerăm că membrii bisericii noastre din întreaga lume vor schimba această parte a istoriei și ne vor ajuta să construim aici o capelă și un sediu care să slujească drept centru al Uniunii noastre.

Din această locație, scopul nostru este să propovăduim Evanghelia veșnică, nu numai în Hosanna, ci și în orașele învecinate până la granița cu Kenya. Acest monument al Domnului trebuie să fie un far pentru întreaga zonă — și avem nevoie de ajutorul vostru. Astfel, facem apel din toată inima către frații, surorile și tinerii noștri din întreaga lume să dăruiască cu generozitate pentru acest proiect, 'fiind îmbogățiți în fiecare lucru spre toată generozitatea, care lucrează prin noi mulțumire lui Dumnezeu' (2 Corinteni 9:11, engl.). Dorim să ne exprimăm cele mai profunde mulțumiri și salutări călduroase pentru ajutorul generos acordat.

Frații voștri din cadrul Uniunii de Nord a Etiopiei, Hosanna

Imperii luptă pentru supremație

Text de memorizat: „Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.” (Daniel 7:3).

„Istoria sacră era una dintre materiile studiate în școlile profeților. În raportul privitor la modul Său de a proceda cu națiunile, erau evidențiați pașii lui Iehova. La fel și astăzi, noi trebuie să luăm în considerație procedeele lui Dumnezeu folosite cu națiunile pământului. Trebuie să vedem împlinirea profețiilor în istorie, să studiem lucrările providenței în marile mișcări reformatoare și să înțelegem desfășurarea evenimentelor în strângerea națiunilor pentru conflictul final al mării controversate.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 8, p. 307 engl. (sect. — *Minciuna și adevărul în educație*).

Recomandare pentru studiu: *Profeți și regi*, pp. 522-538 engl. (cap. 43 — *Veghetorul nevăzut*).

Duminică

28 mai

1. VÂNTUL CA SIMBOL

a. Ce reprezintă, de obicei, vântul în profeție? Ieremia 25:32, 33; 4:13.

Ieremia 25:32, 33: „Așa vorbește Domnul oștirilor: „Iată, nenorocirea merge din popor în popor și o mare furtună (engl. „vârtej de vânt”) se ridică de la marginile pământului. Cei pe care-i va ucide Domnul în ziua aceea vor fi întinși de la un capăt al pământului până la celălalt; nu vor fi nici jeliți, nici adunați, nici îngropați, ci vor fi un gunoi de pământ.”

Ieremia 4:13: „Iată, nimicitorul înaintază ca norii; carele lui sunt ca un vârtej, caii lui sunt mai ușori decât vulturii. Vai de noi, căci suntem prăpădiți!”

„Vânturile sunt un simbol al luptei.” — *Tragedia veacurilor*, p. 439 engl. (cap. 25 — *Legea lui Dumnezeu de neschimbat*).

„[În cartea Apocalipsei], Ioan vede elementele naturii — cutremurele, uraganele și lupta politică—reprezentate ca ființe ținute în frâu de patru îngeri. Vânturile sunt ținute sub control, până când Dumnezeu poruncește să fie lăsate să se dezlănțuie. Acolo este siguranța bisericii lui Dumnezeu. Îngerii lui Dumnezeu respectă poruncile Sale, ținând în frâu vânturile, ca

să nu sufle asupra pământului, nici asupra mării sau asupra vreunui copac, până când slujitorii lui Dumnezeu vor primi sigiliul pe frunte. Îngerul cel puternic este văzut venind dinspre răsărit. Acest înger, mai puternic și măreț decât oricare altul, ține în mână sigiliul viului Dumnezeu, sau al Singurului care poate da viață și poate înscrie semnul sau pecetea pe fruntea celor ce vor primi nemurirea și viața veșnică. Glasul acestui înger avea autoritatea de a le porunci acelor patru îngeri să stăpânească cele patru vânturi, până când lucrarea aceasta urma să fie încheiată și până când urma să le ceară să le dea drumul.” — *Mărturii pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, pp. 444, 445 engl. (cap. 63 — *Fiți curați*).

Luni

29 mai

2. APE, FIARE ȘI ARIPI

a. Găsim adesea diferite ilustrații profetice în jurul unor ape sau în jurul mării, în special în conexiune cu vântul. Ce reprezintă acestea? Apocalipsa 17:15.

Apocalipsa 17:15: „Apoi mi-a zis: „Apele pe care le-ai văzut, pe care șade curva, sunt noroade, gloate, neamuri și limbi.”

„Vânturile sunt un simbol al luptei. Cele patru vânturi ale cerului suflând pe marea cea mare reprezintă scenele teribile de luptă și revoluție prin care împărățiile au ajuns la putere.” — *Tragedia veacurilor*, p. 440 engl. (cap. 25 - *Legea lui Dumnezeu de neschimbat*).

b. Cum ilustrează Dumnezeu împărățiile sau imperiile de pe acest pământ? Daniel 7:17, 23.

Daniel 7:17, 23: „Aceste patru fiare mari sunt patru împărați care se vor ridica pe pământ...²³ El mi-a vorbit așa: ‘Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.’”

„Lui Daniel i-a fost dată o viziune a unor fiare feroce, care reprezentau puterile pământului. Dar însemnul Împărăției lui Mesia este un miel. În timp ce împărățiile pământești domnesc prin superioritatea puterii fizice, Hristos va îndepărta toate armele lumești, toate mijloacele de constrângere. Împărăția Sa trebuia să fie în așa fel fondată, încât să înalțe și să dea noblețe naturii umane căzute.” — *Comentarii Biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 4, p. 1171 engl. (cap. referitor la Daniel 7).

- c. **Deseori, un profet vedea o fiară zburând cu aripi — total con-
trar existenței naturale a animalului respectiv. Cum simboli-
zează aripile viteza și tenacitatea, așa cum este ilustrat prin
vultur? Habacuc 1:6-10.**

Habacuc 1:6-10: „Iată, voi ridica pe haldeeni — popor turbat și iute, care străba-
te întinderi mari de țări, ca să pună mâna pe locuințe care nu sunt ale lui. El este
grozav și înfricoșat; numai din el însuși îi iese dreptul și mărirea lui. Căii lui sunt mai
iuți decât leopardii, mai sprinteni decât lupii de seară, și călăreții lui înaintează
în galop de departe, zboară ca vulturul care se repede asupra prăzii. Tot popo-
rul acesta vine numai ca să jefuiască; privirile lui lacome caută înainte și strânge
prinși de război ca nisipul. Își bate joc de împărați, și voievozii sunt o nimica pentru
el, râde de toate întăriturile, căci îngrămădește pământ și le ia.”

„În strădania de a ajunge în casa lui, vulturul este adesea doborât de
furtună înspre defileele înguste ale munților. Norii, ca niște mase negre,
furioase, trec între el și înălțimile însorite, unde și-a clădit cuibul. Pentru
o vreme, el pare dezorientat, aruncat încoace și încolo, bătând din aripile
sale puternice ca și cum ar vrea să înlătore norii grei... În cele din urmă,
se năpustește cu tărie înainte, în întuneric, și când, un moment mai târziu,
răzbește în strălucirea calmă de deasupra norilor, din pieptul lui izbucnește
un strigăt de triumf. Întunericul și furtuna au rămas undeva dedesubt, iar
lumina cerului scipește deasupra sa. Astfel, vulturul ajunge la căminul mult
dorit, în vârful piscului semeț, și este mulțumit. Prin întuneric a ajuns la lu-
mină.” — *Solii către tineret*, pp. 102, 103 engl. (cap. 26 — *Lupta credinței*).

„Este o mare nevoie de oameni care pot folosi cu cel mai mare avantaj
tiparul, pentru ca adevărul să prindă aripi, ajungând cât mai repede la orice
neam, limbă și popor.” — *Slujitorii Evangheliei*, p. 25 engl. (sect. 1 — *O chemare
sfântă*).

Marti

30 mai

3. LEUL

- a. **Întrucât fiarele reprezintă împărății, ce națiune este simboliza-
tă prin leul din Daniel 7:4 și cum și-a îndeplinit aceasta rolul
său în istorie? Ieremia 4:6, 7; 50:17, 43, 44.**

*(Daniel 7:4: „Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea
până în clipa când i s-au smuls aripile și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în
picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.”)*

Jeremia 4:6, 7: „Înălțați un steag spre Sion, fugiți și nu vă opriți! Căci de la miază-noapte aduc nenorocirea și un mare prăpăd.” Leul se aruncă din tufarul său, nimitorul neamurilor a pornit, și-a părăsit locul, ca să-ți pustiască țara, să-ți dărâme cetățile și nimeni să nu mai locuiască în ele.”

Jeremia 50:17, 43, 44: „Israel este o oaie rătăcită pe care au gonit-o lei; împăratul Asiriei a mâncat-o cel dintâi și acesta din urmă i-a zdrobit oasele, acest Nebucadnețar, împăratul Babilonului...^{43, 44} Împăratul Babilonului aude vestea, mâinile i se slăbesc și îl apucă groaza, ca durerea pe o femeie care naște... Iată, vrăjmașul se suie ca un leu de pe malurile îngâmfate ale Iordanului împotriva locuinței tale tari; deodată îi voi izgoni de acolo și voi pune peste ei pe acela pe care l-am ales. Căci cine este ca Mine? Cine-Mi va porunci? Și care căpetenie Îmi va sta împotrivă?”

„Domnul Și-a dezvăluit hotărârea de a aduce pedeapsa asupra poporului care se abătuse de la El ca să slujească zeilor păgâni. În timpul vieții unora care chiar atunci făceau cercetări cu privire la viitor, El avea să îndrume în mod minunat căile popoarelor conducătoare ale pământului și să-i aducă pe babilonieni în frunte. Acești caldeeni, ‘grozavi și înfricoșați’ (Habacuc 1:7), aveau să cadă deodată peste țara lui Iuda, ca un bici rânduit de Dumnezeu. Căpeteniile lui Iuda și cei mai de frunte din popor urma să fie duși robi în Babilon; cetățile, satele și ogoarele cultivate ale iudeilor urma să rămână pustii; nimic nu avea să fie cruțat.” — *Profeți și regi*, pp. 385, 386 engl. (cap. 32 — *Manase și Iosia*).

b. Cum înfățișează Domnul imperiul puternic al Babilonului în perioada sa de apogeu sub conducerea lui Nebucadnețar — și de ce? Jeremia 27:4-8.

Jeremia 27:4-8: „Și spune-le să spună stăpânilor lor: «Așa vorbește Domnul oștirilor, Împăratul lui Israel. Iată ce să spuneți stăpânilor voștri: «Eu am făcut pământul, pe oameni și dobitoacele care sunt pe pământ, cu puterea Mea cea mare și cu brațul Meu întins, și dau pământul cui Îmi place. Acum dau toate aceste țări în mâinile robului Meu Nebucadnețar, împăratul Babilonului; îi dau chiar și fiarele câmpului ca să-i fie supuse. Toate neamurile vor fi supuse lui, fiului său și fiului fiului său, până va veni și vremea țării lui și o vor supune neamuri puternice și împărați mari. Dar, dacă un popor sau o împărăție nu se va supune lui Nebucadnețar, împăratul Babilonului, și nu-și va pleca grumazul sub jugul împăratului Babilonului, voi pedepsi pe poporul acela cu sabie, cu foamete și cu ciumă», zice Domnul, «până îl voi nimici prin mâna lui.»

„Înălțat pe culmea onoarei lumești și recunoscut chiar de către inspirație ca ‘împăratul tuturor împăraților’ (Ezechiel 26:7), Nebucadnețar a atribuit pentru o vreme favorii lui Iehova slava împărăției și strălucirea domniei lui...

Idolatriu prin naștere și educație și în fruntea unui popor idolatriu, avea totuși un simț înnăscut de dreptate și echitate, și Dumnezeu a putut să-l folosească drept unealtă pentru pedepsirea celor răzvrățiți și pentru împlinirea planului divin. Ca ‘cel mai asupritor dintre popoare’ (Ezechiel 28:7), i-a fost dat lui Nebucadnețar, după ani de muncă răbdătoare și istovitoare, să cucerească Tirul; și Egiptul a căzut pradă armatelor lui victorioase; și în timp ce adăuga popor după popor la imperiul babilonian, a adăugat și mai mult la faima de cel mai mare conducător al vremii.

Nu este surprinzător că monarhul, plin de succes, atât de ambițios și însuflețit de mândrie, avea să fie ispitit să părăsească drumul umilinței, singurul care duce la măreția adevărată. În intervalele dintre războaiele de cucerire, a dat multă atenție întăririi și înfrumusețării capitalei lui, până acolo încât cetatea Babilonului a devenit slava principală a împărăției lui, ‘cetatea de aur’, lauda întregului pământ.” — Ibid., pp. 514, 515 engl. (cap. 42 — *Adevărata măreție*).

Miercuri

31 mai

4. URSUL

a. Întrucât ursul îl urmează pe leu, ce națiune și-a făcut apariția după prima? Explicați rolul ei în istoria națiunilor. Isaia 14:3, 4; Daniel 7:5; 5:30, 31.

Isaia 14:3, 4: „Iar când îți va da Domnul odihnă după ostenelele și frământările tale și după aspra robie care a fost pusă peste tine, atunci vei cânta cântarea aceasta asupra împăratului Babilonului și vei zice: „Iată, asupritorul nu mai este, asuprirea a încetat.”

Daniel 7:5: „Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o râună; avea trei coaste în gură, între dinți, și i s-a zis: ‘Scoală-te și mănâncă multă carne!’ ”

Daniel 5:30, 31: „Dar, chiar în noaptea aceea, Belșațar, împăratul haldeenilor, a fost omorât. Și a pus mâna pe împărăție Darius Medul, care era în vârstă de șaiszeci și doi de ani.”

„Babilonul, slăbit și doborât în cele din urmă, a dispărut, deoarece în prosperitate conducătorii lui s-au socotit independenți de Dumnezeu și au atribuit realizărilor omenești slava împărăției lor.” — *Profeți și regi*, p. 501 engl. (cap. 40 — *Visul lui Nebucadnețar*).

„Prin intrarea neașteptată a armatei cuceritorului persan în inima capitalei babiloniene, prin albia râului ale cărei ape fuseseră deviate și prin porțile interioare care, dintr-o neglijență, fuseseră lăsate deschise și nepăzite, iudeii aveau o dovadă suficientă cu privire la împlinirea literală a profeției lui Isaia referitoare la înfrângerea neașteptată a asupritorilor lor. Și aceasta trebuia să fie pentru ei un semn de necontestat că Dumnezeu dirija mersul națiunilor în favoarea lor.” — *Ibid.*, p. 552 engl. (cap. 45 — *Întoarcerea din robie*).

b. Unde a fost profețită răsturnarea Babilonului de către Medo-Perșia și în ce măsură și-a împlinit aceasta statutul de vast imperiu mondial? Ieremia 25:12; Isaia 44:26-28; 45:1-6, 13; Estera 1:1.

Ieremia 25:12: „Dar, când se vor împlini acești șaptezeci de ani, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și pe neamul acela, zice Domnul, ‘pentru nelegiuirile lor; voi pedepsi țara haldeenilor și o voi preface în niște dărâmături veșnice.’”

Isaia 44:26-28: „Dar întăresc cuvântul robului Meu și împlinesc ce prorocesc trimișii Mei; Eu zic despre Ierusalim: ‘Va fi locuit’ și despre cetățile lui Iuda: ‘Vor fi zidite iarăși și le voi ridica dărâmăturile.’ Eu zic adâncului: ‘Usucă-te și îți voi seca râurile.’ Eu zic despre Cirus: ‘El este păstorul Meu și el va împlini toată voia Mea; el va zice despre Ierusalim: «Să fie zidit iarăși!» și despre Templu: «Să i se pună temelii!»”

Isaia 45:1-6, 13: „Așa vorbește Domnul către unsul Său, către Cirus, pe care-l ține de mână ca să doboare neamurile înaintea lui și să dezlege brâul împăraților, să-i deschidă porțile, ca să nu se mai închidă: „Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sfărâma ușile de aramă și voi rupe zăvoarele de fier. Îți voi da vistierii ascunse, bogății îngropate, ca să știi că Eu sunt Domnul, care te chem pe nume, Dumnezeul lui Israel. Din dragoste pentru robul Meu Iacov și pentru Israel, alesul Meu, te-am chemat pe nume, ți-am vorbit cu bunăvoință, înainte ca tu să Mă cunoști. Eu sunt Domnul, și nu mai este altul; afară de Mine, nu este Dumnezeu. Eu te-am încins înainte ca tu să Mă cunoști, ca să se știe, de la răsăritul soarelui până la apusul soarelui, că, afară de Mine nu este Dumnezeu: Eu sunt Domnul, și nu este altul...¹³Eu am ridicat pe Cirus în dreptatea Mea și voi netezi toate cărările lui. El îmi va zidi iarăși cetatea și va da drumul prinșilor Mei de război, fără preț de răscumpărare și fără daruri”, zice Domnul oștirilor.”

Estera 1:1: „Era pe vremea lui Ahașveroș, a aceluia Ahașveroș care domnea de la India până în Etiopia, peste o sută douăzeci și șapte de ținuturi.”

„După moartea lui [Darius], care a survenit cam la doi ani după căderea Babilonului, Cir a urmat la tron, și începutul domniei lui a marcat împlinirea celor șaptezeci de ani de când prima grupă de evrei fusese luată de Nebucadnețar — din căminul lor la Babilon.

Eliberarea lui Daniel din groapa leilor fusese folosită de Dumnezeu pentru a produce o impresie favorabilă asupra minții lui Cir cel Mare. Calitățile veritabile ale omului lui Dumnezeu ca bărbat de stat cu o viziune îndepărtată, au făcut pe conducătorul persan să-i poarte un respect deosebit și să-i onoreze judecata. Iar acum, chiar la vremea când Dumnezeu spusese că va porunci rezidirea templului din Ierusalim, El l-a influențat pe Cir, ca unealtă a Lui, să cunoască prorociile cu privire la sine, cu care Daniel era atât de familiarizat, și să ofere poporului iudeu libertatea.

Când împăratul a văzut cuvintele care profetizaseră cu peste o sută de ani înainte de nașterea lui, modul în care Babilonul avea să fie luat; când a citit solia adresată lui de Conducătorul Universului,... inima i-a fost mișcată profund și s-a hotărât să împlinească misiunea încredințată de cer.” — Ibid., pp. 556, 557 engl. (cap. 45 — *Întoarcerea din robie*).

Joi

1 iunie

5. LEOPARDUL

a. Din moment ce pardosul (leopardul) l-a urmat pe urs, ce națiune a succedat Medo-Persia ca următor mare imperiu? Daniel 7:6; 8:5—7, 20, 21.

Daniel 7:6: „După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.”

Daniel 8:5-7, 20, 21: „Pe când mă uitam cu băgare de seamă, iată că a venit un țap de la apus și a cutreierat toată fața pământului, fără să se atingă de el; țapul acesta însă avea un corn mare între ochi. A venit până la berbecul care avea coarne și pe care-l văzusem stând în râu și s-a repezit asupra lui cu toată puterea lui. L-am văzut cum s-a apropiat de berbec, s-a aruncat încrunțat asupra lui, a izbit pe berbec și i-a frânt amândouă coarnele, fără ca berbecul să i se fi putut împotrivi; l-a trântit la pământ și l-a călcat în picioare, și nimeni n-a scăpat pe berbec din mâna lui...^{20,21} Berbecul pe care l-ai văzut, cu cele două coarne, sunt împărății mezilor și persilor. Țapul însă este împărăția Greciei, și cornul cel mare dintre ochii lui este cel dintâi împărat.”

„Împărăția Medo-Persiei a fost lovită de mânia cerului, deoarece în ea Legea lui Dumnezeu fusese călcată în picioare. Temerea de Domnul nu-și găsisese loc în inimile majorității covârșitoare a poporului. Răutatea, blasfemia și stricăciunea predominau.” — *Profeti și regi*, p. 502 engl. (cap. 40 — *Visul lui Nebucadnețar*).

b. Ce simbolizează coarnele și cum se aseamănă ele cu cele patru capete ale acestui animal? Daniel 8:8, 22. Cum a influențat filozofia lor arogantă lumea — și cum este Evanghelia în contrast cu o astfel de filozofie? 1 Corinteni 1:19-25; Coloseni 2:8.

Daniel 8:8, 22: „Țapul însă a ajuns foarte puternic, dar, când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare. În locul lui au crescut patru coarne mari, în cele patru vânturi ale cerurilor...²²Cele patru coarne care au crescut în locul acestui corn frânt sunt patru împărății care se vor ridica din neamul acesta, dar care nu vor avea atâta putere.”

1 Corinteni 1:19-25: „Căci este scris: „Voi prăpădi înțelepciunea celor înțelepți și voi nimici priceperea celor pricepuți.” Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbărețul veacului acestuia? N-a prostit Dumnezeu înțelepciunea lumii acesteia? Căci întrucât lumea, cu înțelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu în înțelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a găsit cu cale să mântuiască pe credincioși prin nebunia propovăduirii crucii. Iudeii, într-adevăr, cer minuni, și grecii caută înțelepciune, dar noi propovăduim pe Hristos cel răstignit, care pentru iudei este o pricină de poticnire, și pentru neamuri o nebunie, dar pentru cei chemați, fie iudei, fie greci, este puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu. Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înțeleaptă decât oamenii, și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii.”

Coloseni 2:8: „Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu filozofia și cu o amăgire deșartă după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos.”

„Este oare sigur să ne lăsăm tinerii pe seama călăuzirii din partea acelor conducători orbi, care studiază scrierile sfinte cu mult mai puțin interes decât cel pe care îl manifestă pentru autorii clasici ai Greciei și Romei antice?” — *The Review and Herald*, 30 octombrie 1900.

„Grecii socoteau că este nevoie de ridicarea neamului omenesc; însă ei considerau studiul filozofiei și al științei ca singurele mijloace de a atinge adevărata înălțare și onoare.” — *Faptele apostolilor*, p. 244 (cap. 24 - Corint)

„Pavel a declarat că nici învățătura iudaică, nici elocvența grecilor nu puteau ajunge la standardul înaltei chemări, care este în Hristos Isus. Cea

mai înaltă elocvență, cea mai mare putere fizică, nu pot oferi omului puterea de a convinge și de a converti suflete. Doar primirea în inimă a principiilor curate ale Evangheliei îl face pe om să fie onorat pentru Dumnezeu.” — *The Central Advance*, 8 aprilie 1903.

Vineri

2 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum putem desluși scopurile lui Dumnezeu în lucrarea națiunilor de astăzi?**
- 2. Cum sunt înfățișate în profeție caracteristicile națiunilor pământești?**
- 3. Ce anume a provocat Babilonul să își schimbe modul de acțiune?**
- 4. Cum dezvăluie profeția preocuparea lui Dumnezeu pentru mersul națiunilor?**
- 5. În ce moduri influențează încă sistemul grecesc societatea astăzi?**

Veriga ruptă

Text de memorizat: „Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării.” (2 Tesaloniceni 2:3)

„Suntem angajați într-o lucrare importantă și esențială, și trebuie să ducem mai departe o bătălie agresivă. Trebuie să stăm în apărarea adevăratelor principii protestante, căci politicile papalității își vor croi drum în orice loc posibil, pentru a interzice libertatea de conștiință.” — *The Review and Herald*, 9 septembrie 1909.

Recomandare pentru studiu: *Tragedia veacurilor*, pp. 49-60 engl. (cap. 3 — O epocă de întuneric spiritual); 433-450 engl. (cap. 25 — *Legea lui Dumnezeu de neschimbat*).

Duminică

4 iunie

1. FIARA ÎNSPĂIMÂNTĂTOARE CU DINȚI DE FIER

a. Ce descriere este făcută următoarei fiare profetice, puternicul imperiu roman — și cum s-a dezvăluit cruzimea acesteia în purtarea sa față de Răscumpărătorul lumii? Daniel 7:7; Matei 27:27—35.

Daniel 7:7: „După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespus de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mâncă, sfârâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.”

Matei 27:27-35: „Ostașii dregătorului au dus pe Isus în pretoriu și au adunat în jurul Lui toată ceata ostașilor. L-au dezbrăcat de hainele Lui și L-au îmbrăcat cu o haină stacojie. Au împletit o cunună de spini, pe care l-au pus-o pe cap, și l-au pus o trestie în mâna dreaptă. Apoi îngenuncheau înaintea Lui, își băteau joc de El, și ziceau: „Plecăciune, Împăratul iudeilor!” Și scui-pau asupra Lui și luau trestia și-l băteau în cap. După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au dezbrăcat de haina stacojie, L-au îmbrăcat cu hainele Lui și L-au dus să-L răstignească. Pe când ieșeau din cetate, au întâlnit pe un om din Cirene, numit Simon, și l-au silit să ducă crucea lui Isus. Când au ajuns la un loc numit Golgota, care înseamnă: „Locul căpățânii”, l-au dat să bea vin amestecat cu fiere; dar, când l-a gustat, n-a vrut să bea. După ce l-au răstignit, l-au împărțit hainele între ei, trăgând la sorți, pentru ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei și pentru cămașa Mea au tras la sorți.”

„Decretul Romei imperiale pentru înscrierea oamenilor din vastul ei cuprins se extindea până la locuitorii de printre dealurile Galileii... Nu s-a găsit nici o cameră la hanul aglomerat pentru Iosif și Maria. Într-un adăpost rudimentar pentru animale, ei au găsit în cele din urmă refugiu și aici S-a născut Mântuitorul lumii.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 44 (cap. 4 — *Vi s-a născut un Mântuitor*)

„Mulțimea cerea, zgomotoasă, sângele lui Isus. L-au biciuit cu cruzime și L-au acoperit cu o haină veche, împărâtească, de purpură, iar pe capul sfânt L-au pus o cunună de spini...”

Isus a stat blând și umil înaintea mulțimii înfuriate, în timp ce Îl tratau în modul cel mai josnic. L-au scuipat în față — acea față de care vor dori să se ascundă ei într-o zi, [și] care va da lumină cetății lui Dumnezeu și va străluci mai puternic decât soarele.” — *Scrieri timpurii*, p. 170 engl. (secț. — *Judecarea lui Hristos*).

b. Ce caracteristică distinctivă stranie a apărut în cele din urmă în acel imperiu? Daniel 7:19-24.

Daniel 7:19-24: „În urmă am dorit să știu adevărul asupra fiarei a patra — care se deosebea de toate celelalte și era nespus de grozavă: avea dinți de fier și gheare de aramă, mânca, sfărâma și călca în picioare ce rămânea — și asupra celor zece coarne pe care le avea în cap, și asupra celuiilalt corn care ieșise și înaintea căruia căzuseră trei, asupra cornului acestuia, care avea ochi, o gură care vorbea cu trufie și avea o înfățișare mai mare decât celelalte coarne. Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit, până când a venit Cel Îmbătrânit de zile și a făcut dreptate sfinților Celui Preaînalt, și a venit vremea când sfinții au luat în stăpânire împărăția. El mi-a vorbit așa: ‘Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi. Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.’”

Luni

5 iunie

2. SE GÂNDEȘTE SĂ SCHIMBE LEGEA LUI DUMNEZEU

a. De unde știm că legea lui Dumnezeu nu poate fi schimbată? Psalmii 111:7, 8; Matei 5:17-19; Luca 16:17; Apocalipsa 22:14.

Psalmii 111:7, 8: „Lucrările mâinilor Lui sunt credincioșie și dreptate; toate poruncile Lui sunt adevărate, întărite pentru veșnicie, făcute cu credincioșie și neprihănire.”

Matei 5:17-19: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii; am venit nu să stric, ci să împlinesc. Căci adevărat vă spun, câtă vreme nu vor trece cerul și pământul, nu va trece o iotă sau o frântură de slovă din Lege înainte ca să se fi întâmpat toate lucrurile. Așa că oricine va strica una din cele mai mici din aceste porunci și va învăța pe oameni așa va fi chemat cel mai mic în Împărăția cerurilor; dar oricine le va păzi și va învăța pe alții să le păzească va fi chemat mare în Împărăția cerurilor.”

Luca 16:17: „Este mai lesne să treacă cerul și pământul decât să cadă o singură frântură de slovă din Lege.”

Apocalipsa 22:14: „Ferice de cei ce își spală hainele (engl. „ferice de cei ce păzesc poruncile”), ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate!”

„Legea lui Dumnezeu a fost scrisă chiar cu degetul Lui pe tablele de piatră, arătându-se prin aceasta că nu poate fi niciodată schimbată sau abrogată. Ea a fost dată pentru a fi păstrată, de-a lungul veacurilor veșnice, imutabilă — ca și principiile conducerii lui Dumnezeu.” — *Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi*, p. 248 (secț. 7 — *Educatorul și lucrarea*)

„Moartea este plata păcatului, iar legea nu poate fi schimbată câtuși de puțin pentru a deschide o cale de scăpare în favoarea călătorului. Agonia Domnului Hristos pe crucea Calvarului răsună mai tare decât orice argument care poate fi prezentat, pentru a dovedi caracterul imuabil al legii.” — *The Review and Herald*, 19 iulie 1892.

„Satan a amăgit lumea creștină cu povestea că atunci când Domnul Hristos a murit, El a desființat legea. [Însă] crucea Calvarului a fost cea care a înălțat legea lui Dumnezeu și a făcut-o onorabilă... Dacă Dumnezeu ar fi putut schimba vreo iotă din Legea Sa, Domnul Isus nu ar fi trebuit să vină în lumea noastră ca să sufere și să moară.” — *The Signs of the Times*, 24 noiembrie 1887.

b. Ce putere urma să se dezvolte în imperiul roman? Ce se gândește ea să facă și ce porunci sunt afectate în mod specific? Daniel 7:23-25; Exodul 20:4-6, 8-11.

Daniel 7:23-25: „El mi-a vorbit așa: ‘Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi. Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul, care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupri pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea, și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.’”

Exodul 20:4-6, 8-11: „Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri sau jos pe pământ sau în apele mai de jos decât pământul. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești, căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele...⁸⁻¹¹ Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.”

„Roma s-a încumetat să scoată din Legea lui Dumnezeu porunca a doua, care interzice închinarea la chipuri, și să împartă porunca a zecea în două, pentru a păstra numărul.” — *Tragedia veacurilor*, p. 51 engl. (cap. 3 — *O epocă de întuneric spiritual*).

„Papistașii susțin, ca motiv pentru scoaterea poruncii a doua, că aceasta nu este necesară, fiind inclusă în prima poruncă, și că ei dau Legii înțelesul exact pe care Dumnezeu l-a intenționat. Dar aceasta nu poate fi schimbarea prevestită de profet. Profetia vorbește despre o schimbare intenționată, deliberată: ‘El se va gândi să schimbe timpurile și Legea.’ Schimbarea poruncii a patra împlinește exact profetia. Pentru aceasta, singura autoritate invocată este aceea a bisericii. Aici, puterea papală se ridică pe față mai presus de Dumnezeu.” — *Ibid.*, p. 446 engl. (cap. 25 — *Legea lui Dumnezeu de neschimbat*).

„Marele apostat reușise să se înalțe ‘mai presus de tot ce se numește Dumnezeu sau de ce este vrednic de închinare’ (2 Tesaloniceni 2:4). El îndrăznise să schimbe singurul precept al Legii divine care îndreaptă fără greș toată omenirea către viul și adevăratul Dumnezeu. În porunca a patra, Dumnezeu este descoperit ca fiind Creatorul cerului și al pământului, și prin aceasta Se deosebește de toți zeii falși.” — *Ibid.*, pp. 53, 54 (cap. 3 — *O epocă de întuneric spiritual*)

Marți

6 iunie

3. FIARA HULITOARE

- a. **Cum poate puterea cornului din Daniel 7 „să vorbească cuvinte mari împotriva Celui Preaînalt”, atribuind în mod blasfemator oamenilor autoritatea și prerogativa de a ierta păcatele — și nu numai? Daniel 7:25 (prima parte); 2 Tesaloniceni 2:4.**

Daniel 7:25 p.p.: „El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupri pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea...”

2 Tesaloniceni 2:4: „potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu.”

„Una dintre învățăturile de seamă ale romanismului este aceea că papa este capul vizibil al bisericii universale a lui Hristos, investit cu autoritate supremă peste episcopii și preoții din toate părțile lumii. Mai mult decât atât, papei i-au fost date chiar titlurile Dumnezeirii. A fost numit ‘Domnul Dumnezeuul Papa’... și a fost declarat infailibil. El pretinde închinarea tuturor oamenilor. Aceeași pretenție care a fost ridicată de Satan în pustia ispitei, este încă ridicată de el prin biserica Romei, și mulțimi imense sunt gata să-i aducă închinare.” — *Tragedia veacurilor*, p. 50 engl. (cap. 3 — *O epocă de întuneric spiritual*).

„În loc să se încreadă în Fiul lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor și pentru mântuirea veșnică, oamenii priveau la papa, la preoții și prelații cărora el le dăduse autoritatea. Ei erau învățați că papa era mijlocitorul lor pământesc, că nimeni nu se putea apropia de Dumnezeu decât prin el; și mai mult, că el stătea în locul lui Dumnezeu pentru ei și de aceea trebuia să i se dea ascultare.” — *Ibid.*, p. 55 engl. (cap. 3 — *O epocă de întuneric spiritual*).

„Dumnezeu n-a făcut niciodată vreo sugestie în Cuvântul Său prin care să fi desemnat vreun om pentru a fi capul bisericii. Învățătura despre supremația papală se opune direct învățăturilor din Scriptură.” — *Ibid.*, p. 51 (cap. 3 — *O epocă de întuneric spiritual*)

„Un alt pas spre supremația papală a fost făcut atunci când, în secolul al XI-lea, papa Grigore al VII-lea a proclamat desăvârșirea bisericii romane. Printre afirmațiile pe care le susținea, era una care declara că biserica n-a greșit niciodată, nici nu va putea greși vreodată, în conformitate cu Sfintele Scripturi. Dar dovezile din Scriptură nu însoțeau această afirmație.” — *Ibid.*, p. 57 (cap. 3 — *O epocă de întuneric spiritual*)

b. De unde știm că această manifestare a antihristului nu este doar un eveniment în viitor, ci a început încă din zilele apostolilor, din creștinismul recunoscut? 2 Tesaloniceni 2:3, 7; 1 Ioan 2:18, 19; 4:1-3; Faptele 20:28-30.

2 Tesaloniceni 2:3, 7: „Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării... ⁷Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum să fie luat din drumul ei.”

1 Ioan 2:18, 19: „Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină antihristul, să știți că acum s-au ridicat mulți antihriști — prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă. Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri. Căci, dacă ar fi fost dintre ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci au ieșit ca să se arate că nu toți sunt dintre ai noștri.”

1 Ioan 4:1-3: „Preaiubiților, să nu dați crezare oricărui duh, ci să cercetați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu; căci în lume au ieșit mulți proroci mincinoși. Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh care nu mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul antihristului, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.”

Faptele 20:28-30: „Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi, ca să păstoriți Biserica Domnului, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său. Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma, și se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.”

„Apostolul Pavel a prevestit, în a doua sa epistolă către Tesaloniceni, o mare apostazie, care urma să aibă ca rezultat întemeierea puterii papale... ‘Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu”, sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; trebuie numai ca cel ce o oprește acum să fie luat din drumul ei.’ [2 Tesaloniceni 2: 3, 4, 7]” — Ibid., p. 49 (cap. 3 — *O epocă de întuneric spiritual*)

„Sabatul fals a fost susținut prin mijloace supraomenești pentru ca Dumnezeu să fie dezonorat. Este un semn al supremației lui Satan pe pământ.” — *The Signs of the Times*, 12 martie 1894.

Miercuri

7 iunie

4. O BISERICĂ ÎNSETATĂ DE SÂNGE

- a. Ce face ca profetul să se minuneze, privind astfel de fapte ale așa-zisilor creștini? Daniel 7:25 (ultima parte); Matei 24:21, 22; Apocalipsa 13:7; 17:6.

Daniel 7:25 (ultima parte): „... și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.”

Matei 24:21, 22: „Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi. Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.”

Apocalipsa 13:7: „I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruiască. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.”

Apocalipsa 17:6: „Și am văzut pe femeia aceasta îmbătătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.”

„În secolul al XIII-lea, a fost înființat cel mai teribil dintre toate instrumentele papalității — Inchiziția. Prințul întunericului s-a unit cu conducătorii ierarhiei papale. În conciliile lor tainice, Satan împreună cu îngerii lui stăpâneau mințile oamenilor nelegiuți, în timp ce, nevăzut, în mijlocul lor, stătea un înger al lui Dumnezeu, luând un raport teribil al hotărârilor lor nelegiuite și scriind istoria faptelor prea îngrozitoare pentru a fi văzute de ochiul omenesc. ‘Babilonul cel mare’ era ‘îmbătat cu sângele sfinților.’ Trupurile mutilate ale milioanele de martiri strigau la Dumnezeu, cerând răzbunare asupra puterii apostate.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 59, 60 engl. (cap. 3 — *O epocă de întuneric spiritual*).

„Papalitatea este exact ce a declarat profetia că va fi, și anume apostazia zilelor din urmă. (2 Tesaloniceni 2:3, 4) Este una dintre politicile ei aceea de a lua exact caracterul care va împlini cel mai bine planurile ei; dar, sub aspectul schimbător de cameleon, ea ascunde același venin neschimbat al șarpelui.” — *Ibid.*, p. 571 engl. (cap. 35 — *Scopul papalității*).

b. Pentru a nu-și pierde speranța, ce ar trebui să-și amintească creștinii care se confruntă cu asemenea atrocități din partea altor așa-numiți credincioși? 2 Timotei 3:12; Apocalipsa 2:10; Luca 21:28.

2 Timotei 3:12: „De altfel, toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus vor fi prizoniți.”

Apocalipsa 2:10: „Nu te teme nicidecum de ce ai să suferi. Iată că diavolul are să arunce în temniță pe unii din voi, ca să vă încerce. Și veți avea un necaz de zece zile. Fii credincios până la moarte și-ți voi da cununa vieții.» ”

Luca 21:28: „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.”

„Lupi cruzi aveau să pătrundă în biserică, necruțând turma. Dar nici unul din aceste lucruri nu trebuia să-i descurajeze pe aceia a căror nădejde era

concentrată în Hristos. Prin cuvinte încurajatoare și de voieșie, Petru a îndreptat mințile credincioșilor de la încercările prezente și de la viitoarele scene de suferință 'la o moștenire nestricăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji.'" — *Faptele apostolilor*, p. 528 engl. (cap 51 — *Un subpăstor credincios*).

„Dumnezeu, din milă față de poporul Său, a scurtat timpul încercării lor grele... Datorită influenței Reformei, persecuția s-a încheiat înainte de anul 1798." — *Tragedia veacurilor*, pp. 266, 267 (cap. 15 — *Biblia și Revoluția Franceză*)

„În toate veacurile, Satan a prigonit pe poporul lui Dumnezeu. El i-a torturat și i-a dat morții, dar, murind, ei au devenit biruitori. Aceștia au dat mărturie despre puterea Unuia mai puternic decât Satan. Oamenii răi pot chinui și omorî trupul, dar ei nu se pot atinge de viața care este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Ei pot încarcera pe bărbați și femei între zidurile închisorilor, însă nu le pot lega spiritul.

Prin încercări și prigoană, gloria — caracterul — lui Dumnezeu este descoperită în aleșii Săi." — *Faptele apostolilor*, p. 576 engl. (cap 56 — *Patmos*).

Joi

8 iunie

5. SFÂRȘITUL PUTERII SALE

- a. **Din moment ce știm că o zi în profeție reprezintă un an (Numeri 14:34; Ezechiel 4:6), cât timp a durat această putere a autorității persecutoare? Daniel 7:25 u.p. (comparați cu Daniel 4:23, 25, 32); Apocalipsa 12:6, 14; 13:5.**

Daniel 7:25 u.p.: „... și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.

(Daniel 4:23, 25, 32: „Împăratul a văzut pe un străjer sfânt coborându-se și zicând: «Tăiați copacul și nimiciți-l, dar trunchiul cu rădăcinile lui lăsați-l în pământ și legați-l cu lanțuri de fier și de aramă în iarba de pe câmp, ca să fie udat de roua cerului și să stea la un loc cu fiarele câmpului până vor trece șapte vremuri peste el.»...²⁵Te vor izgoni din mijlocul oamenilor; vei locui la un loc cu fiarele câmpului și îți vor da să mănânci iarbă ca la boi; vei fi udat de roua cerului și șapte vremuri vor trece peste tine, până vei cunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea...³²Te vor izgoni din mijlocul oamenilor și vei locui la un loc cu fiarele câmpului; îți vor da să mănânci iarbă ca la boi și vor trece peste tine șapte vremuri până vei recunoaște că Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea! ”)

Apocalipsa 12:6, 14: „Și femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șazeci de zile...¹⁴Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii ca să zboare cu ele în pustie, în lo-

cul ei, unde este hrănită o vreme, vremi și jumătatea unei vremi, departe de fața șarpelui.”

Apocalipsa 13:5: „I s-a dat o gură care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.”

„În secolul al șaselea, papalitatea devenise puternic întemeiată. Scaunul puterii ei a fost stabilit în cetatea imperială, iar episcopul Romei a fost declarat cap peste întreaga biserică. Păgânismul dăduse locul papalității. Balaurul dăduse fiarei ‘puterea lui, tronul lui, și o mare stăpânire’ (Apocalipsa 13:2)... Și acum au început cei 1260 de ani de persecuție papală, prevestiți în profețiile lui Daniel și Apocalipsa. (Daniel 7:25; Apocalipsa 13:5-7). Creștinii au fost obligați să aleagă fie să-și părăsească integritatea și să primească ceremoniile și închinarea papală, fie să-și petreacă viața în închisori sau să sufere moartea pe roată, pe rug sau de securea călăului. Acum s-au împlinit cuvintele lui Isus: ‘Veți fi dați în mâinile lor până și de părinții, frații, rudele și prietenii voștri; și vor omorî pe mulți dintre voi. Veți fi urâți de toți din pricina Numelui Meu’. Persecuția s-a dezlănțuit asupra celor credincioși cu o mai mare furie decât oricând mai înainte, iar lumea a devenit un imens câmp de luptă. Pentru sute de ani, biserica lui Hristos și-a găsit scăpare în izolare și întuneric.” — *Tragedia veacurilor*, pp. 54, 55 engl. (cap. 3 — *O epocă de întuneric spiritual*).

„Perioadele menționate aici — ‘patruzeci și două de luni’ și ‘o mie două sute șazeci de zile’ — sunt aceleași, reprezentând deopotrivă timpul în care biserica lui Hristos avea să sufere persecuția din partea Romei. Cei 1260 de ani ai supremației papale au început în anul 538 d. Hr. și s-au terminat în anul 1798... La data aceasta, armata franceză a intrat în Roma și l-a făcut prizonier pe papa, care a murit în exil. Deși la scurtă vreme după aceea a fost ales un nou papă, ierarhia papală n-a mai ajuns niciodată să dețină puterea pe care o avusese mai înainte.” — *Ibid.*, p. 266 engl. (cap. 15 — *Biblia și Revoluția Franceză*).

Vineri

9 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cum este descris în profeție cel mai cumplit imperiu?
2. Care parte din legea lui Dumnezeu este atacată în mod special de această fiară — și de ce?
3. De unde provine antihristul și care este scopul lui principal?
4. Cum tratează această putere politico-religioasă pe poporul credincios al lui Dumnezeu?
5. Conform profeției, când a fost oarecum diminuată puterea ei opresivă?

Intră în odihna lui Dumnezeu

Text de memorizat: „Le-am dat și Sabatele Mele să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.” (Ezechiel 20:12).

„Sabatul dat lumii este un semn că Dumnezeu este Creator și că El l-a sfințit. Puterea care a creat toate lucrurile este puterea care creează din nou sufletul după chipul Său.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 350 engl. (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

Recomandare pentru studiu: *Hristos, Lumina lumii*, pp. 281-289 engl. (cap. 29 — *Sabatul*).

Duminică

11 iunie

1. SEMNUL NOULUI LEGĂMÂNT

- a. **Cât timp a intenționat Dumnezeu ca legământul Său să dureze și la ce fel de legământ se face referire? Exodul 31:16; Evrei 8:10.**

Exodul 31:16: „Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legământ necurmat.”

Evrei 8:10: „Dar iată legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel după acele zile”, zice Domnul: „Voi pune legile Mele în mintea lor și le voi scrie în inimile lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”

- b. **De ce S-a odihnit Dumnezeu la sfârșitul săptămânii creației și ce legătură are odihna cu noul legământ? Geneza 2:2, 3; Exodul 35:2; 20:11.**

Geneza 2:2, 3: „În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.”

Exodul 35:2: „Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea să vă fie sfântă; acesta este Sabatul, ziua de odihnă închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua aceea să fie pedepsit cu moartea.”

Exodul 20:11: „Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.”

c. Cum ilustrează repausul după munca fizică — odihna într-un sens spiritual? Evrei 4:4, 10; Efeseni 2:8, 9; Ezechiel 20:12.

Evrei 4:4, 10: „Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui...¹⁰Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.”

Efeseni 2:8, 9: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.”

Ezechiel 20:12: „Le-am dat și Sabatele Mele să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.”

d. Când o persoană se naște din nou (Ioan 3:5, 6), ce fel de lucrări încetează în viața sa? Galateni 5:19-21; Exodul 31:15.

Galateni 5:19-21: „Și faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjibile, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, beșiile, îmbuibările și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.”

Exodul 31:15: „Să lucrezi șase zile, dar a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă închinată Domnului. Cine va face vreo lucrare în ziua Sabatului va fi pedepsit cu moartea.”

„Pentru aceia care sfințesc ziua Sabatului, acesta este semnul sfințirii. Adevărata sfințire înseamnă a fi în armonie cu Dumnezeu, a fi una cu El în caracter. Ea se primește prin ascultarea de principiile care sunt o transcriere a caracterului Său. Iar Sabatul este semnul ascultării. Acela care ascultă din toată inima de porunca a patra, va asculta de întreaga Lege. El este sfințit prin ascultare.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 350 engl. (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

Luni

12 iunie

2. PUTERE DIVINĂ

a. De ce nu a reușit națiunea ebraică să intre în odihna spirituală a lui Dumnezeu — și ce avertisment este adresat acum nouă? Evrei 4:1, 2; 3:12, 19; 4:4-6.

Evrei 4:1, 2: „Să luăm dar bine seama ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea

târziu. Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor, dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.”

Evrei 3:12, 19: „Luăți seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu... ¹⁹Vedem dar că n-au putut să intre din pricina necredinței lor.”

Evrei 4:4-6: „Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui.” Și aici este zis iarăși: „Nu vor intra în odihna Mea!” Deci, fiindcă rămâne ca să intre unii în odihna aceasta și pentru că aceia cărora li s-a vestit întâi vestea bună n-au intrat în ea din pricina neascultării lor.”

„Cauza slăbiciunii lui Israel a constat în îndepărtarea lor de Dumnezeu prin neascultarea de poruncile Lui. Motivul slăbiciunii și al apostaziei Israelului modern este neglijarea lor de a asculta de legea divină. Dumnezeu cere din partea întregii omeniri ascultare față de poruncile Sale. Întreaga lume va fi judecată după legea morală, conform cu posibilitatea sau ocazia pe care o au de a se familiariza cu ea, fie prin rațiune, fie prin tradiție sau cuvântul scris.” — *The Signs of the Times*, 9 iunie 1881.

b. Cum a ajuns poporul Israel în acest punct al necredinței lor? S-a întâmplat subit — și cum a început de fapt? Evrei 3:8-11, 15-18.

Evrei 3:8-11, 15-18: „nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie, unde părinții voștri M-au ispitit și M-au pus la încercare și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani! De aceea M-am dezgustat de neamul acesta și am zis: ‘Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor. N-au cunoscut căile Mele!’ Am jurat dar în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!... ¹⁵⁻¹⁸câtă vreme se zice: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii.” Cine au fost, în adevăr, cei ce s-au răzvrătit după ce auziseră? N-au fost oare toți aceia care ieșiseră din Egipt prin Moise? Și cine au fost aceia de care S-a dezgustat El patruzeci de ani? N-au fost oare cei ce păcătuiseră și ale căror trupuri moarte au căzut în pustie? Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră?”

„Atunci când își lasă inima în voia necredinței, oamenii se așază sub controlul lui Satan și nimeni nu poate spune până unde îi poate duce el.” — *Patriarhi și profeți*, p. 389 engl. (cap. 34 — *Cele douăsprezece iscoade*)

c. Este posibil să sfințim Sabatul dacă nu am experimentat biruința spirituală în viața noastră? Explicați. 1 Ioan 5:4.

1 Ioan 5:4: „pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și ceea ce câștigă biruință asupra lumii este credința noastră.”

„Orice greșală săvârșită de copiii lui Dumnezeu trebuie pusă pe seama lipsei lor de credință.” — Ibid., p. 657 engl. (cap. 64 — *David ca fugar*).

„Atâta vreme cât există cerul și pământul, Sabatul va fi și mai departe un semn al puterii Creatorului...”

Nicio altă instituție încredințată iudeilor n-a urmărit așa de mult să-i deosebească de neamurile din jurul lor cum a făcut-o Sabatul. Dumnezeu a intenționat ca păzirea lui să-i desemneze ca închinători ai Săi. Trebuia să fie un semn al despărțirii lor de idolatrie, al legăturii lor cu adevăratul Dumnezeu. Dar, pentru a sfinți Sabatul, oamenii trebuie să fie ei înșiși sfinți. Prin credință, ei trebuie să ajungă părtași la neprihănirea lui Hristos. Când i s-a dat lui Israel porunca: ‘Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești’, Domnul a mai spus și ‘Să-Mi fiți niște oameni sfinți’ (Exodul 20:8; 22:31). Numai în felul acesta Sabatul putea să-i deosebească pe israeliți ca închinători ai lui Dumnezeu.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 283 engl. (cap. 29 — *Sabatul*).

Marți

13 iunie

3. ÎNDREPTĂȚIREA

a. Începe îndreptățirea cu ascultare? Cum se manifestă aceasta în păzirea Sabatului? **Romani 3:28; Deuteronom 5:15.**

Romani 3:28: „Pentru că noi credem că omul este socotit neprihănit prin credință, fără faptele Legii.”

Deuteronom 5:15: „Adu-ți aminte că și tu ai fost rob în țara Egiptului, și Domnul Dumnezeuul tău te-a scos din ea cu mână tare și cu braț întins, de aceea ți-a poruncit Domnul Dumnezeuul tău să ții ziua de odihnă.”

„Ce este îndreptățirea prin credință? Este lucrarea lui Dumnezeu care coboară în țărână slava omenească și face pentru oameni lucrarea pe care ei nu au puterea să o facă singuri. Când oamenii își văd nimicnicia, sunt pregătiți să fie îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos.” — *Credința prin care trăiesc*, p. 111 engl. (cap. *Neprihănirea lui Hristos--suficientă*).

„Noi nu avem o neprihănire a noastră, prin care să răspundem cerințelor legii lui Dumnezeu. Dar Domnul Hristos a găsit o cale de scăpare pentru noi. El a trăit pe pământ în mijlocul încercărilor și ispitelor, așa cum trebuie să trăim și noi. El a trăit o viață fără păcat. A murit pentru noi și acum Se oferă să ia păcatele noastre și să ne dea în schimb neprihănirea Sa. Dacă ne pre-

dăm Lui și-L primim ca Mântuitor personal, atunci, oricât de păcătoasă ar fi fost viața noastră, noi suntem socotiți neprihăniți pentru El și prin El. Caracterul Domnului Hristos este pus atunci în locul caracterului tău, și tu ești primit înaintea lui Dumnezeu ca și când n-am fi păcătuit niciodată.” — *Calea către Hristos*, p. 62 engl. (cap. 7 — *Dovada adevăratei ucenicii*).

„Domnului Isus Îi place să venim la El exact așa cum suntem, păcătoși, neputincioși, dependenți. Să venim la El cu toată slăbiciunea noastră, cu toată nesocotința și păcătoșenia noastră și să cădem în pocăință la picioarele Sale. Este slava Sa de a ne cuprinde în brațele iubirii Sale, de a ne lega rănilor și a ne curăți de orice întinăciune.” — *Ibid.*, p. 52 engl. (cap. 6 — *Credința și acceptarea*).

b. Cum este ilustrată în săptămâna creațiunii puterea divină de a aduce iertare și transformare a caracterului? Exodul 31:16, 17; Psalmii 51:10.

Exodul 31:16, 17: „Copiii lui Israel să păzească Sabatul, prăznuindu-l, ei și urmașii lor, ca un legământ necurmat. Aceasta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic, căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a șaptea S-a odihnit și a răsuflat.” ”

Psalmii 51:10: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!”

„Sabatul este un semn al puterii lui Hristos de a ne sfinți.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 288 engl. (cap. 29 — *Sabatul*).

c. Putem spune că același proces de creație are loc în convertire? 2 Corinteni 5:17.

2 Corinteni 5:17: „Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.”

„Când păcătosul, atras de puterea lui Hristos, se apropie de crucea înălțată a Domnului și se pleacă înaintea ei, are loc o nouă creație. Atunci, îi este dată o inimă nouă. El devine o creatură nouă în Isus Hristos.” — *Parabolele Domnului Hristos*, p. 162 engl. (cap. 13 — *Doi închinători*).

„Când sufletul se predă lui Hristos, o putere nouă ia în stăpânire inima cea nouă. Se produce o schimbare pe care omul nu o poate face niciodată pentru sine. Este o lucrare supranaturală, care aduce un element supranatural în natura omenească.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 324 engl. (cap. 33 — *Cine sunt frații mei?*).

4. SFINȚIREA

a. Cum ilustrează Sabatul sfințirea? Leviticul 20:7, 8; Exodul 31:13.

Leviticul 20:7, 8: „Voi să vă sfințiți și să fiți sfinți, căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru. Să păziți legile Mele și să le împliniți. Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.”

Exodul 31:13: „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: ‘Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi, și urmașii voștri, un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.’”

b. Ca preoție a lui Dumnezeu (1 Petru 2:9), ce trebuie să facem săptămânal, chiar înainte de apusul soarelui în cea de-a șasea zi a săptămânii? Neemia 13:22, 19.

Neemia 13:22, 19: „Am poruncit și leviților să se curățească și să vină să păzească porțile, ca să sfințească ziua Sabatului. Adu-Ți aminte de mine, Dumnezeule, și pentru aceste lucruri și ocrotește-mă după marea Ta îndurare!...¹⁹ Apoi am poruncit să se închidă porțile Ierusalimului înainte de Sabat, de îndată ce le va ajunge umbra, și să nu se deschidă decât după Sabat. Și am pus câțiva din slujitorii mei la porți, să oprească intrarea sarcinilor de mărfuri în ziua Sabatului.”

c. Ce este simbolizat prin [timpul] când erau pregătite pâinile pentru punere înainte — și cum ajută acest lucru la sfințire? 1 Cronici 9:32; Ioan 6:48, 53, 54, 56, 63; Evrei 4:12.

1 Cronici 9:32: „Și unii din frații lor, dintre chehatiți, erau însărcinați să pregătească pentru fiecare Sabat pâinile pentru punerea înaintea Domnului.”

Ioan 6:48, 53, 54, 56, 63: „Eu sunt Pâinea vieții...^{53, 54} Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi...⁵⁶ Cine mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne în Mine, și Eu rămân în el...⁶³ Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață.”

Evrei 4:12: „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”

„A mânca trupul și a bea sângele Fiului lui Dumnezeu înseamnă a studia Cuvântul lui Dumnezeu.” — *The Ellen G. White 1888 Materials*, p. 1683.

„După cum sângele este în trup, tot așa și viața lui Hristos trebuie să fie în cei care transmit Cuvântul, circulând prin ei ca o putere vitalizantă. Omul nu trebuie să fie înălțat. Duhul Sfânt este cel care transformă inima păcătosului, iartă răzvrătirea și păcatul, oferindu-i pace, bucurie și lumină în Domnul. Nicio putere în afară de adevărul, așa cum este în Isus, nu poate sfinți inima.” — *Letters and Manuscript*, vol. 12 (1897), Ms 138, 1897.

„Biblia este glasul lui Dumnezeu, care ne vorbește tot atât de sigur ca și când l-am auzi cu urechile noastre. Dacă ne-am da seama de lucrul acesta, cu cât respect am deschide Cuvântul lui Dumnezeu și cu ce sârguință am cerceta preceptele lui! Citirea și contemplarea Scripturilor ar fi considerată ca o audiență la Cel Veșnic.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 393 engl. (cap. 48 — *Hristos in toată Biblia*).

d. Ce activitate importantă este esențială în Sabat, mai ales când ne apropiem de sfârșitul timpului? Leviticul 23:3; Evrei 10:24-26.

Leviticul 23:3: „Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, cu o adunare sfântă. Să nu faceți nicio lucrare în timpul ei: este Sabatul Domnului în toate locuințele voastre.”

Evrei 10:24-26: „Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie. Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate.”

„Când frații noștri lipsesc deliberat de la serviciile divine, când Dumnezeu nu este luat în considerație și nu este venerat, când El nu este ales ca sfătuitor al lor și turnul lor puternic de apărare, cât de curând pătrund gândurile firești și necredința cea rea, iar sentimentul de încredere orgolioasă și filozofia deșartă iau locul credinței umile și pline de încredere.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 5, p. 426 engl. (cap. 48 — *Afacerile și religia*).

„Niciodată să nu întrețineți gândul că puteți fi creștini și totuși să vă închideți în voi înșivă. Fiecare este o parte a marii țesături a omenirii, iar natura și calitatea experienței voastre va fi determinată în mare măsură de experiențele celor cu care vă însoțiți.” — *Ibid.*, vol. 7, p. 190 engl. (sect. — *Biserica și casa de editură*).

5. BINECUVÂNTAREA SABATULUI

a. Ce primim când ne bucurăm pe deplin de Sabat în viața noastră? Isaia 56:2; 58:14; Psalmii 144:15.

Isaia 56:2: „Ferice de omul care face lucrul acesta și de fiul omului care rămâne statornic în el, păzind Sabatul, ca să nu-l pângărească, și stăpânindu-și mâna, ca să nu facă niciun rău!”

Isaia 58:14: „atunci te vei putea desfăta în Domnul, și Eu te voi sui pe înălțimile țării, te voi face să te bucuri de moștenirea tatălui tău Iacov”, căci gura Domnului a vorbit.”

Psalmii 144:15: „Ferice de poporul care stă astfel! Ferice de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul!”

„Pentru toți aceia care primesc Sabatul ca un semn al puterii creatoare și răscumpărătoare a lui Hristos, el va fi o desfătare. Văzând pe Hristos în Sabat, ei se desfătă în El. Sabatul îi îndrumă către lucrările creațiunii, ca o dovadă a mării Lui puteri de a mântui. În timp ce ne amintește de pacea Edenului care a fost pierdută, el ne vorbește despre pacea restabilită prin Mântuitorul.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 289 (cap. 29 - Sabatul)

b. Pentru cine a fost conceput Sabatul și ce devine el atunci când îl acceptăm pe deplin, atât într-o manieră literală, cât și într-o manieră spirituală? Marcu 2:27, 28; Ezechiel 20:20; Evrei 4:9.

Marcu 2:27, 28: „Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul, pentru Sabat; așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.”

Ezechiel 20:20: „Sfințiți Sabatele Mele, căci ele sunt un semn între Mine și voi, ca să știți că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru!»”

Evrei 4:9: „Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.”

„Sabatul dat lumii ca semn că Dumnezeu este Creator este, de asemenea, semnul că El este Cel ce sfințește. Puterea care a creat toate lucrurile este puterea care creează din nou sufletul după chipul Său. Pentru aceia care sfințesc ziua Sabatului, ea este semnul sfințirii. Adevărata sfințire înseamnă

a fi în armonie cu Dumnezeu, a fi una cu El în caracter. Ea se primește prin ascultarea de principiile care sunt o transcriere a caracterului Său. Iar Sabatul este semnul ascultării. Acela care ascultă din toată inima de porunca a patra, va asculta de întreaga Lege. El este sfințit prin ascultare.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 350 engl. (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

Vineri

16 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

1. Cât de importante sunt noul legământ și nașterea din nou, pentru adevărata păzire a Sabatului?
2. De ce fel de experiență avem nevoie pentru a păstra sfințenia Sabatului?
3. Cum este ilustrată îndreptățirea în modul în care Dumnezeu l-a eliberat pe Israel din Egipt?
4. Cum poate o persoană să mențină o experiență sfântă sfințitoare?
5. Ce binecuvântare specială primim când ținem cu adevărat Sabatul așa cum a intenționat Dumnezeu?

Desfășările Zilei de Sabat

Text de memorizat: „Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmăturile de mai înainte, vei ridica din nou temeliiile străbune; vei fi numit Dregător de spărturi, Cel ce drege drumurile și face țara cu puțință de locuit.” (Isaia 58:12)

„Slujitorii lui Dumnezeu ar trebui să dea o atență învățătură cu privire la cuvenita păzire a Sabatului. Noi trebuie să fim cu băgare de seamă, ca nu cumva practicile neglijente, care predomină printre păzitorii duminicii să fie urmate de cei care mărturisesc că respectă ziua sfântă de odihnă a lui Dumnezeu. Linia de demarcație trebuie să fie făcută clară și distinctă între cei care poartă semnul Împărăției lui Dumnezeu și cei care poartă semnul împărăției răzvrătirii.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 353 engl. (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

Recomandare pentru studiu: *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, pp. 349-368 engl. (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

Duminică

18 iunie

1. ȘASE ZILE

a. Pentru ce sunt create cele șase zile ale săptămânii — și cât de important este acest lucru în viața creștinului? Exodul 20:9; 2 Tesaloniceni 3:10.

Exodul 20:9: „Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău.”

2 Tesaloniceni 3:10: „Căci, când eram la voi, vă spuneam lămurit: „Cine nu vrea să lucreze nici să nu mănânce.”

b. Descrieți o zi biblică — și ce trebuie să avem în vedere în cele șase zile. Geneza 1:5; Leviticul 23:32; Exodul 20:8.

Geneza 1:5: „Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.”

Leviticul 23:32: „Aceasta să fie pentru voi o zi de Sabat, o zi de odihnă, și să vă smeriți sufletele în ziua aceasta; din seara zilei a noua până în seara următoare, să prăznuiți Sabatul vostru.”

Exodul 20:8: „Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.”

„Pe tot parcursul săptămânii, noi trebuie să avem în minte ziua de Sabat și să ne pregătim să-l ținem conform poruncii. Nu trebuie să respectăm Sabatul doar ca pe o literă a legii. Noi trebuie să înțelegem influența lui spirituală asupra tuturor activităților vieții.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 353 engl. (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

„Când ne amintim în acest fel de Sabat, celor vremelnice nu li se va permite să copleșească pe cele spirituale. Nicio datorie care ține de cele șase zile de lucru nu va fi lăsată pentru Sabat. În cursul săptămânii, energiile noastre nu vor fi atât de epuizate în lucrul vremelnice, astfel ca în ziua în care Domnul S-a odihnit și S-a refăcut să fim prea obosiți ca să ne angajăm în serviciul Său.” — *Ibid.*, p. 354 engl. (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

Luni

19 iunie

2. PRINCIPII DE BAZĂ PENTRU PĂZIREA CORECTĂ A SABATULUI

a. Care este numele zilei premergătoare Sabatului și ce trebuie făcut în acea zi? Marcu 15:42; Exodul 16:22, 23.

Marcu 15:42: „Când s-a înserat, fiindcă era Ziua Pregătirii, adică ziua dinaintea Sabatului.”

Exodul 16:22, 23: „În ziua a șasea, au strâns hrană îndoite, și anume doi omeri de fiecare. Toți fruntașii adunării au venit și au spus lui Moise lucrul acesta. Și Moise le-a zis: „Domnul a poruncit așa. Mâine este ziua de odihnă, Sabatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și păstrați până a doua zi dimineața tot ce va rămâne!”

„Toți cei care sunt cu adevărat doritori să păzească Sabatul conform poruncii, nu vor găti niciun fel de mâncare în Sabat. În temere de Acel Dumnezeu care a dat legea Sa la Sinai, se vor lepăda de ei înșiși și vor mânca ce au pregătit în ziua a șasea, chiar dacă nu este o mâncare atât de savuroasă. Dumnezeu a interzis copiilor lui Israel să coacă și să fiarbă în ziua de Sabat.” — *The Spirit of Prophecy*, vol. 1, p. 225.

„Gătitul în Sabat ar trebui evitat; dar acest lucru nu înseamnă că trebuie să mâncăm hrană rece. Pe vreme rece, hrana pregătită cu o zi înainte ar trebui să fie încălzită.” — *Divina vindecare*, p. 307 engl. (secț. — *Alimentația și sănătatea*).

„Înainte de apusul soarelui, orice ocupație lumească trebuie să fie lăsată deoparte și toate scrierile lumești trebuie luate de la vedere.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 355 engl. (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

b. Ce se întâmplă dacă unele lucruri sau activități nu sunt terminate în acea zi — și cât de importantă este și pregătirea spirituală? Luca 23:54—24:1; Matei 5:23, 24.

Luca 23:54— Luca 24:1: „Era Ziua Pregătirii și începea ziua Sabatului. Femeile care veniseră cu Isus din Galilea au însoțit pe Iosif, au văzut mormântul și felul cum a fost pus trupul lui Isus în el, s-au întors și au pregătit miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după Lege. În ziua întâi a săptămânii, femeile acestea și altele împreună cu ele au venit la mormânt dis-de-dimineață și au adus miresmele pe care le pregătiseră.”

Matei 5:23, 24: „Așa că, dacă îți aduci darul la altar și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă-ți darul acolo, înaintea altarului, și du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul.”

„Mulți își lasă cu nepăsare activități ca lustruirea pantofilor și bărbieritul până după începerea Sabatului. Acest lucru nu ar trebui să se întâmple. Dacă cineva neglijează să facă aceste activități într-o zi de lucru, ar trebui să aibă suficient respect pentru timpul sfânt al lui Dumnezeu, lăsându-și bărbile nerase, cizmele nelustruite și murdare, până după trecerea Sabatului. Aceasta ar ajuta memoriei lor și i-ar face mai atenți să își îndeplinească propria activitate în cele șase zile lucrătoare.” — *The Signs of the Times*, 25 mai 1882.

„În această zi, toate divergențele dintre frați, fie că este vorba de familie sau biserică, trebuie date la o parte. Orice amărăciune, mânie și răutate trebuie izgonite din suflet. Într-un spirit umil, ‘mărturisiți-vă greșelile unii altora și rugați-vă unii pentru alții, ca să puteți fi vindecați’ (Iacov 5: 16).” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, p. 356 engl. (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

c. Cât de importantă este curățenia în pregătirea pentru Sabat și în locașurile de închinare? Exodul 19:10, 11; 30:18-20.

Exodul 19:10, 11: „Și Domnul a zis lui Moise: „Du-te la popor, sfințește-i azi și mâine și pune-i să-și spele hainele. Să fie gata pentru a treia zi, căci a treia zi Domnul Se va coborî în fața întregului popor, pe muntele Sinai.”

Exodul 30:18-20: „Să faci un lighean de aramă, cu piciorul lui de aramă, pentru spălat; să-l așezi între cortul întâlnirii și altar și să torni apă în el, ca să-și spele în el Aaron și fiii lui mâinile și picioarele. Când vor intra în cortul întâlnirii, se vor spăla cu apa aceasta, ca să nu moară, și se vor spăla și când se vor apropia de altar, ca să facă slujba și ca să aducă Domnului jertfe arse de foc.”

„Toți ar trebui să aibă un costum special pentru Sabat, care să fie purtat când merg la serviciul divin în casa lui Dumnezeu. În timp ce nu trebuie să

ne conformăm modei lumești, nu trebuie nici să fim indiferenți cu privire la înfățișarea noastră exterioară. Să fim îngrijiți și ordonați, totuși fără po-doabe. Copiii lui Dumnezeu trebuie să fie curați înăuntru și în afară.” — Ibid., p. 355 engl. (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

Marți

20 iunie

3. OCUPAȚII LUMEȘTI

a. Ce dezvăluie gravitatea poruncilor lui Dumnezeu care străjuiesc Sabatul? Exodul 31:14; Neemia 13:15-18.

Exodul 31:14: „Să Țineți Sabatul, căci el va fi pentru voi ceva sfânt. Cine îl va călca va fi pedepsit cu moartea; cine va face vreo lucrare în ziua aceasta va fi nimic din mijlocul poporului său.”

Neemia 13:15-18: „Pe vremea aceea, am văzut în Iuda niște oameni călcând la teasc în ziua Sabatului, aducând snopi, încărcând măgarii cu vin, struguri și smochine și cu tot felul de lucruri și aducându-le la Ierusalim în ziua Sabatului. Și i-am muștrat chiar în ziua când își vindeau mărfurile. Mai erau și niște tirieni așezați în Ierusalim, care aduceau pește și tot felul de mărfuri și le vindeau fiilor lui Iuda în ziua Sabatului și în Ierusalim. Am muștrat pe mai-marii lui Iuda și le-am zis: „Ce înseamnă această faptă rea pe care o faceți pângărind ziua Sabatului? Oare n-au lucrat așa părinții voștri și nu din pricina aceasta a trimis Dumnezeul nostru toate aceste nenorociri peste noi și peste cetatea aceasta? Și voi aduceți din nou mânia Lui împotriva lui Israel, pângărind Sabatul!”

b. Ce se spune despre purtarea de poveri și despre deplasările inutile? Ieremia 17:21, 22.

Ieremia 17:21, 22: „Așa vorbește Domnul: «Luați seama, în sufletele voastre, să nu purtați nicio povară în ziua Sabatului și să n-o aduceți înăuntru pe porțile Ierusalimului. Să nu scoateți din casele voastre nicio povară în ziua Sabatului și să nu faceți nicio lucrare, ci sfințiți ziua Sabatului, cum am poruncit părinților voștri.»”

„Dacă dorim binecuvântarea făgăduită celui ascultător, trebuie să păzim Sabatul cu mai multă strictețe. Mă tem că noi călătorim adesea în această zi, când se poate evita acest lucru. În armonie cu lumina pe care a dat-o Domnul cu privire la păzirea Sabatului, noi ar trebui să fim mai atenți cu privire la călătoria cu vaporul sau mașinile în această zi. În privința aceasta, ar trebui să dăm un bun exemplu copiilor și tinerilor noștri. Pentru a putea ajunge la bisericile care au nevoie de ajutorul nostru și pentru a le prezenta solia pe care Dumnezeu dorește ca ele să o asculte, s-ar putea să fie necesar

să călătorim în Sabat; dar, pe cât este cu putință noi ar trebui să ne asigurăm biletele și să facem toate aranjamentele necesare în altă zi. Când plecăm într-o călătorie, ar trebui să facem toate eforturile cu putință și să plănuim în așa fel, încât să evităm să ajungem la destinație în ziua Săbatalui.

Când suntem obligați să călătorim în Sabat, ar trebui să evităm compania aceluia care ne-ar atrage atenția la lucrurile lumești. Noi ar trebui să ne îndreptăm gândurile spre Dumnezeu și să avem comuniune cu El. Ori de câte ori se ivește ocazia, ar trebui să vorbim altora despre adevăr. Ar trebui să fim totdeauna gata să alinăm suferințele și să-i ajutăm pe cei în nevoie. În astfel de cazuri, Dumnezeu dorește ca atât cunoștința, cât și înțelepciunea pe care ni le-a dat să fie puse la lucru. Însă nu trebuie să vorbim despre probleme de afaceri sau ne angajăm în discuții obișnuite, lumești. În orice timp și în orice loc, Dumnezeu ne cere să ne dovedim credințioșia față de El, onorând Sabatul.” — *Mărturii pentru comunitate*, vol. 6, pp. 359, 360 engl. (cap. 44 — *Respectarea Săbatalui*).

c. Cum rămâne cu gândurile și cuvintele noastre? Isaia 58:13.

Isaia 58:13: „Dacă îți vei opri piciorul în ziua Săbatalui, ca să nu-ți faci gusturile tale în ziua Mea cea sfântă, dacă Sabatul va fi desfătarea ta, ca să sfințești pe Domnul, slăvindu-L, și dacă-l vei cinști, neurmând căile tale, neîndeletnicindu-te cu treburile tale și nededându-te la flecării.”

„Dumnezeu nu ne cere doar să ne abținem de la munca fizică în Sabat, ci și mintea să fie disciplinată să se ocupe de subiecte sacre. Porunca a patra este efectiv călcată prin discuții despre lucruri lumești sau prin angajarea în conversații ușoare sau mărunte. A vorbi despre orice sau despre tot ce ne vine în minte înseamnă a ne deda la flecării. Orice deviere de la calea dreaptă ne duce în robie și condamnare.” — *Ibid.*, vol. 2, p. 703 engl. (cap. 81 — *Responsabilitate pentru lumina primită*).

Miercuri

21 iunie

4. CREATORUL NOSTRU MILOSTIV

a. Cât de importantă este închinarea în ziua Săbatalui? Ce este asociat cu închinarea? Leviticul 23:3; Faptele 15:21; Luca 4:16.

Leviticul 23:3: „Șase zile să lucrați, dar ziua a șaptea este Sabatul, ziua de odihnă, cu o adunare sfântă. Să nu faceți nicio lucrare în timpul ei: este Sabatul Domnului în toate locuințele voastre.”

Faptele 15:21: „Căci încă din vechime, Moise are în fiecare cetate oameni care-l propovăduiesc, fiindcă este citit în sinagogi în toate zilele de Sabat.”

Luca 4:16: „A venit în Nazaret, unde fusese crescut, și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului, a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească.”

b. În ce ar trebui să fim implicați, mai ales acum — și de ce? Evrei 10:24, 25.

Evrei 10:24, 25: „Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.”

„Cei care nu simt nevoia de a căuta adunarea sfinților, alături de prețioasa asigurare că Domnul Se va întâlni cu ei, arată cât de puțin apreciază ajutorul pe care Dumnezeu li l-a oferit.” — *Comentarii biblice ale Noului Testament* [E. G. White Comments], vol. 7, p. 934 engl. (cap. referitor la Evrei 10).

c. Este considerată acordarea de ajutor pentru cei care suferă, o lucrare lumească sau este în concordanță cu închinarea? Matei 12:10-13.

Matei 12:10-13: „Și iată că în sinagogă era un om care avea o mână uscată. Ei, ca să poată învinui pe Isus, L-au întrebat: „Este îngăduit a vindeca în zilele de Sabat?” El le-a răspuns: „Cine este omul acela dintre voi care, dacă are o oaie și-i cade într-o groapă, în ziua Sabatului, să n-o apuce și s-o scoată afară? Cu cât mai de preț este deci un om decât o oaie? De aceea este îngăduit a face bine în zilele de Sabat.” Atunci a zis omului aceluia: „Întinde-ți mâna!” El a întins-o și mâna s-a făcut sănătoasă, ca și cealaltă.”

„Vor exista întotdeauna îndatoriri de înfăptuit în Sabat, pentru alinarea suferinței omenirii. Aceasta este drept și în conformitate cu Legea Aceluia care spune: ‘Milă voiesc, și nu jertfă.’ Dar există primejdia de a cădea pe panta nepăsării în această privință, și de a face ceea ce nu este necesar și esențial în Sabat.” — *Lucrarea misionară medicală*, p. 50 engl. (secț — *Medicul ca păzitor al Sabatului*).

d. De ce a ales Domnul Isus să vindece în Sabat? Ioan 5:5-9.

Ioan 5:5-9: „Acolo se afla un om bolnav de treizeci și opt de ani. Isus, când l-a văzut zăcând și fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?” „Doamne”, I-a răspuns bolnavul, „n-am pe nimeni să mă bage în scăldă-

toare când se tulbură apa și, până să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea.” „Scoală-te”, i-a zis Isus, „ridică-ți patul și umblă.” Îndată omul acela s-a făcut sănătos, și-a luat patul și umbla. Ziua aceea era o zi de Sabat.”

„Isus venise pentru a elibera Sabatul de cerințele care-l împovărau, care făcuseră din el un blestem, în loc de binecuvântare.

Din motivul acesta a ales El ca în Sabat să facă lucrarea de vindecare la Betesda. El ar fi putut să-l vindece pe bolnav în oricare din zilele săptămânii sau ar fi putut să-l vindece fără să-i spună să-și ducă patul. Dar aceasta nu I-ar fi dat ocazia pe care o dorea. Fiecare faptă a lui Hristos pe pământ avea la bază un scop înțelept. Tot ce făcea era important în sine, precum și prin învățătura pe care o dădea. Dintre suferinziile de la scaldătoare, El a ales cazul cel mai grav ca să exercite asupra lui puterea Sa vindecătoare și i-a poruncit omului să-și ducă patul prin oraș, ca să vestească lucrarea mare săvârșită asupra lui. Lucrarea aceasta urma să stârnească discuții cu privire la ce anume era îngăduit să se facă în Sabat și urma să-I dea ocazie ca El să denunțe restricțiile impuse de iudei cu privire la Ziua Domnului și să declare fără valoare tradițiile lor.” — *Hristos, Lumina lumii*, p. 206 engl. (cap. 21 — *Betesda și Sinedriul*).

Joi

22 iunie

5. LECȚII DIN NATURĂ

a. Explicați un alt aspect esențial al păzirii Sabatului. Exodul 20:11; Romani 1:20; Faptele 16:13.

Exodul 20:11: „Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit, de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.”

Romani 1:20: „În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui se văd lămurit de la facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot dezvinovăți,”

Faptele 16:13: „În ziua Sabatului, am ieșit pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am șezut jos și am vorbit femeilor, care erau adunate laolaltă.”

„Școala de Sabat și serviciul divin ocupă numai o parte a Sabatului. Porțiunea rămasă familiei poate fi făcută cea mai sacră și mai prețioasă par-

te a orelor Sabatului. Părinții trebuie să petreacă mult din acest timp cu copiii lor. În multe familii, copiii mici sunt lăsați de capul lor, pentru a-și găsi de lucru cum se pricepe ei mai bine. Lăsați singuri, copiii devin curând neliniștiți și încep să se joace sau să facă cine știe ce pozne. În acest fel, Sabatul nu are nicio semnificație sfântă pentru ei.

Atunci când este vreme bună, părinții să se plimbe cu copiii lor pe câmpii și în crânguri. Vorbiți-le în mijlocul frumuseților naturii despre motivul instituirii Sabatului. Descrieți-le marea lucrare a creațiunii lui Dumnezeu. Spuneți-le că atunci când a ieșit din mâna Sa, pământul era frumos și sfânt. Fiecare floare, fiecare tufiș, fiecare copac îndeplinea scopul Creatorului. Fiecare lucru asupra căruia se oprea privirea era plăcut și umplea mintea cu gânduri despre iubirea lui Dumnezeu. Fiecare sunet care se auzea, era muzică în armonie cu glasul lui Dumnezeu. Explicați-le că păcatul a fost cel ce a stricat lucrarea desăvârșită a lui Dumnezeu; că spini și ciulinii, necazul, durerea și moartea, toate sunt rezultatele neascultării de Dumnezeu. Faceți-i să vadă cum pământul, deși este afectat de blestemul păcatului, încă descoperă bunătatea lui Dumnezeu...

Vorbiți-le despre calea mântuirii... Repetați-le povestea dulce a Betleemului. Prezentați-L copiilor pe Isus, ca pe un copil ascultător de părinții Lui, ca pe un tânăr credincios și harnic, care ajuta la întreținerea familiei. Astfel, îi puteți învăța că Mântuitorul cunoaște încercările, grijile și ispitele, speranțele și bucuriile celor tineri și că El simte împreună cu ei și îi poate ajuta." - *Mărturie pentru comunitate*, vol. 6, pp. 358, 359 engl. (cap. 44 — *Respectarea Sabatului*).

Vineri

23 iunie

ÎNTREBĂRI RECAPITULATIVE PERSONALE

- 1. Cum ar putea munca în exces din timpul săptămânii să mă împingă să calc Sabatul?**
- 2. De ce trebuie să încetăm toate lucrările vineri, înainte de apusul soarelui, chiar dacă nu le terminăm?**
- 3. Cum îmi pot îmbunătăți obiceiurile de a călători în raport cu ziua de Sabat?**
- 4. Explicați echilibrul în păzirea Sabatului și ajutorarea celor bolnavi.**
- 5. Ce putem face noi, părinții, ca să îi ajutăm pe copii să prețuiască Sabatul?**

Sugestii pentru ora de studiu din Sabat, după amiază:
Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

Aprilie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 1 — Capitolul 32: *Cursele lui Satan (a doua parte)*
- 8 — Capitolul 33: *Prima mare amăgire (prima parte)*
- 15 — Capitolul 33: *Prima mare amăgire (a doua parte)*
- 22 — Capitolul 34: *Spiritismul (prima parte)*
- 29 — Capitolul 34: *Spiritismul (a doua parte)*

Mai — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 6 — Capitolul 35: *Scopul papalității (prima parte)*
- 13 — Capitolul 35: *Scopul papalității (a doua parte)*
- 20 — Capitolul 36: *Conflictul care se apropie*
- 27 — Capitolul 37: *Scripturile, o apărare sigură*

Iunie — Marea Luptă (Tragedia Veacurilor)

- 3 — Capitolul 38: *Ultima avertizare*
- 10 — Capitolul 39: *Timpul strâmtorării (prima parte)*
- 17 — Capitolul 39: *Timpul strâmtorării (a doua parte)*
- 24 — Capitolul 39: *Timpul strâmtorării (a treia parte)*

Apusul soarelui pentru diferite zone ale țării:

Aprilie

7. B: 19:50; CT: 19:39; IS: 19:47; SV: 19:53; MS: 19:58; CJ: 20:02; SM: 20:07; AR: 20:11
14. B: 19:58; CT: 19:48; IS: 19:56; SV: 20:03; MS: 20:08; CJ: 20:12; SM: 20:16; AR: 20:20
21. B: 20:07; CT: 19:56; IS: 20:06; SV: 20:13; MS: 20:17; CJ: 20:21; SM: 20:26; AR: 20:29
28. B: 20:16; CT: 20:05; IS: 20:16; SV: 20:22; MS: 20:27; CJ: 20:31; SM: 20:36; AR: 20:39

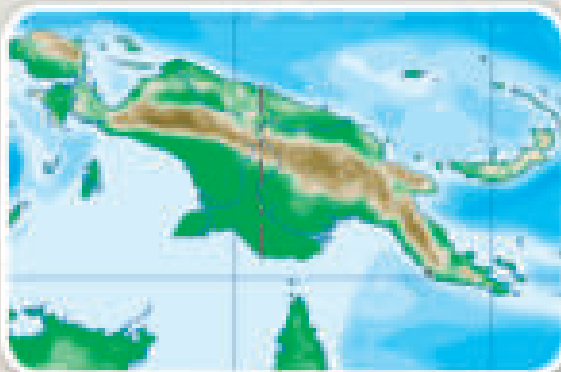
Mai

5. B: 20:24; CT: 20:13; IS: 20:25; SV: 20:32; MS: 20:36; CJ: 20:40; SM: 20:46; AR: 20:48
12. B: 20:32; CT: 20:21; IS: 20:35; SV: 20:42; MS: 20:45; CJ: 20:49; SM: 20:56; AR: 20:57
19. B: 20:40; CT: 20:29; IS: 20:43; SV: 20:50; MS: 20:53; CJ: 20:58; SM: 21:05; AR: 21:05
26. B: 20:47; CT: 20:36; IS: 20:51; SV: 20:59; MS: 21:01; CJ: 21:06; SM: 21:13; AR: 21:13

Iunie

2. B: 20:54; CT: 20:42; IS: 20:58; SV: 21:06; MS: 21:08; CJ: 21:12; SM: 21:20; AR: 21:19
9. B: 20:59; CT: 20:47; IS: 21:04; SV: 21:11; MS: 21:13; CJ: 21:18; SM: 21:25; AR: 21:25
16. B: 21:02; CT: 20:51; IS: 21:07; SV: 21:15; MS: 21:17; CJ: 21:22; SM: 21:29; AR: 21:28
23. B: 21:04; CT: 20:53; IS: 21:09; SV: 21:17; MS: 21:19; CJ: 21:24; SM: 21:31; AR: 21:30
30. B: 21:04; CT: 20:53; IS: 21:09; SV: 21:17; MS: 21:19; CJ: 21:23; SM: 21:31; AR: 21:30

Darurile Săbatului Întâi

1 aprilie

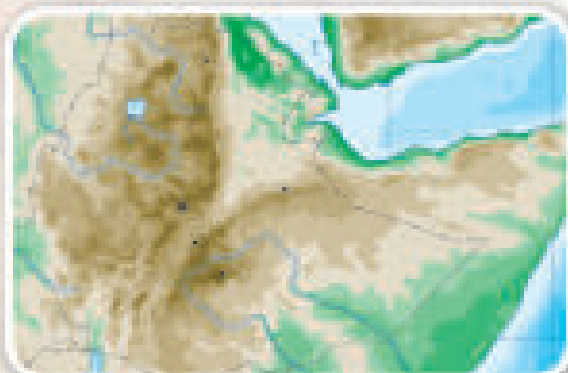
pentru o capelă în
orașul Port Moresby,
Papua Noua
Guinee

(vezi p. 4)

6 mai

pentru
misiunile
mondiale

(vezi p. 48)

3 iunie

pentru un sediu
și o capelă
în Hosanna,
Etiopia

(vezi p. 83)

Lecții Biblice pentru Sabat

Secțiunea Adulți

***Raze de Lumină
mai Strălucitoare***

COMORI DE ADEVĂR (II)

aprilie - iunie 2023